

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Ρ (100) - ΤΕΥΧΟΣ 10 - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2023

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καί Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Φιλόθεος

Διευθυντής Κλάδου Ἐκδόσεων Ε.Μ.Υ.Ε.Ε.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ἀλέξανδρος Κατσίρας

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΥΛΗΣ: Νικολέττα Μιχαλακάκου

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: δρ Ἰωάννης Ἀκριώτης

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ - ΤΥΠΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Κλάδος Ἐκδόσεων, δρ Γιασμίνα Μουσείδου

ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Β. Μπίτσης, Πρωτομαγιάς 3 - 145 68 Κρουονέρι Ἀττικῆς

Τηλ. 210-8160127 - FAX 210-8160128

Διεύθυνση περιοδικῶν: Ἀθηνᾶς 30, 105 51 Ἀθήνα - Τηλ. 211-1825296 - FAX 211-1824317

<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιά τίν ἀποστολή ἀνακοινώσεων καί εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιά τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιά τό περιοδικό ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Τό περιοδικό ΕΚΚΛΗΣΙΑ σέβεται τόν γλωσσικό τύπο τῶν ὁμιλιῶν πού δημοσιεύει

Περιεχόμενα

Τεύχος-10ο
Νοεμβρίου 2023

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	996
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ	
Ἐπιστολή τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρός τόν Ὑφυπουργό Ψηφιακῆς Διακυβερνήσεως κ. Κωνσταντῖνο Κυρανάκη	997
ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ	
• Λόγος τοῦ ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Παραμυθίας, Φιλιατῶν καί Γηρομερίου κ. Σεραπίωνος κατά τήν εἰς Ἐπίσκοπον Χειροτονίαν (21.10.2023)	1003
• Προσλαλιά τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου στή χειροτονία τοῦ Ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Παραμυθίας, Φιλιατῶν, Γηρομερίου καί Πάργας κ. Σεραπίωνος (21.10.2023)	1009
• Ἐπιβατήριος Λόγος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Παραμυθίας, Φιλιατῶν, Γηρομερίου καί Πάργας κ. Σεραπίωνος (18.11.2023)	1010
• Ἐνθρονιστήριος Λόγος τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Φιλοθέου (25.11.2023)	
• Λόγος τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, ὡς Τοποτηρητοῦ τῆς Ἱ. Μ. Θεσσαλονίκης στήν Ἐνθρόνιση τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Φιλοθέου	1024
ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ	1028
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	1039
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ	1061
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	1065

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

Στό τεύχος Νοεμβρίου τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε τὴν Ἐπιστολή τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν Ὑφυπουργὸ Ψηφιακῆς Διακυβερνήσεως κ. Κωνσταντῖνο Κυρανάκη μὲ θέμα κτηματολογικά ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὰ ὅποια εἶναι ἀπαραίτητο νὰ διευθετηθοῦν.

Στό Θέμα τοῦ Μηνὸς δημοσιεύουμε τὸν Λόγο τοῦ ἐψηφισμένου Μητροπολίτου Παραμυθίας, Φιλιππῶν καὶ Γηρομερίου κ. Σεραπίωνος κατὰ τὴν εἰς Ἐπίσκοπον Χειροτονίαν αὐτοῦ καθὼς καὶ τὴν Προσλαλιά τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου κατὰ τὴ διάρκεια τῆς χειροτονίας. Δημοσιεύουμε ἐπίσης τὸν Ἐπιβατήριο Λόγο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Παραμυθίας, Φιλιππῶν, Γηρομερίου καὶ Πάργας κ. Σεραπίωνος, τὸν Ἐνθρονιστήριον Λόγο τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Φιλοθέου ἀλλὰ καὶ τὸν βαρυσήμαντο Λόγο, τὸν ὁποῖο ἐξεφώνησε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμος στὴν τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεως στὴ Θεσσαλονίκη.

Στό τεύχος παρουσιάζονται Ἐγκύκλιοι καὶ Ἐγκύκλια Σημειώματα πού ἐξαπέλυσε ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀφοροῦν σημαντικὰ θέματα τῆς κοινωνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς τῆς χώρας.

Ἡ ὕλη συμπληρώνεται μὲ τὰ ὑπηρεσιακὰ κείμενα τῶν Κανονισμῶν καὶ τῶν Προκηρύξεων, καθὼς καὶ μὲ τὴν εἰδησεογραφικὴ στήλη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν, στὴν ὁποία θὰ βρεῖτε τὸ μηνιαῖο Δελτίο Τύπου γιὰ τίς ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ., ἀλλὰ καὶ Δελτία Τύπου πού ἀφοροῦν τὴ σημαντικὴ δραστηριότητα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σὲ θεολογικό, κοινωνικό, ἀλλὰ καὶ ἐπιστημονικό ἐπίπεδο.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐπιστολή τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
πρός τόν Ὑφυπουργό Ψηφιακῆς Διακυβερνήσεως
κ. Κωνσταντῖνο Κυρανάκη

5721/2628

Πρός
τόν Ἀξιότιμο
κ. Κωνσταντῖνο Κυρανάκη
Ὑφυπουργό Ψηφιακῆς Διακυβερνήσεως
Ἐνταῦθα

Ἀθήνησι τῇ 13ῃ Νοεμβρίου 2023

Θέμα: «Α. Προθεσμία διορθώσεως κτηματολογικῶν ἐγγραφῶν –
Β. Ὅριστική ἀπώλεια κυριότητας λόγω μὴ διορθώσεως πρώτων ἐγγραφῶν –
Γ. Μὴ ἀναγνώριση κυριότητας τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. ἐπὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἱερῶν Μονῶν – Σφάλματα τοῦ Ν.Π.Δ.Δ. “Ἑλληνικό Κτηματολόγιο”»

Ἀξιότιμε κύριε Ὑπουργέ,

Κατόπιν Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ἡ ὁποία ἐλήφθη στή Συνεδρίαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 2ας μηνός Νοεμβρίου 2023, σᾶς ἀπευθύνουμε τήν παροῦσα ἐπιστολή, παρακαλώντας γιά τήν προσοχή καί συναντίληψη τοῦ Ὑπουργείου σας γιά τά κατωτέρω θέματα, πού ἀνήκουν τόσο στήν ἀρμοδιότητα νομοθετικῆς πρωτοβουλίας σας ὡς Ὑπουργοῦ, ὅσο τοῦ Ν.Π.Δ.Δ. «Ἑλληνικό Κτηματολόγιο» καί ἀφοροῦν, πλὴν ἄλλων, τήν ἐκκλησιαστική περιουσία.

Α. Παράταση προθεσμίας διορθώσεως ἐγγραφῶν.

Ἐν ὄψει ἐπικειμένης λήξεως (31.12.2023) τῆς προθεσμίας διορθώσεως τῶν ἀνακριβῶν ἀρχικῶν ἐγγραφῶν σέ πολλές περιφέρειες, παρακαλοῦμε

θερμότατα γιά τή χορήγηση σχετικῆς παρατάσεως.

Ἡ ἐκκλησιαστική περιουσία ἐμφανίζει τίς ἴδιες ἀκριβῶς ἀδυναμίες πού ἐμφανίζει καί ἡ δημόσια περιουσία (μεγάλη διασπορά στήν Ἑλληνική Ἐπικράτεια, δυσκολίες ἐντοπισμοῦ/ὀριοθετήσεως, καταπατήσεις ἰδιωτῶν κ.λπ.). Κατά τή διάρκεια τῆς πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ Covid-19 οἱ ἐκκλησιαστικοί φορεῖς ἔπρεπε νά ἐξυπηρετήσουν φιλανθρωπικές προτεραιότητες, ἐνῶ μειώθηκαν στό ἐλάχιστο οἱ πόροι τους. Συνεπῶς, κατέστη ἀδύνατο γιά τά ἐκκλησιαστικά Ν.Π.Δ.Δ. (Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, Ἱερές Μητροπόλεις, Ἱερές Μονές καί Ἐνορίες, ἄρθρο 1 παρ. 4 Ν. 590/1977) νά προβοῦν μαζικά σέ τοπογράφηση ἀκινήτων καί σύνταξη δηλώσεων δικαιωμάτων τους. Ἀρκεῖ ἐνδεικτικῶς νά ἐπισημάνουμε ὅτι ὑφίστανται ἀκόμα καί παλαιάφαιτες βυζαντινές Μονές στό λεκανοπέδιο τῆς Ἀττικῆς, οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται στίς σχετικές ἐγγραφές τοῦ Κτηματολογίου ὡς «ἀγνώστου» ἰδιοκτίτη.

Ἐπειδή μετά τή λήξη τῆς προθεσμίας διορθώσεως πρώτων ἐγγραφῶν, τά ἀκίνητα ἐπὶ τῶν ὁποίων δέν ὑπεβλήθησαν δηλώσεις, ὅπως καί τά ἀκίνητα «ἀγνώστου ἰδιοκτίτη» θά περιέλθουν αὐτοδικαίως στό Ἑλληνικό Δημόσιο καί ἐν ὄψει ἐπικειμένης λήξεως (31.12.2023) τῆς προθεσμίας διορθώσεως τῶν ἀνακριβῶν ἀρχικῶν ἐγγραφῶν, παρακαλοῦμε θερμότατα γιά τή χορήγηση παρατάσεως τοῦλάχιστον δύο (2) ἐτῶν, προκειμένου α) νά ἐργασθοῦν οἱ τοπογράφοι μηχανικοί καί νομικοί τῶν οἰκειῶν ἐκκλησιαστικῶν φορέων μέ τρόπο ὀλοκληρωμένο γιά ὅλες τίς Μητροπόλεις, Μονές καί Ἐνορίες τῆς

Ἑλληνικῆς Ἐπικράτειας καί β) νά μή χρειασθεῖ, σέ περίπτωση ἀπώλειας τῆς σχετικῆς προθεσμίας, νά ἀπασχοληθοῦν τά ἑλληνικά δικαστήρια μέ ἑκατοντάδες ἀγωγές.

Β. Ὅριστική ἀπώλεια κυριότητας λόγω μί διορθώσεως πρώτων ἐγγραφῶν.

Κατά τόν ἰσχύοντα νόμο 2664/1998 ἡ ὁριστικοποίηση τῶν πρώτων ἐγγραφῶν ὑπέρ τρίτου ἢ τοῦ Δημοσίου ἀντί τοῦ ἀληθοῦς ἰδιοκτῆτη, συνεπάγεται τήν ἀπώλεια τῆς κυριότητας γιά τόν πραγματικό κύριο, ὁ ὁποῖος μόνον ἀποζημίωση μπορεῖ νά διεκδικήσει ἀπό τόν ἀναγνωρισθέντα ὡς ἰδιοκτῆτη.

Ὑπενθυμίζεται ὅτι διά εἰδικῶν διατάξεων νόμου ἔχει ἀπαγορευθεῖ ἡ χρησικτησία σέ βάρος τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Εἰδικότερα ἐπιτρέπεται ἔκτακτη χρησικτησία δυνάμει: α) 40ετοῦς νομῆς ἕως τίς 12.9.1915 γιά ἀκίνητα Μονῶν, β) 20ετοῦς νομῆς ἕως 16.8.1969 γιά ἀκίνητα Ἐνοριῶν καί λοιπῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων, ἐνῶ ἀπολύτως ἀπαγορεύεται ἡ χρησικτησία σέ πράγματα ἐκτός συναλλαγῆς, ὅπως τά ἀκίνητα-κτίρια Ἱερῶν Μονῶν καί Ναῶν (ΑΚ 966, βλ. Ἀθ. Κόντη σέ Δίτομη Ἑρμηνεία Ἀστικοῦ Κώδικα (ΔΕΑΚ), Νομική Βιβλιοθήκη 2020, ἄρθρο 51 ΕἰσΝΑΚ, ἀριθ. 21-22). Οἱ ἀνωτέρω προστατευτικές διατάξεις ὑπέρ τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας εἰσῆχθησαν, ἐπειδή ἡ ἐν λόγω ἀκίνητη περιουσία ἔχει τά ἴδια χαρακτηριστικά μέ τή δημόσια περιουσία – τά ἐκκλησιαστικά Ν.Π.Δ.Δ. εἶναι δημόσιοι καί μί κερδοσκοπικοί φορεῖς καί εἶναι ἰδιοκτῆτες μέ μεγάλην διασπορά ἀκίνητης περιουσίας, πού ἀντιμετωπίζει χιλιάδες καταπατήσεις.

Εἶναι, κατά συνέπεια, κατανοητό ὅτι μέ τή γενική αὐτή διάταξη, πέραν τοῦ ὅτι καταργοῦνται ὅλες οἱ παραπάνω εἰδικές προστατευτικές διατάξεις, εἰσάγεται κατά παρέκκλιση τοῦ ἄρθρου 17 Συντάγματος καί 1 τοῦ Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου τῆς Ε.Σ.Δ.Α., ἕνας νέος λόγος διά νόμου ἀπώλειας τῆς κυριότητας καί δῆ χωρίς προηγουμένη ἀποζημίωση, πού εἶναι ἡ μί

ὑποβοήθηση τοῦ Κράτους ἀπό τόν ἰδιοκτῆτη κατά τήν διαδικασία κτηματογραφίσεως.

Δικαιολογία τῆς ρυθμίσεως αὐτῆς δέν εἶναι μόνον ἡ ἀνάγκη παντί τρόπῳ ὀριστικοποιήσεως τῶν κτηματολογικῶν ἐγγραφῶν, ἀλλά καί ὅτι ὁ ἀληθῆς ἰδιοκτῆτης δέν συμμετεῖχε στή διαδικασία καταγραφῆς τῆς περιουσίας του, καλούμενος νά δηλώσει ἐκ νέου περιουσιακά δικαιώματα πού ἔχουν καταχωρισθεῖ στά βιβλία μεταγραφῶν τῶν Ὑποθηκοφυλακείων ἢ δέν παρενέβη γιά νά διορθωθοῦν ἐσφαλμένες ἐγγραφές.

Ἀπό τήν ἄποψη ὅμως τῶν ἐννόμων συνεπειῶν, ἡ διαδικασία ἐξακριβώσεως ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων μετατρέπεται ἐν τέλει σέ ἰδιωτική ὑπόθεση, ἐνῶ ἡ κτηματογράφηση εἶναι κατ' ἀρχήν κρατική ὑποχρέωση (ἄρθρο 24 παρ. 2 τελευταῖο ἐδάφιο Συντ.: «Ἡ σύνταξη ἐθνικοῦ κτηματολογίου συνιστᾷ ὑποχρέωση τοῦ Κράτους») καί δέν εἶναι δυνατόν κτηματογραφικά σφάλματα τῶν ἀναδόχων κτηματογραφίσεως ἢ τῶν Ἐπιτροπῶν Ἐνστάσεων νά ἀποβαίνουν σέ βάρος τοῦ ἀληθοῦς ἰδιοκτῆτη ἀποκλείοντάς του ὀριστικῶς τό δικαίωμα δικαστικῆς προστασίας τῆς περιουσίας του (ἄρθρα 20 παρ. 1 Συντ., 6 παρ. 1 Ε.Σ.Δ.Α.) καί ἐπιφέροντας στέρση τῆς περιουσίας του (ἄρθρα 17 παρ. 1 Συντ. 1 Π.Π.Π. τῆς Ε.Σ.Δ.Α.).

Εἰδικά μάλιστα οἱ Ἱερές Μονές, στίς ὁποῖες ἀνῆκει ἡ συντριπτική πλειονότητα τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, τιμωροῦνται μέ ἀπώλεια κυριότητάς τους σέ ἀκίνητα πού εἶναι ἀναγνωρισμένα ὡς μοναστηριακά σέ προεδρικά διατάγματα (σέ ἐκτέλεση τοῦ ἄρθρου 8 Ν. 4684/1930) καί σέ κυρωμένες μέ νόμους διμερεῖς συμφωνίες (Συμβάσεις τῆς 18ης.9.1952 καί μεταγενέστερες διορθωτικές) μεταξύ Ἐκκλησίας καί Ἑλληνικῆς Πολιτείας (βλ. ἄρθρα 51 παρ. 7 Ν. 4301/2014, 262 Ν. 5037/2023, καί ἀποφάσεις Ἀρείου Πάγου 6/2020, 7/2019, 473/2015, 1338/2010). Τά παραπάνω σημαίνουν ὅτι οἱ Μονές θά χάσουν ἐμπράγματα δικαιώματα κυριότητας παρότι ἔχουν ἤδη καταλογηθεῖ

καί αναγνωρισθεί διά νόμου από τό Ἑλληνικό Κράτος, ἐπειδή δέν πρόλαβαν νά ἀμυνθοῦν σέ ψευδεῖς δηλώσεις καταπατητῶν ἢ νά ἐπιδιώξουν διορθώσεις ἀνακριβῶν ἐγγραφῶν σέ ὅλη τήν Ἐπικράτεια. Γιά τόν λόγο αὐτόν παρακαλοῦμε νά καταργηθεῖ αὐτή ἡ ρύθμιση ὡς συνταγματικά καί ὑπερνομοθετικά ἀδικοιολόγητη.

Γ. Μή ἀναγνώριση κυριότητας τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. ἐπί Ἱερῶν Ναῶν καί Ἱερῶν Μονῶν – Σφάλματα τοῦ Ν.Π.Δ.Δ. «Ἑλληνικό Κτηματολόγιο».

Ἔχουν παρατηρηθεῖ περιπτώσεις παλαιφάτων Ἱερῶν Μονῶν καί Ἱερῶν Ναῶν πού φέρονται ὡς ἀντικείμενα κυριότητας ἰδιωτῶν ἢ ὡς «ἀγνώστου» ἰδιοκτητή.

Σημειώνεται ὅτι οἱ Ἱερέες Μονές καί Ἱεροί Ναοί πού εἶναι προγενέστεροι τοῦ 1830, παρ' ὅτι ὡς ἀρχαῖα μνημεῖα τελοῦν ὑπό τήν προστασία τῆς ἀρχαιολογικῆς νομοθεσίας (Ν. 4858/2021) καί τήν ἐποπτεία τῆς οἰκείας Ἐφορείας Ἀρχαιοτήτων, δέν ἀνήκουν κατά κυριότητα στό Ἑλληνικό Δημόσιο, ἀλλά ἀποτελοῦν ἀκίνητα ἰδιοκτησίας τοῦ οἰκείου ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου (τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μονῆς γιά λειτουργοῦσες/ἐρημωθεῖσες Μονές ἢ τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιά διαλελυμένες Μονές ἀντιστοίχως ἢ τῆς οἰκείας Ἐνορίας γιά κάθε εἶδους Ἱεροῦ Ναοῦ πού δέν εἶναι ἰδιοκτησία τρίτων, κατά τά ἀρθρα 39 παρ. 3, 36 παρ. 1, 47 παρ. 3.β. Ν. 590/1977, ὅπως ἰσχύουν).

Κατά τό ἀρθρο 73 τοῦ ἰσχύοντος ἀρχαιολογικοῦ νόμου 4858/2021 (Φ.Ε.Κ. Α' 220/19.11.2021), τό Ἑλληνικό Δημόσιο δέν ἔχει κυριότητα σέ ἀρχαῖα μνημεῖα θρησκευτικοῦ χαρακτῆρα, ἀλλά τό οἰκεῖο ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο: «1. Τά ὑπάρχοντα τήν 28η.6.2002 δικαιώματα κυριότητας τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, τῶν Μητροπόλεων τῆς Δωδεκανήσου, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καί Ἱεροσολύμων,

τῆς Ἱερῆς Μονῆς τοῦ Σινᾶ, τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολύτριας στή Χαλκιδική, τῶν Βλατάδων στή Θεσσαλονίκη καί τοῦ Εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη τοῦ Θεολόγου στήν Πάτμο, ἄλλων νομικῶν προσώπων ἢ ἄλλων ἐνώσεων προσώπων πού ἐκπροσωποῦν θρησκευεῖς ἢ δόγματα, σέ ἀρχαῖα μνημεῖα θρησκευτικοῦ χαρακτῆρα, ἀκόμη καί ἂν χρονολογοῦνται μέχρι καί τό 1453, διατηροῦνται». Καί ὁ προηγούμενος ἀρχαιολογικός νόμος 3028/2002 (Φ.Ε.Κ. Α' 153/28.6.2022) ἐπίσης στό ἀρθρο 73 ὄριξε: «1. Τά ὑπάρχοντα κατά τήν ἔναρξη ἰσχύος τοῦ νόμου αὐτοῦ δικαιώματα κυριότητας τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, τῶν Μητροπόλεων τῆς Δωδεκανήσου, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καί Ἱεροσολύμων, τῆς Ἱερῆς Μονῆς τοῦ Σινᾶ, τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολύτριας στή Χαλκιδική, τῶν Βλατάδων στή Θεσσαλονίκη καί τοῦ Εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη τοῦ Θεολόγου στήν Πάτμο, ἄλλων νομικῶν προσώπων ἢ ἄλλων ἐνώσεων προσώπων πού ἐκπροσωποῦν θρησκευεῖς ἢ δόγματα, σέ ἀρχαῖα μνημεῖα θρησκευτικοῦ χαρακτῆρα, ἀκόμη καί ἂν χρονολογοῦνται μέχρι καί τό 1453, διατηροῦνται».

Ἡ νομολογία ἐρμηνεύοντας τίς ἀνωτέρω διατάξεις ἔχει παγίως κρίνει ὅτι ἱστορικοί Ναοί, ἱστορικές Μονές καί τά Μετόχιά τους συνιστοῦν ἀρχαιολογικά μνημεῖα πού ἐξυπηρετοῦν θρησκευτικούς σκοπούς καί ἀνήκουν κατά κυριότητα στό οἰκεῖο, κατά περίπτωσιν, ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (Μητρόπολη, Ἐνορία, Μονή κ.λπ.) καί εἶναι πράγματα ἐκτός συναλλαγῆς κατ' ἀρθρο 966 ΑΚ (βλ. ἀποφάσεις Ἐφετείου Πειραιῶς 608/2021 εἰς www.valsamon.com, Ἐφετείου Ἀθηνῶν 421/2018 εἰς ἱστοσελίδα Nomos, Εἰρηνοδικείου Αἰγίνης

1/2022, *Νομοκανονικά*, τ. 1/2023, σ. 176 ἔπ. καί προσφάτως ΜοΝ. Πρωτοδικείου Πειραιῶς 3567/2023 [ἀδημ.]. Ἐπίσης, εἰδικῶς γιά τίς διαλελυμένες Μονές, ὑπενθυμίζεται ὅτι κατά τό ἄρθρο 39 παρ. 3 ἐδάφιο β τοῦ Ν. 590/1977 (Φ.Ε.Κ. Α΄ 146), ὅπως ἀντικαταστάθηκε μέ τό ἄρθρο 51 παρ. 2 τοῦ Ν. 4301/2014 (Φ.Ε.Κ. Α΄ 223/7.10.2014), ἰσχύει ὅτι: «Ναοί καί περιουσίες διαλελυμένων ἢ διαλυομένων Μονῶν παραμένουν στήν κυριότητα τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἢ περιέρονται αὐτοδίκαια, σέ περίπτωση συγχωνεύσεώς τους μέ ἄλλη Μονή, στήν κυρία Μονή ἢ, σέ περίπτωση ἀνασυστάσεως, στήν ἀνασυνιστώμενη Μονή».

Περαιτέρω, οἱ νόμιμες προϋποθέσεις γιά τήν ἀναγνώριση ἰδιωτῶν ὡς κυριῶν ἰδιοκτητῶν Ἱερῶν Ναῶν καί ἰδιωτικῶν Μονῶν τέθηκαν μέ τό ἀπό 26.4/8.5.1834 βασιλικό διάταγμα (Φ.Ε.Κ. Α΄ 50), τοῦ ὁποίου τό ἄρθρο 1 ὄρισε ὅτι: «Ὅλα τὰ ἰδιωτικά μοναστήρια καί ναοί, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχει ἀποδεδειγμένα δικαιώματα ἰδιοκτησίας, μένουν εἰς αὐτὸν ἀνενοχλήτως». Ἡ παραπάνω διάταξη κἀνοντας λόγο γιά «ἀποδεδειγμένα» δικαιώματα ἐννοεῖ γραπτὸ «τίτλο ἰδιοκτησίας» ὡς λόγο ἀναγνώρισεως τῆς κυριότητος σέ ἰδιώτη ἐπὶ (ἰδιωτικῆς) Ἱερᾶς Μονῆς ἢ (ἰδιωτικοῦ) Ἱεροῦ Ναοῦ.

Τὰ ἴδια ὡς ἄνω ἐπανελήφθησαν καί σέ μεταγενέστερες διατάξεις, ὅπως τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 τοῦ Ν. ΓΦΣΤ΄/1910 (= Ν. 3596/1910, Φ.Ε.Κ. Α΄ 93) καί τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 ἀν. νόμου 2200/1940 (Φ.Ε.Κ. Α΄ 42), πού ἔκανε λόγο γιά Ναούς «Συναδελφικούς ἢ Κτητορικούς ἢ ἰδιοκτῆτους, δυνάμει τίτλων».

Ἀπλῶσεις ἰδιωτῶν, πού προβάλλουν δικαιώματα κυριότητος σέ Ναούς καί Μονές, πρέπει νά ἀπορρίπτονται ἀπὸ τὰ κατά τόπον ἀρμόδια Κτηματολογικά Γραφεῖα καί Γραφεῖα Κτηματογραφίσεως ἐάν δέν στηρίζονται σέ χαρτῶους τίτλους ἰδιοκτησίας ἀναγόμενους εἴτε ἕως τό ἀπό 26.4/8.5.1834 βασιλικό διάταγμα (Φ.Ε.Κ. Α΄ 50), γιά Ναούς καί Μονές πού ἀνεγέρθηκαν

ἕως τήν ἐναρξη ἰσχύος τοῦ β.δ/τος εἴτε, στήν περίπτωση πού κτίσθηκαν μεταγενέστερα τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ β.δ/τος, ἐάν δέν στηρίζονται σέ γραπτούς τίτλους ἰδιοκτησίας τοῦ οἰκείου ἀκινήτου ἀναγόμενους τοῦλάχιστον στόν χρόνο ἀνεγέρσεως τοῦ κτιρίου (ἄρθρα 1 παρ. 2 τοῦ Ν. ΓΦΣΤ΄/1910 (= Ν. 3596/1910, Φ.Ε.Κ. Α΄ 93), 1 παρ. 2 ἀν. νόμου 2200/1940 [Φ.Ε.Κ. Α΄ 42]).

Συνεπῶς, ἰδιώτης πού προβάλλει δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ Ναοῦ ἢ Μονῆς ὑφιστάμενου ὅταν ἄρχισε νά ἰσχύει τό ὡς ἄνω ἀπὸ 26.4/8.5.1834 βασιλικό διάταγμα, δηλ. Ναοῦ ἢ Μονῆ πού ἀνεγέρθηκε στή βυζαντινὴ ἢ μεταβυζαντινὴ περίοδο ἢ τήν περίοδο τῆς τουρκοκρατίας, ἢ ὑφιστάμενου ὅταν ἄρχισαν νά ἰσχύουν τὰ ἄρθρα 1 παρ. 2 τοῦ Ν. ΓΦΣΤ΄/1910 (= Ν. 3596/1910, Φ.Ε.Κ. Α΄ 93), 1 παρ. 2 ἀν. νόμου 2200/1940 [Φ.Ε.Κ. Α΄ 42]) πρέπει νά ἀποδεικνύει: α) ὅτι διαθέτει ἐπ’ ὀνόματι τοῦ ἰδίου ἢ τῶν δικαιωπαρόχων του τίτλους ἰδιοκτησίας ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου πού ἀνεγέρθηκε ὁ Ναός ἢ ἡ Μονή, β) ὅτι ὁ Ναός ἢ ἡ Μονή ἀνεγέρθηκε μέ δαπάνες δικές του ἢ τῶν δικαιωπαρόχων του μέ ἄδεια τοῦ ἐπιχώριου Ἐπισκόπου (καί ὄχι π.χ. ὅτι ὁ δικαιωπαρόχος του διέθεσε τό ἀκίνητο καί κτίσθηκε Ναός μέ δαπάνες τῶν κατοίκων τοῦ οἰκισμοῦ γιά τίς λατρευτικὲς ἀνάγκες τους), γ) ὅτι ὁ Ναός ἢ ἡ Μονή δέν ἀνεγέρθηκαν μέ σκοπὸ νά περιέλθουν ἐξ ἀρχῆς σέ δημόσια λατρεία γιά τίς ἀνάγκες τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας π.χ. ἡ τέλεση Ἀκολουθιῶν, Μυστηρίων π.χ. Θεῖας Εὐχαριστίας, γάμων, βαπτισμάτων γιά τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς συνιστᾶ δημόσια λατρεία (βλ. ἀποφάσεις Ἀρείου Πάγου 29/2018 εἰς ἱστοσελίδα *Nomos*, Ἀρείου Πάγου 983/2017, *Νομοκανονικά*, τευχ. 2/2018, σ. 181 ἔπ. (μέ σχόλιο Ἀθ. Κόντη), Ἐφετείου Πειραιῶς 608/2021, ὅπ.π., Ἐφετείου Ἀθηνῶν 421/2018, ὅπ.π., Πολ. Πρωτοδικείου Ναυπλίου 698/2020, *Νομοκανονικά*, τευχ. 2/2021 σ. 147 ἔπ. Εἰρηνοδικείου Αἰγίνης 1/2022, ὅπ.π., ΜοΝ. Πρωτοδικείου Πειραιῶς 3567/2023, ὅπ.π.). Γενικά ὡς δημόσια λατρεία νοεῖται ὄχι μόνο ἢ

τέλεση Ἀκολουθιῶν καί ἐν γένει ἱεροπραξιῶν μέ τή συμμετοχή κληρικοῦ, ἀλλά καί ἡ παραμονή τοῦ Ναοῦ ἀνοικτοῦ στό κοινό γιά προσέλευση καί λατρευτικές πράξεις ἐντός τοῦ Ναοῦ κατά τήν Ἱερά Παράδοση, στίς ὁποῖες μετέχουν μόνον λαϊκοί (ὅπως προσευχή, ἄναμμα κεριῶν, προσκύνηση Ἱερῶν Εἰκόνων κ.λπ.) (βλ. ἐνδεικτικῶς ἀπόφαση ΣτΕ 598/2020 στό www.valsamon.com). Ἡ δέ θέση ἰδιωτικοῦ Ναοῦ σέ δημόσια λατρεία σέ ἀργότερο χρονικό σημείο εἶναι λόγος σφραγίσεως, ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἀφαίρεσεως τῆς διοικήσεώς του (βλ. ἄρθρα 6 ἀν. Νόμου 2200/1940, 13 Κανονισμοῦ Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 8/1979, Φ.Ε.Κ. Α' 1/1980).

Γιά τούς ἀνωτέρω λόγους, συμβολαιογραφικά ἔγγραφα οἰασδίποτε φύσεως (γονική παροχή, δωρεά, κληρονομική διαδοχή, πώληση κ.λπ.) μεταξύ ἰδιωτῶν πού συμπεριέλαβαν Ναούς ἢ Μονές ὀφείλουν νά μνημονεύουν τόν χρόνο ἀνεγέρσεώς τους καί νά ἐξιστοροῦν πάντοτε σειρά τίτλων ἰδιοκτησίας ἀποδεικνυόντων κυριότητα τῶν δικαιοπαρόχων τους ἀναγόμενι ἕως τοῦ χρόνου ἀνεγέρσεως τοῦ Ναοῦ ἢ τῆς Μονῆς, ὅπως ρητῶς ἐπιβάλλεται ἀπό τά ἄρθρα 1 τοῦ ἀπό 26.4/8.5.1834 βασιλικοῦ διατάγματος (Φ.Ε.Κ. 50/1834), 1 παρ. 2 τοῦ Ν. ΓΦΣΤ'/1910 (= Ν. 3596/1910, Φ.Ε.Κ. Α' 93), 1 παρ. 2 ἀν. νόμου 2200/1940 (Φ.Ε.Κ. Α' 42), καί ἀναλόγως τοῦ χρόνου ἀνεγέρσεώς τους. Σέ ἀντίθετη περίπτωσι ὁποιαδήποτε ἐκποιητική δικαιοπραξία μέ ἀντικείμενο Ναό ἢ Μονή καθίσταται ἄκυρη (βλ. ἀποφάσεις Ἐφετείου Πειραιῶς 608/2021, ὅπ.π., Πολ. Πρωτοδικείου Πειραιῶς 2927/2016, ὅπ.π., Μον. Πρωτοδικείου Πειραιῶς 3567/2023, ὅπ.π.).

Ἐπιπλέον ἡ ὑποχρέωσι ἀποδείξεως κυριότητος σέ Ναούς καί Μονές μόνο μέ χαρτῶους τίτλους κυριότητος πρέπει νά συνδυασθεῖ μέ τή βασική ἀπαγόρευσι ἀποκτήσεως ἀπό ἰδιώτη κυριότητος δυνάμει χρησικτησίας σέ Μονή ἢ Ναό. Εἰδικότερα, ναί μέν τά ἑλληνικά δικαστήρια δέχονται ὅτι ἰδιώτης μπορεῖ νά θεμελιώσι κυριότητα μέ ἔκτακτη χρησικτησία σέ ἀκίνητο ἰδιοκτησίας Μονῆς, ἐάν

ἀποδεικνύει ἀδιατάρακτη νομί 40 ἐτῶν ἕως τίς 12.9.1915 (ἀπόφασι Ἀρείου Πάγου 1799/2006, εἰς www.valsamon.com) καί σέ ἀκίνητο ἰδιοκτησίας Ἱενορίας, ἐάν ἀποδεικνύει νομί 20 ἐτῶν ἕως τίς 16.8.1969 (ἡμερομηνία πού ἄρχισαν νά ἰσχύουν οἱ ἀπαγορευτικές τῆς χρησικτησίας διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 4/1969, βλ. ἀπόφασι Ἀρείου Πάγου 1558/2001), ὅμως ἐπί τοῦ ἀκινήτου ἐπί τοῦ ὁποίου κεῖται Ἱερός Ναός ἢ Ἱερά Μονή δέν νοεῖται χρησικτησία ἰδιώτη, διότι ὡς πράγματα ἀφιερωμένα σέ θρησκευτικό σκοπό εἶναι ἐκτός συναλλαγῆς καί συνεπῶς δέν ὑπόκεινται σέ χρησικτησία (ΑΚ 966, 1054). Τά πράγματα μέ προορισμό τήν ἐκπλήρωσι θρησκευτικοῦ σκοποῦ ὀρίζονται στό ἄρθρο 966 ΑΚ: «Πράγματα ἐκτός συναλλαγῆς εἶναι τά κοινά σέ ὅλους, τά κοινόχρηστα καί τά προορισμένα γιά τήν ἐξυπηρέτησι δημόσιων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν ἢ θρησκευτικῶν σκοπῶν».

Κατά δέ τό ἄρθρο 1054 ΑΚ προβλέπεται ὅτι: «Ἀνεπίδεκτα χρησικτησίας, τακτικῆς ἢ ἔκτακτης, εἶναι τά ἐκτός συναλλαγῆς πράγματα».

Οἱ Ἱεροί Ναοί καί οἱ Ἱερές Μονές εἶναι ἀνεπίδεκτοι τακτικῆς ἢ ἔκτακτης χρησικτησίας ὡς ἐκτός συναλλαγῆς πράγματα (1054 ΑΚ), τόσο τό οἰκοδόμημα, ὅσο καί τό ἀκίνητο ἐπί τοῦ ὁποίου ἔχει κτισθεῖ ὁ Ναός ἢ ἡ Μονή, ἀφοῦ ἐκ τῶν πραγμάτων δέν μπορεῖ νά γίνει διαχωρισμός (ἀποφάσεις Ἀρείου Πάγου 983/2017, ὅπ.π., Ἐφετείου Δυτικῆς Στ. Ἑλλάδος 156/2014, εἰς ἴστοσελ. Nomos, Ἀρμενόπουλος 2015, σ. 220, Ἐφετείου Θεσ/κης 546/2004, Ἑλληνική Δικαιοσύνη τόμος 46, σ. 913 ἐπ. Ἐφετείου Δωδεκανήσου 82/2007, εἰς Nomos, Νομοκανονικά τεύχ. 1/2009, σ. 122 ἐπ.). Εἰδικά γιά τούς Ἱερούς Ναούς, στά Βασιλικά (βιβλίο 46 Τ. τ. 3, θέμα 3 = Νεαρά 6. παρ. 2111.8) ἀναφέρεται ὅτι «Ἱερόν ἐστι πρᾶγμα τό δημόσια ἀφιερωθέν, τὰ γάρ ἰδιωτικά οὐκ εἰσιν ἱερά, εἴ δε καταπέση τό οἰκοδόμημα, μένει ἱερός ὁ τόπος» (βλ. *Ἐξάβιβλος Ἀρμενοπούλου*, Βιβλίο Δεύτερο, Τίτλος Πρῶτος § 61). Ἄλλωστε, κατά τό Κανονικό Δίκαιο τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας

του Χριστού δέν προβλέπεται διαδικασία ἄρσεως του χαρακτηρισμοῦ πράγματος ὡς ἱεροῦ, ἐξαιρουμένης τῆς βεβηλώσεως του Ἱεροῦ Ναοῦ, συνεπεία τῆς ὁποίας ἀπαγορεύεται προσωρινῶς ἢ τέλεση λατρευτικῶν πράξεων πρὶν ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση τῆς κεκανονισμένης εὐχῆς καθάρσεως (Ἐφετείου Δυτικῆς Στ. Ἑλλάδος 156/2014, ἱστοσελ. Nomos, Ἐφετείου Λαρίσης 845/2003 εἰς www.valsamoni.com, ἘφΑΘ 3647/1980, ἘλλΔνη 1982, 484 καὶ www.valsamoni.com). Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ἀνήκουν στίς Ἐνορίες (Ν.Π.Δ.Δ., ἄρθρα 1 παρ. 4 καὶ 36 παρ. 1 Ν. 590/1977) ἀκίνητα ἐπὶ τῶν ὁποίων κεῖνται τὰ κτίρια Ἱερῶν Ναῶν κάθε εἴδους (Ἐνοριακοί, Παρεκκλήσια, Ἐξωκκλήσια κ.λπ.) καὶ στίς λειτουργοῦσες ἢ ἐρημωθεῖσες Ἱερές Μονές (Ν.Π.Δ.Δ., ἄρθρα 1 παρ. 4 καὶ 39 Ν. 590/1977) ἀνήκουν τὰ ἀκίνητα μέ τὰ ἐπ' αὐτῶν μοναστηριακά συγκροτήματα τῶν ἐν λόγῳ Ἱερῶν Μονῶν, περιλαμβανομένων τῶν μετοχίων (χῶροι λατρείας κείμενοι ἐκτός περιβόλου Μονῆς, ἄρθρο 4 Κανονισμοῦ 39/1972, Φ.Ε.Κ. Α' 103), ἐνῶ στίς Μητροπόλεις ἀνήκουν τὰ ἀκίνητα μέ τὰ οἰκοδομήματα τῶν διαλελυμένων Ἱερῶν Μονῶν

(ἄρθρο 39 παρ. 3 Ν. 590/1977, ὅπως ἰσχύει) ἐκτός ἐάν οἱ διαλελυμένες Μονές ἀνασυστάθηκαν, ὅποτε *ex lege* ἀνέκτησαν αὐτοδικαίως τὴν περιουσία τους. Τονίζεται ὅτι γιὰ τίς Μονές καὶ Ἐνορίες πού στεροῦνται ἰδρυτικοῦ βασιλικοῦ ἢ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδίδεται καὶ δημοσιεύεται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως σχετικὴ διαπιστωτικὴ πράξη τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου γιὰ τὴν ὑπόσταση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἢ Ἐνορίας κατ' ἄρθρο 25 παρ. 1 Ν. 4301/2014.

Οἴκοθεν νοεῖται ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἀναλόγως ἰσχύουν καὶ γιὰ Μονές καὶ Ναοὺς χρονολογούμενους καὶ μετὰ τό ἔτος 1830, καθ' ὅσον δικαιώματα κυριότητος ἰδιωτῶν ἐπ' αὐτῶν μόνο μέ χαρτῶο τίτλο ἰδιοκτησίας μποροῦν νά ἀποδεικνύονται κατὰ τὰ ἄρθρα 1 τοῦ ἀπὸ 26.4/8.5.1834 βασιλικοῦ διατάγματος (Φ.Ε.Κ. 50), 1 παρ. 2 τοῦ Ν. ΓΦΣΤ'/1910 (= Ν. 3596/1910, Φ.Ε.Κ. Α' 93), 1 παρ. 2 ἂν. Ν. 2200/1940 (Φ.Ε.Κ. Α' 42).

Ἐχοντας τὴ βεβαιότητα ὅτι ἀντιλαμβάνεσθε τίς ἀνωτέρω θέσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, εὐχόμεσθε νά ἔχετε τὴν εὐλογία τοῦ Ἁγίου Θεοῦ στί ζωὴ καὶ τὰ καλά σας ἔργα καὶ διατελοῦμε μετὰ τῆς ἐν Κυρίῳ ἀγάπης καὶ τιμῆς.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιεραμματεὺς
Ἀρχμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Κοινοποίηση:

1. Ν.Π.Δ.Δ. «Ἑλληνικό Κτηματολόγιο»:
- α) Ἀξιότιμο κ. Στυλιανό Σακαρέτσιο, Πρόεδρο Δ.Σ.
- β) Νομικὴ Διεύθυνση
2. Ἱερές Μητροπόλεις Ἐκκλησίας Ἑλλάδος
3. Διεύθυνση Προσωπικοῦ Ἱ. Συνόδου

ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Λόγος
ἐψηφισμένου Μητροπολίτου
Παραμυθίας, Φιλιατῶν καί Γηρομερίου κ. Σεραπίωνος
κατά τήν εἰς Ἐπίσκοπον Χειροτονίαν αὐτοῦ
(Καθεδρικός Ἱερός Ναός Ἀθηνῶν, 21.10.2023)

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος,

Σεπτέ Προκαθήμενε τῆς καθ' Ἑλλάδα Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας,
κ.κ. Ἱερώνυμε,
Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,
Σεβαστοί Πατέρες,
Ἐντιμώτατοι Ἄρχοντες,
Λαέ τοῦ Θεοῦ εὐλογημένε καί περιούσιε,

«Ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καί ἐγένετο· εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας»¹

Δόξαν, εὐχαριστίαν καί προσκύνησιν ἀναπέμπω εἰς τόν Τρισάγιον Θεόν, τόν Πατέρα, τόν Υἱόν καί τό Ἅγιον Πνεῦμα, διότι τήν ἱερή αὐτή στιγμή ἴσταμαι ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ Θυσιαστηρίου, προσμένοντας νά λάβω τήν ἀποστολική χάρι τῆς Ἀρχιερωσύνης καί νά καταστῶ Ἐπίσκοπος καί Ποιμένας, προεστώς τῆς Εὐχαριστίας, ἀλλά καί διάκονος καί ποδηγέτης τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ, καθιστάμενος ταυτοχρόνως κοινωνός τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Ἀποστολικότητος.

Διά τοῦτο, πρό πάντων, «ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ καί γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος» καί τήν ὑπέροτρον εὐσπλαγχνίαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ διά τὰ περὶ τήν ἐλαχιστότητά μου τελούμενα, ἀποκορύφωμα τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ τούτη ἡ ὥρα, κατά τήν ὁποία μέ καλεῖ ἡ ἀγάπη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ νά ζήσω τήν κορύφωσι τῆς προσωπικῆς μου Πεντηκοστῆς καί νά ἀνέλθω στό Θαβώρ τοῦ Ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος.

Τό Πανάγιο Πνεῦμα, τό ὁποῖο, ὡς φῶς καί ζωή καί ζῶσα πηγὴ νοερά, «ἔθετο ἐπισκόπους ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου»², κατέρχεται καί εἰς ἐμέ τόν ἁμαρτωλό γιά νά μέ καταστήσει ἄξιο μμπτί τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ καί μέλος τοῦ Ἁγίου Χοροῦ τῶν θεοκινήτων Ἀποστόλων, τῶν ἐμπνευστῶν τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἐκκλησίας, τῶν παγχρύσων στομάτων τοῦ Λόγου καί τῆς θείας ἀληθείας, τῶν στύλων τῆς Ἐκκλησίας, τῶν οἰκουμενικῶν ποιμένων, μαθητῶν καί μμπτῶν τοῦ μεγάλου τῶν προβάτων Ποιμένος, τῶν πρώτων μετὰ τόν Ἐνα καί Μέγα Ἀρχιερέα καί Ἐπίσκοπο τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ ἐκ τῶν ἐγκάτων μου ἄμετρον συγκίνηση καί χαρὰ ἐξαιτίας τῆς μεγάλης αὐτῆς δωρεᾶς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μέ παροτρύνουν νά ἀναφωνήσω καί ἐγώ ἐν εἰλικρινεῖ ταπεινότητι τὰ λόγια τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου: «Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἐνεκεν».

Αἰσθάνομαι βαθειά τήν ἀνάγκη, κατ' αὐτήν τήν εὐλογημένη στιγμή, νά δοξολογήσω καί νά εὐχαριστήσω ἐξαιρέτως τόν Κύριον «κατὰ πάντα καί διὰ πάντα», γιά τίς πολλαπλές δωρεές καί εὐεργεσίες Του πρὸς ἐμέ τόν ἀνάξιο, τίς φανερές καί ἀφανείς, ἀπ' ἀρχῆς τῆς ζωῆς μου μέχρι καί σήμερα, ὁπότε ἐπέβλεψεν ἐπὶ τήν ἐλαχιστότητα μου καί ἐπέτρεψε νά φθάσω στήν ὥρα αὐτήν τῆς χειροτονίας μου εἰς Ἐπίσκοπον τῆς ἀποστολοβαδίστου καί παναγιοφρουρήτου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐλέει τοῦ μεγάλου Θεοῦ, πρεσβείας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆ πατρικῆ ἀγάπῃ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καί ψήφοις κανονικαῖς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

ἴσταμαι σήμερον ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ Θυσιαστηρίου ἐν ταπεινώσει καὶ συντριβῇ καρδίας, ὥστε νά λάβω τήν ἀνωτάτη βαθμίδα τῆς Ἱερωσύνης, διά τῶν τιμίων χειρῶν Σας, Μακαριώτατε, καί τῶν περί Ὑμᾶς Ἁγίων Ἀρχιερέων καί νά καταστῶ Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης τῆς εὐκλεοῦς ταύτης Ἐπαρχίας τῆς ἀγιοτόκου καί ἠρωτοτόκου Πατρίδος μας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παραμυθίας, Φιλιατῶν καί Γηρομερίου, εἰς διαδοχὴν τοῦ πολυσεβᾶστου σέ ὄλους μας Μητροπολίτου κ. Τίτου.

Τὴν ἐκλογή καί ἀνάρρησή μου στὸν ἱστορικό Θρόνο τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως ἐκλαμβάνω ὡς κίνητρο πρὸς ταπεινώση καί ὡς ἀφετηρία προσφορᾶς ὀλοκληρωτικῆς ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου μου καί διακονίας Θεοῦ καί ἀνθρώπων, ἐξακολουθώντας τὴν τετιμημένη Ἀρχιερατεία τῶν προκατόχων μου Ἀρχιερέων, «ἵν' ἐξαστράπτῃ φωτισμὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ πράξεων ἀππλλαγμένων σκοτούς, ὅπως ὁρῶντες οἱ λαοὶ τὰς ἀκτῖνας τῆς ζωτικῆς λαμπρόδος πρὸς Ἐκεῖνον εὐθύνωνται καὶ τὸν Πατέρα τῶν φῶτων δοξάζωσι»³.

Μέσα στὴν ἀνεξιχνίαστη πανσοφία Του ὁ παντοκράτωρ Θεὸς θέλησε μέσα ἀπὸ τὴν εὐτέλεια «τοῦ ὀστρακίνου σκεύους» τοῦ ἀνθρωπίνου πλάσματος νά ὑπηρετοῦνται διὰ τῆς πανίερης Ἀρχιερωσύνης οὐράνιες ἀξίες καί ἀθάνατες ψυχές, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὁ μόνος Κύριος καί Ποιμὴν ἀληθῆς καί Δεσπότης τοῦ παντός ἐννηθρώπησε, «ἀπέθανεν καὶ ἀνέστη»⁴.

Πραγματικά, μέ συνταράσσει τὸ ὕψος τῆς τιμῆς πού περιποιεῖ στὴν εὐτέλειά μου ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ τὸ δέος τὸ ὁποῖο μέ διακατέχει, ἀναλογιζόμενο τὴν βαρύτητα τοῦ Ἀρχιερατικοῦ λειτουργήματος. Ἔτσι, δέν μπορῶ νά ἀποκρύψω τὴν ἱερά ἀνησυχία πού μέ συνέχει γιὰ τὸ μέγεθος καί τὴν εὐθύνη πού ἀπορρέει ἀπὸ τὸ Ἀρχιερατικὸ αὐτὸ ἀξίωμα.

Σκεπτόμενος, ὅμως, τοὺς λόγους τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου, «οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ. μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν

δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύνάμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων»⁵, δέν φοβοῦμαι, οὔτε δειλιῶ στὴν ἀποστολή αὐτή, διότι ταυτοχρόνως ἔναυλος ἠχεῖ στά ὄτα μου καί ἡ φωνή τοῦ Κυρίου: «ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, μὴ φοβοῦ, μηδὲ δειλιάσης, μηδὲ πτοηθῆς»⁶, «θάρσει τέκνον, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε»⁷.

Ὡς ἐνηφισμένος Ἐπίσκοπος, κρατῶν εἰς χεῖρας τὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιο, πρῶτον ὁμολόγησα περὶτρανα τὴν πίστη καί τὴν ἀφοσίωσή μου στὸν Ἅγιο Τριαδικὸ Θεό, τὸν Πατέρα, τὸν Υἱὸ καί τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, καί στὴν Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία.

Ἐπιπροσθέτως, ὅμως, ὡς χειροτονούμενος, πέραν τῆς πλήρους ἀφοσιώσεως καί τῆς ἀπόλυτης προσπλώσεώς μου στὸν Χριστό καί τὸ Ἅγιο Αὐτοῦ Εὐαγγέλιο, ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑποβάλλω τὴν προσπίλωσή μου πρὸς τὸν πάνσεπτο Πατριαρχικό Θρόνο τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων καί τὸν υἱικό μου σεβασμὸ πρὸς τὸν Προκαθήμενό του, τὸν Παναγιώτατο Οἰκουμενικὸ Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο, καί τὴν περί Αὐτόν Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδο τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἀφ' ἑτέρου δέ ἐκφράζω τὴν ἀπειρη εὐγνωμοσύνη καί τὴν ἀπόλυτη ὑπακοή καί ἀφοσίωσή μου στὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τὸν Ἅγιο Αὐτῆς Πρόεδρο κ.κ. Ἱερώνυμο, οἱ ὁποῖοι ὀρθοτομοῦν τὸν λόγον τῆς Θείας Ἀληθείας, ὡς θεματοφύλακες τῶν ἱερῶν Κανόνων καί τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων.

Κατόπιν τούτου, μετὰ τὸν αἴνο, τὴν εὐχαριστία καί τὴν ἰκεσία πρὸς τὸν Κύριον, ὑποβάλλω εὐλαβῶς τίς εὐγνώμονες υἱικές μου εὐχαριστίες πρὸς Ὑμᾶς, Μακαριώτατε Προκαθήμενε τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς καί πρὸς ἅπαντα τὰ Σεπτὰ Μέλη τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι ἀνεδείξατε τὴν ἐλαχιστότητά μου Μητροπολίτη τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Παραμυθίας, Φιλιατῶν καί Γηρομερίου.

Πρό πάντων, όμως, τήν ιερή αυτήν ώρα, ἐπιθυμῶ, Μακαριώτατε, νά στραφῶ πρὸς τό Σεπτό Πρόσωπό Σας καί νά Σᾶς ἐκφράσω τήν ἐγκάρδια εὐγνωμοσύνη μου γιά τήν πατρική ἀγάπη, τήν ἐμπιστοσύνη, τή συγχωρητικότητα καί τήν μεγαλοθυμία Σας. Σᾶς εὐχαριστῶ καί ἐκφράζω τήν υἱική μου ἀγάπη, τό σύμφηφό μου στίς συνδικές Σας προτάσεις καί τήν πλήρη ὑπακοή μου, ὡς ἄλλωστε ἔπραττα μέχρι τώρα ἀπό τῆς θέσεως τοῦ Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τήν ὁποία ἡ ἀγάπη Σας μοῦ ἐνεπιστεύθη.

Αἰσθάνομαι ἐπιτακτικό τό χρέος νά μνησθῶ μετά βαθυτάτου υἱικοῦ σεβασμοῦ καί τιμῆς τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, Σεπτέ ἅγιε Προκαθήμενε τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας, διότι ἀπό πολλῶν ἐτῶν περιβάλλετε μέ εὐνοια τό ταπεινό πρόσωπό μου καί κατά τόν ἀρμόδιο καιρό μέ ἀνεδείξατε εὐμενῶς, ὁμοῦ μετά τῆς Σεπτῆς Ἱεραρχίας, Ἐπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας μας.

Σᾶς εὐγνωμονῶ, ὄχι μόνον διότι διά τῶν τιμῶν χειρῶν Σας ἐντός ὀλίγου θά λάβω τήν τρισμῆγιστη χάρη τῆς Ἀρχιερωσύνης, ἀλλά καί γιά ὅλα τά ἀγαθά, τά ὁποία διδάχθηκα πλησίον σας ὅλα αὐτά τά χρόνια, ὅπως τό μέγα μάθημα τῆς συνέσεως, τῆς ἀρετῆς καί τῆς ὑπακοῆς στά κελεύσματα τῆς Ἐκκλησίας. Ὅλα αὐτά ἀποτελέσαν καί θά ἀποτελοῦν δι' ἐμέ πολύτιμα θησαυρίσματα καί πνευματικά ἐφόδια γιά τήν ταπεινή Ἀρχιερατική καί Ποιμαντορική διακονία μου στόν Ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου μας.

Ἐπιπροσθέτως, ἐκ βάθους καρδίας εὐχαριστῶ τοὺς Σεβασμιωτάτους καί Θεοφιλεστάτους Ἀρχιερεῖς, οἱ ὁποῖοι μέ τόση ἀγάπη καί τιμή πρὸς τήν ἐλαχιστότητά μου θέλησαν νά γίνουν σήμερα, διά τῆς σεπτῆς λειτουργικῆς καί συμπροσευχητικῆς συμμετοχῆς τους, πολύτιμοι συγκυρηναῖοι στόν Ἀρχιερατικό σταυροαναστάσιμο δόλιχό μου.

Καταθέτω ἐνώπιόν Σας τόν σεβασμό γιά τήν προσγενομένη στήν ἐλαχιστότητά μου τιμή καί ἐμπιστοσύνη καί παρακαλῶ νά συμπροσευχηθεῖτε «*ἵνα ἔλθῃ ἐπ' ἐμέ ἡ δύναμις καί ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος*», ὥστε, τῆ τοῦ Θεοῦ

συνεργεία, νά «*πληροφορήσω*»⁸ τήν ἀνατεθεῖσα εἰς ἐμέ Ἀρχιερατική διακονία.

Ἰδιαίτερος δέ εὐχαριστῶ τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεγάρων καί Σαλαμίνος κ. Κωνσταντῖνο, τόν φιλόθεο Ποιμενάρχη τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καί ἰδιαίτερης πατρίδας μου, τόν ὁποῖον εὐγνωμονῶ «*κατὰ πάντα καί διὰ πάντα*» τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου κ. Ἱερόθεο, τοῦ ὁποῖου οἱ πατρικές εὐχές καί συμβουλές, δέν ἔπαυσαν νά μέ συντροφεύουν στήν πνευματική μου πορεία, καί, βεβαίως, τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ἐλευσίνος κ. Δωρόθεο, ὁ ὁποῖος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας μοῦ ἐνέπνευσε τόν πόθο γιά τήν ἱερωσύνη καί μέ ἐνίσχυσε πνευματικά διά τῆς ἀγιοπνευματικῆς βιοτῆς του καί τῆς γνησιότητος τοῦ χαρακτῆρος του.

Εὐγνωμόνως, ὡσαύτως, ἐπιθυμῶ νά εὐχαριστήσω ὅλους τοὺς κατά πάντα ἀξίους Ἀρχιερατεῖς τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐξαιρέτως δέ τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Ὁρεῶν καί νῦν ἐπαξίως ἐκλεχθέντα Μητροπολίτη τῆς μεγαλωνύμου Ἱερᾶς καί Ἀποστολικῆς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεο, γιά τήν ἀγαστή συνεργασία καί τήν ἀνεξόφλητη ἀγάπη καί ἐμπιστοσύνη πρὸς τό πρόσωπό μου, ἐνῶ ἐπίσης εὐχαριστῶ καί ὅλους τοὺς σπουδαίους κληρικούς καί τοὺς φιλοτίμους λαϊκοὺς συνεργάτες στήν ἱεροσυνοδική μου διακονία.

Ὅμοίως, μέσα ἀπό τόν λόγο μου καταθέτω ὀφειλετικῶς τά πνευματικά ἄνθη τῆς εὐγνωμοσύνης μου πρὸς τόν ἀξιοσέβαστο Διευθυντή τοῦ Γραφείου Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καί Ἐκκλησιαστικῆς Ἐθιμοτυπίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Πατρίκιο Καλεῶδη, τοῦ ὁποῖου ἡ διακριτική πατρική μέριμνα, τό εὐεργετικό ἐνδιαφέρον καί οἱ πνευματοφόρες συμβουλές ἀποτελέσαν δι' ἐμέ κραταῖο ἐπιστηρηγμό καθ' ὅλη τήν εἰκοσαετῆ διακονία μου στήν Ἱερά Σύνοδο. Ὡς ἐκ τούτου, εὐχομαι ὁ Θεός νά τόν διαφυλάτ-

τει ἐν ὑγιείᾳ ἀμφιλαφεῖ καὶ ἐκφράζω τὴν ταπεινή μου ἐπιθυμία, κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν ρήσιν τοῦ Κυρίου, «*ἔσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς υἱούς*»⁹, καὶ ὁ σεβαστὸς μου Γέροντας π. Πατρίκιος νά μέ θεωρεῖ υἱό του πιστό καὶ ἀφοσιωμένο.

Ἐπιπροσθέτως, τὴν πανίερη αὐτὴ στιγμή ἐπιθυμῶ νά μνημονεύσω τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐν ἀγίοις ἀναπαυομένου μακαριστοῦ Μητροπολίτου Μεγάρων καὶ Σαλαμίνας κυροῦ Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος, διὰ τῆς εἰς διάκονον καί, ἐν συνεχείᾳ, εἰς πρεσβύτερον χειροτονίας πού ἔλαβα ἀπὸ τὰ τίμια χέρια του, μέ κατέστησε ὑπηρέτη τοῦ Μυστηρίου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ πιστό οἰκονόμο τῶν θείων Μυστηρίων τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας, ἐνῶ διὰ τοῦ ὑψηλοῦ ἱερατικοῦ ἥθους καὶ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ φρονήματός του συνέβαλε σημαντικῶς στὴν πνευματικὴ καὶ ἐκκλησιαστικὴ μου συγκρότηση. Μακαρίζω τὴν ἁγία ψυχὴ τοῦ αἰμυμνήστου Μητροπολίτου κυροῦ Βαρθολομαίου, ἡ ὁποία εὐχομαι σήμερα νά συναγάλλεται καὶ νά συνευφραίνεται μαζί μας γιὰ τὴν προσωπικὴ μου χαρὰ.

Χρέος ἱερό καὶ ἐπιβεβλημένο, αἰσθάνομαι νά μνημονεύσω ἐπιπροσθέτως καὶ νά ἐκφράσω τίς ἐκ βάθους ψυχῆς εὐχαριστίες μου πρὸς τὸν ἐπίσης εὐρισκόμενο στὴ θριαμβεύουσα Ἐκκλησία μακαριστό καὶ ἅγιο Γέροντά μου κυροῦ Δαμασκηνό Κατρακούλη, πνευματικό Πατέρα, κτίτορα καὶ ἐπανιδρυτὴ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρομοῦ Μακρυνοῦ Μεγάρων, ὁ ὁποῖος ἔδωσε κανονικὴ συμμαρτυρία γιὰ τὴ μυσταγωγία μου στὰ ἐνδότερα τοῦ Θυσιαστηρίου καὶ μέσῳ τῶν διδαγμάτων τῆς γνήσιας ἀσκητικῆς βιοτῆς του, ὡς σάλπιγγα ἀνόθευτου χριστιανικοῦ πνεύματος, πίστεως καὶ ὑπακοῆς στό θεῖο θέλημα καὶ ἀφοσίωσης στὰ κελεύσματα τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας μας, ἀποτέλεσε «*θεογνωσίας ἀκριβεστάτης ἀφορμὴν καὶ ἀρετῆς ἐπιμέλειαν*»¹⁰ τόσο γιὰ τὴν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὅσο καὶ γιὰ τὰ πολλά πνευματικὰ του τέκνα.

Ἐπίσης, ὀφειλετικῶς ἐπιθυμῶ νά μνησθῶ μετ' αἰσθημάτων υἱικῆς ἀγάπης, καὶ τῆ μακαριστῆ Ἡγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρομοῦ Μακρυνοῦ, Γερόντισσα Μακρίνα, τῆς ὁποίας δέν θά λησμονήσω ποτέ τὴ γενναιοδωρη ἔκφραση τῆς μητρικῆς τῆς στοργῆς πρὸς τὸ πρόσωπό μου, ἀλλὰ καὶ τὴν πολυτιμότερη συμβολὴ αὐτῆς στὴν ἀνάπτυξη τοῦ πνευματικοῦ ἔργου τῆς ἐνορίας τῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Μεγάρων, στὴν ὁποία ἐντάχθηκα ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων καὶ τὴν ὁποία διηκόνησα ἐπὶ τριάκοντα καὶ δύο ἔτη. Εἶθε οἱ θεοπειθεῖς πρεσβείες τοῦ Γέροντος Δαμασκηνοῦ καὶ τῆς ἁγίας Ἡγουμένης ἐνώπιον τοῦ Θρόνου τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, νά μέ ἐπιστηρίζουν στὴ νέα μου διακονία.

Ἄφησα τελευταίους τοὺς κατὰ σάρκα συγγενεῖς μου στοὺς ὁποίους ὀφείλω χάριτες, ἰδιαίτερος δέ στοὺς μακαριστοὺς γονεῖς μου, οἱ ὁποῖοι μέ ἀνέθρεψαν στὴ ζωὴ αὐτὴν καὶ στοὺς ὁποίους ὀφείλω, ἐν πολλοῖς, τὴν εὐλάβεια καὶ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία. Οἱ εὐχές τους θά ἀποτελοῦν γιὰ μένα ἐφόδιο πολύτιμο καὶ ἐνίσχυση πνευματικὴ. Εὐχαριστῶ, ἐπίσης, τίς κατὰ σάρκα ἀδελφές μου Παρασκευὴ καὶ Γεωργία καὶ τίς ἰσάδελφες ἐξαδέλφες μου Παρασκευὴ καὶ Μαρία, ὡς καὶ τίς οἰκογένειές τους, διότι ἀνεκαθεν μέ ἐπιστήριζαν μέ περίσσια ἀγάπη καὶ ὑπομονή στὴν κλήση καὶ τὴν ἀποστολή μου.

Εὐχαριστίες προσέτι ἀπευθύνω πρὸς ὅλους ὅσοι μέ τίμησαν διὰ τῆς συμμετοχῆς στό Μυστήριο τῆς Χειροτονίας μου, τοὺς ἐκπροσώπους τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου, τοὺς ἀξιοτίμους πολιτικούς Ἄρχοντες, τοὺς ἐλλογμωτάτους κυρίου Καθηγητές, τοὺς ἀξίους συνεργάτες εὐλαβεστάτους συμπρεσβυτέρους καὶ ἀγαπητοὺς λαϊκοὺς ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεγάρων καὶ Σαλαμίνας, καὶ σύμπαντα τὸν συμμετέχοντα φιλόχριστο λαὸ τοῦ Θεοῦ.

Θεωρῶντας τὸν ἑαυτό μου ἰδιαίτερος ἠλεημένον ὑπὸ Θεοῦ, διὰ τῆς ἀναδείξεώς μου σὲ πνευ-

ματικό πατέρα και ποιμενάρχη ενός τόσο έναρέτου, ύψηλόφρονος και γενναιοψύχου λαού, επιθυμῶ νά απευθυνθῶ τούτη τή στιγμή και πρὸς τόν ἱερό κλῆρο, τούς αἰρετούς ἄρχοντες, τούς συνεργάτες τῶν Γραφείων καὶ τῶν Ἱδρυμάτων καὶ τόν εὐσεβῆ λαό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παραμυθίας, τούς ὁποίους καλοῦμαι ἀπὸ σήμερα νά φροντίζω καὶ νά διακονῶ μέ ζῆλο καὶ προσευχή.

Ἀπευθύνω θερμὸ χαιρετισμὸ πρὸς τόν θεόλεκτο λαό τῶν περιοχῶν τῆς Παραμυθίας, τῶν Φιλιατῶν, τοῦ Γηρομερίου καὶ τῆς Πάργας, διαβεβαιώνοντάς τους ὅτι, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος μοι, θά ἀγωνισθῶ μέ «καιομένη καρδιά»¹¹ καὶ θά ἀναλώσω δι' αὐτούς κάθε ἱκμάδα μου, σωματική καὶ πνευματική, στοιχώντας στὸν λόγο τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν Παύλου: «*Σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας*»¹².

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, γνωρίζω τό μεγάλο, δυσαναπλήρωτο κενό πού ἀφήνει ἡ ἔκουσία παραίτηση τοῦ Πολυσεβάστου Γέροντος Μητροπολίτου κ. Τίτου. Θέλω ὅμως νά γνωρίζετε ὅτι τίποτε ἀπὸ ὅσα ἀγωνίστηκε νά πραγματώσει δέν θά σταματήσει. Ὅλα θά συνεχιστοῦν μέ νέα πνοή. Μά πάνω ἀπ' ὅλα θά ὑπάρξει διάθεση γιὰ κοινωνία, τόσο μέ τούς πατέρες καὶ ἀδελφούς κληρικούς πού φιλότιμα καὶ μετὰ φόβου Θεοῦ διακονοῦν στίς ἐνορίες, ὅσο καὶ μέ τούς μοναχούς καὶ τίς μοναχές τῶν Ἱερῶν Μονῶν μας, ἀλλά καὶ μέ τόν εὐλαβῆ λαό μας. Ὅλοι θά βρεῖτε Ἐπίσκοπο πού θά ἔλθει ὡς διάκονος καὶ πατέρας «*τύπος γινόμενος τῶν πιστῶν ἐν ἔργῳ, ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ*»¹³.

Ὁ Ἀρχιερεὺς, ὡς ἔμπυχη εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἡ πηγὴ παντός ἀγαθοῦ καὶ πάσης εὐλογίας, καθὼς «*τὰ πάντα δι' αὐτοῦ τὰ τῆς Ἐκκλησίας τελεῖται*». Ὡστόσο, «*ὃς ἐὰν θέλῃ ὑμῶν γενέσθαι πρῶτος, ἔσται πάντων δοῦλος*»¹⁴. Ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι ταυτοχρόνως καὶ δοῦλος, διάκονος καὶ υπηρέτης Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὄργανο τῆς θείας χάρι-

τος, ποιμὴν, κηδεμὼν καὶ προστάτης τῶν ἀρνίων τοῦ Χριστοῦ, «*ἀνάδοχος τῶν ὑπ' αὐτοῦ ποιμαινομένων ψυχῶν*» φύλακας, ὀδηγός, «*σιτοδότης πνευματικός*», διδάσκαλος, ἰατρός, ἐργάτης τῆς Ἐκκλησίας καὶ «*καλὸς οἰκονόμος τῆς ποικίλης χάριτος τοῦ Θεοῦ*»¹⁵.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γράφει στὸν Τιμόθεο καὶ ζητᾷ «ὁ ἐπίσκοπος νά εἶναι προσεκτικός, συνεισότης, εὐπρεπής, φιλόξενος, καλὸς δάσκαλος. Νά μὴν εἶναι, βίαιος, αἰσχροκερδής, ἀλλά νά εἶναι ἐπιεικής, εἰρηνικός καὶ ἀφιλοχρήματος, νά ἔχει καλὴ φήμη κι ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία»¹⁶. Τότε στὸν Τιμόθεο καὶ σήμερα στὸν ἐλάχιστον ἐμὲ παραγγέλλει «*τὴν παρακαταθήκην φύλαξον*»¹⁷, διαφύλαξε αὐτό πού σοῦ ἐμπιστεῖται ὁ Χριστός καὶ ἡ Ἐκκλησία. Στὸν Τίτο παραγγέλλει ὅτι «ὁ ἐπίσκοπος, ὡς διαχειριστὴς τοῦ Θεοῦ, πρέπει νά εἶναι ἀδιάβλητος· νά μὴν εἶναι ὑπεροπτικός, εὐέξαπτος, φιλόνομος»¹⁸.

Ἔχοντας τὴ σκέψη ὅτι ὡς Ἐπίσκοπος εἶμαι εἰς τύπον καὶ τόπον Χριστοῦ, ἐκλιπαρῶ τὸν Κύριον Ἐκεῖνος νά εἶναι ἀντὶ ἐμοῦ. Νά ἐνεργεῖ δι' ἐμοῦ. Νά μὴ ζῶ ἐγώ, ἀλλά, κατὰ τὴν παύλεια ρήση, νά ζεῖ ὁ Χριστός «*ἐν ἐμοί*»¹⁹.

Κάμπτοντας τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑποτάσσομαι στό πανάγιο θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ εἰσέρχομαι στὴ μαρτυρική καὶ πολυώδυνη Ἀρχιερατικὴ μου πορεία.

Καὶ τώρα, Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, παρατίθεμαι ἑμαυτὸν καὶ ἅπαντα τὰ κατ' ἐμὲ τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος Αὐτοῦ. «*Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδιά μου*»²⁰.

Εὐχηθεῖτε θερμῶς ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος νά μέ περιφρουρεῖ καὶ νά μέ ἐνδυναμώνει στὴν προκειμένη διακονία μου. Εὐχηθεῖτε, ὥστε διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Δονάτου Ἐπισκόπου Εὐροῖας, Προστάτου καὶ Ἐφόρου τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας μας, τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Παραμυθίας καὶ τοῦ Ὁσίου

Σεραπίωνος, νά ἀξιωθῶ, ἐν ταπεινώσει, τῆς χάριτος τῆς Ἀρχιερωσύνης, καί νά ἀναδειχθῶ, χάριτι καί οἰκτιρμοῖς καί φιλανθρωπία τοῦ Τριαδικοῦ ἡμῶν Θεοῦ, ἄνθρωπος καινός καί Ἀρχιερεὺς «ἄρτιος πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρητισμένος»²¹, ἀγωνιζόμενος ἐπὶ τῶν νοερῶν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ἐπάλλξεων κατὰ ἀοράτων ἐχθρῶν, ὥστε νά ἀποδειχθῶ ἄξιος τῆς κλήσεως, τῆς ὁποίας ἐκλήθην.

Μακαριώτατε, Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, τίμιο Πρεσβυτέριο, εὐλαβέστατοι Διάκονοι, ὀσιώτατοι Μοναχοί καί Μοναχές, ἐκλεκτέ λαέ τοῦ Θεοῦ, ἐντείνετε παρακαλῶ τῖς δεήσεις καί τῖς ἱκεσίες σας «ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ’ ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ»²². Συνενώσατε τῖς προσευχές σας στὸν Τριαδικό Θεό γιὰ ἐμένα τὸν ἀνάξιο δοῦλο Του. «Λιτανεύσατε τὸν Χριστὸν ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα τῷ Θεῷ θυσιά εὐρεθῶ»²³. Ἀμήν!

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ἰώβ 1, 21.
2. Πράξ. 20, 28.
3. Ἰσιδώρου Πηλ., ἐπιστ. 1, 32 Δοσιθέω, PG 78·201 C.
4. Ῥωμ. 14, 9.
5. Β' Τιμ. α' 7-9.
6. Δευτερονόμιον ΛΑ', 6.
7. Ματθ. Θ' 22.
8. Β' Τιμ. 4, 5.
9. Β' Κορ. 6, 18.
10. Ἰω. Χρυσ., *Εἰς ψαλμοὺς ὁμιλία* μζ'.
11. Λουκ. 24, 32.
12. Β' Τιμ. 2, 15.
13. Ἰγνατίου Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, *Ἐπιστ. πρὸς Ἡρώνα διάκονον Ἀντιοχείας*.
14. Μάρκ. 10, 43-44.
15. Α' Πέτρ. 4, 10.
16. Τιμ. 3, 2-7.
17. Τιμ. 6, 20.
18. Τίτ. 1, 7.
19. Γαλ. 2, 20.
20. Ψαλμ. 107, 2.
21. Β' Τιμ. 3, 17.
22. Β' Κορ. 12, 7.
23. Ἰγνατίου Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, *Ἐπιστ. πρὸς Ἐφεσίους*.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ
Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καί πάσης Ἑλλάδος κ. Γερωνύμου
στή χειροτονία τοῦ Ἐψηφισμένου Μητροπολίτου
Παραμυθίας, Φιλιατῶν, Γηρομερίου καί Πάργας κ. Σεραπίωνος,
(Καθεδρικός Ἱερός Ναός Ἀθηνῶν, 21.10.2023)

Θεοφιλέστατε,
 Λίαν ἀγαπητέ μου π. Σεραπίων,

Ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ τήν τιμία ψῆφο Της σέ ἐξέλεξε Μητροπολίτη Παραμυθίας, Φιλιατῶν, Γηρομερίου καί Πάργας, εἰς διαδοχὴν τοῦ σεβαστοῦ Μητροπολίτου πρῶν Παραμυθίας κ. Τίτου, ὁ ὁποῖος τήν διεποίμανε ἐπὶ πενήντα σχεδόν ἔτη, διακρινόμενος γιά τήν εὐγένεια, τή διακριτικότητα, τήν πραότητα καί τήν ἠπιότητα τοῦ χαρακῆρος του.

Συχνά οἱ ἄνθρωποι, ἐπειδή σκεπτόμαστε μέ κριτήρια κοσμικά, δέν μποροῦμε νά ἀντιληφθοῦμε τήν ἀξία τῶν παραπάνω χαρακτηριστικῶν καί τίς ἐνδεχόμενες ὄντολογικές προεκτάσεις τους. Γιατί, ἐπιηρεασμένοι ἀπό τό κοσμικό πνεῦμα, ἀξιολογοῦμε τοὺς μητροπολίτες μέ βάση τήν κοινωνική τους μόνο προσφορά. Παραθεωροῦμε ὅμως ὅτι ὁ ἰδρυτής τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Κύριός μας, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, διήλθε ὅλη τήν ἐπίγεια ζωὴ Του κηρύττοντας τήν Ἐρχομένη Βασιλεία, χωρὶς νά δημιουργήσει καμμία κοσμική δομή.

Ἀλλά ὁ Κύριος, κηρύττοντας τήν Ἐρχομένη Βασιλεία, προέβαλε ἕναν τρόπο ζωῆς, ὁ ὁποῖος εἶχε καί κοινωνικές προεκτάσεις. Σύμφωνα μέ αὐτόν τόν τρόπο ζωῆς, ὅπως περιγράφεται στήν *Πρὸς Διόγνητον Ἐπιστολὴν* τοῦ 2ου αἰ. μ.Χ., οἱ χριστιανοὶ δέν φαίνονται τόσο ἀπὸ αὐτὰ πού κάνουν, ὅσο ἀπὸ τό ἦθος τους. Αὐτό τό ἦθος τό σεμνό, τό διακριτικό, τό ἄκακο, τό πρᾶο, καλεῖσαι νά προβάλλεις, ὄντας εἰς τύπον καί τόπον Χριστοῦ.

Ἡ φερώνυμος Μητρόπολις, ἡ ὁποία σοῦ ἔλαχε, εἶναι ἐκ τῶν νεωτέρων. Ἰδρύθη ἐν ἔτει 1895 ὑπὸ

τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Ἀνθίμου τοῦ Ζ΄.

Εἶναι μία ἀκριτική μητρόπολη, πού περιλαμβάνει τόν σημαντικὸ διεθνή λιμένα τῆς Ἡγουμενίτσας καί τήν ἀρχὴ τῆς Ἐγνατίας ὁδοῦ. Πρόκειται ἐπομένως γιά μία μητρόπολη σημαντική, πέρασμα καί κέντρο πού ἀναπτύσσεται διαρκῶς τὰ τελευταῖα χρόνια, λόγω τῆς ἔντονης ἐμπορικῆς, οἰκονομικῆς καί τουριστικῆς δραστηριότητος τῆς περιοχῆς.

Ἔχει δέ νά παρουσιάσει πολλά μνημεῖα μεγάλης ἱστορικῆς ἀξίας. Ἱεροῦς Ναοὺς καί Μονές μέ μεγάλο ἀρχαιολογικὸ ἐνδιαφέρον. Μνημονεύω τήν Ἱερά Μονὴ τῆς Παναγίας Παραμυθιάς, ἡ ὁποία ἐκτίσθη κατὰ τό δεύτερο ἡμισυ τοῦ 13ου αἰῶνος, ἐξ οὗ καί τό ὄνομα τῆς πόλεως.

Ἰδιαιτέρως ἀξιομνημόνευτη εἶναι ἡ Ἱερά Μονὴ Γηρομερίου, πού ἰδρύθηκε ἀπὸ τόν ὄσιο Νεῖλο τόν Ἐρχιώτη, ὁ ὁποῖος εἶναι καί κτίτωρ αὐτῆς, περὶ τὰ τέλη τοῦ 13ου ἢ τίς ἀρχές τοῦ 14ου αἰῶνος.

Ἀγαπητέ μου π. Σεραπίων, γνωρίζοντάς σε ἀπὸ τίς διάφορες θέσεις πού ὑπηρετήσες ἐπὶ εἴκοσι συναπτά ἔτη στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διαπίστωσα τήν προθυμία μέ τήν ὁποία ἀνταποκρίθηκες. Θέλω νά πιστεύω ὅτι μέ τήν ἀνάλογη φροντίδα θά ἀνταποκριθεῖς καί στίς ἀπαιτήσεις τοῦ ἐπισκοπικοῦ λειτουργήματος. μέ προθυμία καί ὑψηλὴ αἴσθησις τοῦ καθήκοντος στίς διακονίες πού σοῦ ἀνατέθηκαν.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι μέ ἀγάπη καί ταπεινὴσθ θά ποιμάνεις αὐτήν τή σημαντικὴ ἱστορικὴ καί ἀκριτικὴ Μητρόπολη, εὐαγγελιζόμενος τήν Ἐρχομένη βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ἐπιβατήριος Λόγος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Παραμυθίας, Φιλιατῶν, Γηρομερίου
καί Πάργας κ. Σεραπίωνος
(Καθεδρικός Ἱερός Ναός Ἁγίου Δονάτου Παραμυθίας
Σάββατο 18 Νοεμβρίου 2023)

«Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενος»*

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κύριέ μοι κ. Ἱερώνυμε,

Σεβασμιώτατε ἐκπρόσωπε τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου Μητροπολίτα Ἰωαννίνων κ. Μάξιμε.

Σεβασμιώτατε Τοποτηρητὰ Μητροπολίτα Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτισης κ. Ἀνδρέα,

Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Ὅσιώτατοι Μοναχοὶ καὶ Μοναχές,

Εὐλαβέστατοι ἀδελφοὶ Πρεσβύτεροι καὶ Διάκονοι,

Ἐξοχώτατοι καὶ Ἐντιμώτατοι Ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν,

Λαεὶ τοῦ Κυρίου εὐλογημένε καὶ περιούσιε,

Μέ τὴν ἄμετρη φιλανθρωπία καὶ τὴ θεία συγκατάβαση τοῦ Πανάγαθου Θεοῦ Πατρός, τό ἔλεος καὶ τοὺς οἰκτιρμούς τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ καὶ Λόγου Αὐτοῦ καὶ τὴ Χάριη τοῦ Παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος, ψήφοις δέ καὶ δοκιμασίᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατεστάθην Ἐπίσκοπος τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παραμυθίας, Φιλιατῶν, Γηρομερίου καὶ Πάργας.

Κατὰ τὴν εὐσημὴ καὶ ἱερὴ αὐτὴ ἡμέρα τῆς ζωῆς μου, κατὰ τὴν ὁποία ἀνέρχομαι, μετὰ συντετριμμένης καρδίας, ἱεροῦ δέους καὶ συναίσθησης εὐθύνης, τίς βαθμίδες τοῦ Ἐπισκοπικοῦ αὐτοῦ Θρόνου, τὸν ὁποῖον τίμησε σειρὰ σπουδαίων προκατόχων Ἀρχιερέων, εὐχαριστῶ δοξολογικῶς τὸν Τριαδικό Θεό δι' ὅσα τελεσιουργοῦνται στό πρόσωπό μου γιὰ τὴν τοπικὴ Ἐκκλησία.

Ἀνομολογῶντας δέ μετ' εὐλαβείας καὶ εὐγνωμοσύνης τὴν εὐμένεια καὶ τὴν τιμὴ, διὰ τῶν ὁποίων μέ περιέβαλε ἡ Ἐκκλησία, ὁμολογῶ ἐκ μέσης καρδίας χάριτες πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμο καὶ τὴν Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι ἐπέβλεψαν ἐπ' ἐμέ τὸν ἐλάχιστο καὶ μέ ἀνέδειξαν Ἐπίσκοπο καὶ ποιμένα τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μητροπόλεως.

Κατόπιν δέ τούτου, παρακαλῶ τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτη Μακαριότητα, τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμο, ὅπως δεχθεῖ, ὡς ταπεινὸ ἀντίδωρο τῶν μεγάλων αὐτοῦ εὐεργεσιῶν πρὸς τό ταπεινὸ μου πρόσωπο, τὴν ἄπειρη εὐγνωμοσύνη μου καὶ τὴν ὀλόθυμη διαβεβαίωση τῆς υἱικῆς μου ἀγάπης καὶ ἀφοσιώσεως, ὡς ἀπαράβατες ἀρχές τῆς ἐπισκοπικῆς μου διακονίας, ὁμοῦ μετὰ τῆς ἀπόλυτης ὑπακοῆς

στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπιπροσθέτως, χρέος ἐπιβεβλημένο αισθάνομαι νά ἐκφράσω τίς ἐκ βάθους ψυχῆς εὐχαριστίες μου πρὸς τόν πολίό ἐκλεκτό Ἱεράρχη τῆς Ἐκκλησίας μας, Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καί Κονίτισης κ. Ἀνδρέα, γιά ὅσα κοπίασε καί μόχθησε κατά τήν Τοποτηρητεία τῆς λαχούσης μοι Ἐπαρχίας καί τήν προετομασία τῆς ἰδιατέρως τιμητικῆς καί ἐγκάρδιας ὑποδοχῆς, πού μοῦ ἐπεφύλαξε ἡ ἀγάπη του.

Ὅπως ἐξαιρέτως εὐχαριστῶ, ἐπίσης, τούς λίαν σεβαστούς καί ἀγαπητούς ἄξιους τῆς Ἐκκλησίας μας Ἱεράρχες, οἱ ὁποῖοι μέ τιμοῦν σήμερα διά τῆς παρουσίας τους, συχαίροντες καί συνευφρανόμενοι πνευματικῶς γιά ὅσα ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ ἐπιδαφιλεύει στήν ἀναξιότητά μου.

Ὅμοίως, εὐχαριστῶ τούς ἀξιότιμους ἄρχοντες τοῦ τόπου καί τῆς πατρίδος μας, τούς ἔνδοξους ἐκπροσώπους τοῦ στρατοῦ καί τῶν σωμάτων ἀσφαλείας, τούς ἔλλογμώτατους καθηγητές, τί μαθητιῶσα νεολαία μας, τούς κατά σάρκα συγγενεῖς μου καί οἰκείους, τούς φίλτατους συνεργάτες, κληρικούς καί λαϊκούς, τά ἰσαγγελα συστήματα τῶν μοναχῶν καί τόν εὐλογημένο λαό τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας μας, γιά τήν τιμή τήν ὁποία περιποιοῦν στό πρόσωπό μου διά τῆς ἀκρῶς συγκινητικῆς αὐτῆς ὑποδοχῆς. Σᾶς κατασπάζομαι ὅλους ἐν Κυρίῳ καί σᾶς εὐλογῶ ὀλοθύμως.

Στό σημεῖο αὐτό, ἐπιθυμῶ νά ἀναφερθῶ, μέ ἰδιαίτερο σεβασμό καί τιμή, στόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη πρ. Παραμυθίας, Φιλιατῶν καί Γηρομερίου κ. Τίτο, ἐπισημαίνοντας ὅτι λογίζομαι ἰδιατέρως εὐτυχής, διότι καθίσταμαι Ἐπίσκοπος μᾶς προημένης πνευματικῶς ἀμπέλου τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ.

Στή διαποίμανση δέ τοῦ Χριστεπωνύμου αὐτῆς πληρώματος, διαδέχομαι ἕναν ἐξάιρετο καί κατὰ πάντα διαπρεπῆ Ἱεράρχη, ὁ ὁποῖος εὐλόγως

ἀπολαμβάνει μεγίστης τιμῆς καί υἱικῆς ἀγάπης ἀπό τόν ἱερό κλῆρο καί τόν θεοσεβῆ λαό τοῦ Κυρίου καί θά ἐξακολουθήσει νά γίνεται ἀποδέκτης τῆς φιλοπάτορος ἀγάπης καί μέριμνας ὅλων καί ἐμοῦ προσωπικῶς, ὡς ἀλληγορικῶς περιγράφεται καί στήν ὁμιλία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου περί τῆς φροντίδος τῶν γηραιότερων: «Οἱ πελαργοί, ὅταν ὁ γονεὺς των γυμνωθῆ ἀπό τήν πτερόρροϊαν τοῦ γήρατος, τόν βάζουν ἀνάμεσά των καί τόν ζεσταίνουν μέ τά πτερά των καί τοῦ ἐτοιμάζουν τὰς τροφάς ἐν ἀφθονίᾳ, καί τόν βοηθοῦν ὅσον γίνεται ἀκόμη καί εἰς τήν πτῆσιν, σπκῶνοντάς τον ἀπαλῶς μέ τήν πτέρυγα ἕνας ἐκ δεξιῶν καί ἄλλος ἐξ ἀριστερῶν. Καί τοῦτο εἶναι τόσον πασίγνωστον, ὥστε μερικοὶ καί τήν ἀνταπόδοσιν τῶν εὐεργεσιῶν τήν ὀνομάζουν ἀντιπελάργωσιν»¹.

Ἐπιπλέον, ἐγκαρδίως διαβεβαιῶ τόν Σεπτό Γέροντά μας ὅτι ἐπιθυμῶ νά συνεχίσω τό θεάρεστο ἔργο του, ἀκολουθῶντας πιστά τίς σοφές ὑποθήκες καί τίς γραμμές, τίς ὁποῖες χάραξε κατὰ τήν πεντηκονταετη σχεδόν ἐνάσκηση τῶν ποιμαντικῶν αὐτοῦ καθηκόντων. Κάθε τι, τό ὁποῖο μοῦ παραδίδεται στήν Ἱερά Μητρόπολή μας, θά ἐξακολουθήσει ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ εὐσεβοῦς Αὐτῆς ποιμνίου καί πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγίου Ὄνοματος τοῦ Θεοῦ, ὥστε ἡ αὐθεντικότητα τῆς πίστεως, ἡ γνησιότητα τοῦ λειτουργικοῦ ἥθους, ὁ εὐαγγελισμός τοῦ λαοῦ καί ἡ ἀγάπη ὡς καθημερινή προσφορά νά γίνουν κανόνας καί τῆς δικῆς μου διακονίας στόν εὐλογημένο αὐτόν τόπο.

Σέ αὐτόν τόν ἱερό χῶρο, ὑποβάλλοντας, κατ' ἀρχάς, τήν προσίλωσή μου πρὸς τόν πάνσεπτο Πατριαρχικό Θρόνο τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων καί τόν υἱικό μου σεβασμό πρὸς τόν Προκαθήμενό του, τόν Παναγιώτατο Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαῖο, καί τήν περί Αὐτόν Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδο τῆς Μητροῦς Ἐκκλησίας, παρέχω ἐπισήμως τήν ἱερά διαβεβαίωση ὅτι, στό πλαίσιο τῶν ἱερῶν παραδόσεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί τῶν δεσμῶν μετά τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμε-

νικοῦ Πατριαρχείου, πρῶτιστο καί κυριώτατο μέλημά μου θά εἶναι ἡ τήρηση τῆς παρακαταθήκης τῆς ἁγιαστικῆς δυνάμεως τῆς πίστεως, ἡ ὁποία στήν ἱστορική πορεία τοῦ εὐσεβοῦς Ἰθνοῦς μας ἀποδείχθηκε ἀστείρευτη πηγὴ πνευματικῶν καί ἠθικῶν ἐπιδιώξεων καί μεγαλουργιῶν.

Ἐπειδή, ὁμως, ὡς λέγει καί ὁ ἱερός Χρυσόστομος, «*σάλπιγγος ἀπάσης λαμπρότερα καί μεγαλοφωνότερα ἢ διὰ τῶν ἔργων ἐπίδειξις*», δέν προτίθεμαι κατ' αὐτή τὴν ὥρα νά ἐκθέσω προγράμματα καί νά δώσω ἐπαγγελίες. Θά προτιμήσω ἀντὶ τῶν λόγων τὴ σιγή, διὰ τῆς ὁποίας θά συντελεῖται καί τό ἔργο τῆς διακονίας μου, τοῦ ὁποίου μάρτυρες καί κριτές θά κληθεῖτε ἐσεῖς καί ὁ δικαιοκρίτης Θεός.

Αναλογίζομαι, ἄλλωστε, καί διερωτῶμαι, ὅπως ὁ ψαλμοδός, «*Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;*»².

Ὅλη ἡ ὑπόλοιπη ζωὴ μου ἐπιθυμῶ νά εἶναι διαρκῆς εὐχαριστία, λειτουργικὴ ζωὴ καί χαρὰ γιὰ τόν Παντοκράτορα Πατέρα ἡμῶν, τόν ποιητὴ «*ὄρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων*».

Διακαῆς μου ἐπιθυμία εἶναι ἡ Ἀρχιερατικὴ μου διακονία νά εἶναι διακονία ἐκκλησιαστικὴ, θεολογικὴ καί ἁγιαστικὴ, ἀποβλέπουσα στό «*Χάριτι ζῆν*» τοῦ λαοῦ, στήν εὐστάθεια τῆς Ἐκκλησίας καί στήν ἀπρόσκοπτη συνέχιση τῆς σωτηριώδους ἀποστολῆς Αὐτῆς, μέ ὁδηγὸ καί κριτήριο τό Εὐαγγέλιο καί τόν Χριστό, τὴν «*κεφαλὴ τοῦ Σώματος, τῆς Ἐκκλησίας*»³, ὁ Ὅποιος ἔσωσε τόν κόσμον, δίδοντας τόν ἑαυτό Του «*λύτρον ἀντὶ πολλῶν*»⁴ «*ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς*»⁵.

Μέτρο πάντων εἶναι ὁ Θεάνθρωπος καί ὁδοδείκτες οἱ Ἅγιοί μας, αὐτοὶ πού ἁγίασαν τόν εὐλογημένο τόπο μας. Ἔτσι, ἔρχομαι σήμερα περιβεβλημένος τὴν Ἐπισκοπικὴ χάρι καί εὐθύνη, ὄχι μέ ὑπεροχὴ ἀξιώματος, ἀλλὰ γενόμενος συμπρεσβύτερος τῶν πρεσβυτέρων, συνδιάκονος τῶν διακόνων, συνασθενὴς τῶν ἀσθενῶν, συμπτωχεύων τῶν πτωχῶν καί συμπειραζόμενος τῶν πειραζομένων, στοργικὸς πατέρας, ἀδελφός, φί-

λος, πνευματικὸς ὁδηγός καί ποιμενάρχης «*ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις*»⁶.

Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία μέ ὁδήγησε ἐδῶ, ὥστε, μέ τὴν προσευχητικὴ ἐλπίδα τῆς Ἄνωθεν βοήθειας, νά βιώσω τόν Σταυρὸ καί τὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ, μέσα ἀπὸ τὴ θυσία καί τὴ διακονία ἀγάπης καί προσφορᾶς πρὸς ὅλους ἐσᾶς, τοὺς ἀδελφούς μου καί τὰ πνευματικὰ μου τέκνα, ὁδηγώντας σας στήν ἐκπλήρωσι τοῦ βαθύτερου σκοποῦ τῆς ὑπάρξεως κάθε ἀνθρώπου, στήν κατὰ χάριν θέωσι.

Ἐπιθυμῶ νά προσεγγίσω τὴ ζωὴ καί τίς ψυχές τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ τῆς Ἐπαρχίας μας ὡς μιμητῆς τοῦ καλοῦ Ποιμένος καί Ἀρχιποίμενος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διδάσκοντας, λόγῳ καί ἔργῳ, τὴν ἀληθινὴ πίστη καί τὴν ὀρθόδοξη ἐκκλησιαστικὴ παράδοσι, ὥστε τό λογικὸ ποιμνιο τῆς Θεοσώστου αὐτῆς Ἐπαρχίας, τό ὁποῖο φιλοδοξεῖ νά εἶναι τμήμα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, νά ἔχει, μέσῳ τῶν στενῶν, ἀγαθῶν καί οὐσιαστικῶν πνευματικῶν καί ποιμαντικῶν σχέσεων μεταξύ ποιμένος καί ποιμνίου, τό προνόμιό τῆς ἰδανικῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὅσων ὁ Κύριος λέγει περὶ τοῦ καλοῦ ποιμένος καί τῆς λογικῆς ποιμνῆς.

Προπάντων, ὁμως, ἐπιποθῶ νά ἔχω τόν πολυπόθητο τίτλο τοῦ διακόνου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ταυτόχρονα νά καταστῶ διάκονος ὄλων σας, καθὼς δέν ὑπάρχει τίποτα τό εὐγενέστερο καί ὑψηλότερο ἀπὸ τό νά εἶσαι «*διάκονος Χριστοῦ*» καί, κατ' ἀκολουθίαν, τῶν συνανθρώπων σου.

Ἀναλαμβάνω, συνεπῶς, τὴν πνευματικὴ διακονία πού πηγάζει ἀπὸ τό ἀξίωμα τῆς Ἀρχιερωσύνης, ἀκολουθώντας ἐν προκειμένῳ τόν λόγο τοῦ Χριστοῦ «*οὐκ ἦλθον διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι*»⁷.

Ἀπερίφραστα λέγω ὅτι ἔρχομαι πρόθυμος νά ἀρχίσω τοὺς ποιμαντικούς μου βηματισμούς καί τὴν ἄσκηση τῆς ἀνατεθείσης μοι διακονίας, κατὰ τὴ βούλησι τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ καί τίς ἐπιταγές τῆς Ἐκκλησίας μας, ὡς ὁ πρῶτος ἐργάτης καί διάκονος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, ὄχι μέ τὴν

πεποίθηση ιδιαίτερων προσωπικῶν ικανοτήτων, κατά κόσμον προσόντων ἢ ἐμπειρίας στά ἐκκλησιαστικά πράγματα, ἀλλά μέ τήν παράκληση τῆς παρουσίας καί ἐνεργείας τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τό ὁποῖο «συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαίρουν τά χαρίσματα».

Ποθῶ νά σᾶς διακονήσω ὡς Ἐπίσκοπος «ἐν ἀγαθότητι καί ἐν ἀπλότητι καρδίας»⁸, ἐργαζόμενος κατά τό Εὐαγγέλιο, ἐπιτελώντας τό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐπί τῆς γῆς, ἀποκαλύπτοντας στόν λαό Του τό σωτήριο ἔργο τῆς θείας οἰκονομίας Του, τό ὁποῖο ἐπιτέλεσε ἡ ἀπέραντη ἀγάπη τοῦ Κυρίου γιά κάθε ἄνθρωπο ἐξατομικευμένα καί γιά ὄλο τόν κόσμο, ἀλλά καί ἀνταποκρινόμενος στό σύγχρονο, διαρκῶς μεταβαλλόμενο περιβάλλον καί στίς κυμαινόμενες ἀπαιτήσεις τῆς σημερινῆς ἐποχῆς.

Δέν πρέπει νά παραβλέπουμε, βέβαια, ὅτι ἡ διαποίμηση τῶν ψυχῶν εἶναι ἔργο ὑπεύθυνο, ἀλλά καί ἐπίπονο, καί, ὡς ἐκ τούτου, τυγχάνει ἀπαραίτητη ἡ συμπαράσταση καί ἡ κατά Θεόν ἀξιοποίηση ὅλων τῶν ὑφισταμένων πνευματικῶν δυνάμεων, οἱ ὁποῖες ἀόκνως καί φιλοτίμως ἐργάζονται καί προσφέρουν συνεχῶς τίς πολυτίμες ὑπηρεσίες τους στόν εὐλαβῆ λαό.

Κατόπιν τούτου, μέ βαθύτατο σεβασμό στρέφω τή σκέψη μου σέ ὅλες ἀνεξαίρετως τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες τῶν θεοσηρῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας, τό φῶς τῶν «ἐν τῷ κόσμῳ» χριστιανῶν καί τούς φάρους τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας μας, τήν ἀνόθευτη ἔκφραση τοῦ ὀρθοδόξου βιώματος καί τῆς κατά Χριστόν εὐσεβείας, ἀσκίσεως καί τελειώσεως, ἐκφράζοντας τήν ἔντονη ἐπιθυμία μου νά σταθῶ διακριτικός βοηθός καί ὀλόθυμος συμπαραστάτης στό ἅγιο ἔργο τους.

Ὅμοίως, μέ πατρική ἀγάπη καί στοργή παραινῶ τόν ἱερό κληρο τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας μας, τό ἔτερο σμαράγδιο μετά τῶν ὀσιωτάτων μοναχῶν, νά ἐπιτελοῦμε τή συνδιακονία μας «συνιστῶντες ἑαυτούς ὡς Θεοῦ διάκονοι ἐν ὑπομονῇ πολλῇ»⁹,

ἔχοντας πάντοτε στόν νοῦ μας ὅτι δέν εἴμαστε ἐμεῖς πού σώζουμε, ἀλλά ὁ Χριστός. Ἐμεῖς καλούμαστε νά ἀναγγέλλουμε στούς ἄνθρώπους τή σωτηρία καί μάλιστα μέ τρόπο ὀρθόδοξο, ταπεινό, εὐγενικό, ἀγαπητικό καί ἀπλό, σεβόμενοι τήν ἐλευθερία τῶν συνανθρώπων μας.

Ἡ Ἐκκλησία μας, σεβαστοί μου πατέρες καί ἀδελφοί, ὡς γνωστόν, ὑπάρχει καί ἐργάζεται γιά νά δημιουργεῖ οὐρανοπολίτες, νά θεραπεύει τίς πληγές τῆς ἀνθρώπινης ὑπαρξης, νά νοσηματοδοτεῖ, νά φωτίζει, νά ἀγιάζει καί νά θεοποιεῖ τόν ἄνθρωπο.

Γι' αὐτό, ἐκ βάθους καρδίας, σᾶς παρακαλῶ νά συνεχίσετε μέ ἔνθεο ζῆλο νά μερμινᾶτε γιά τήν καλλιέργεια καί οὐσιαστική ἐμβάθυνση τοῦ λειτουργικοῦ βιώματος καί, κατά προέκταση, γιά τή λατρευτική ἀναζωπύρωση τῶν ἱερῶν χώρων λατρείας καί προσευχῆς, ἥτοι τῶν Ἱερῶν Μονῶν καί τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Μητροπόλεως μας.

Δέν πρέπει, ἐξάλλου, νά λησμονοῦμε ὅτι μέσῳ τῆς ἀναβάθμισης τῆς λατρευτικῆς ζωῆς, βάσει τῆς ἁγίας λειτουργικῆς καί ἀγιαστικῆς Παράδοσης τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὁποία ξεκινᾶ ἀπό τό ἱερό Θυσιαστήριο καί καταλήγει πάλι σέ αὐτό, δυνάμεθα νά ἀντεπεξέλθουμε οὐσιαστικά στίς ἰδιαίτερες ἀπαιτήσεις τῆς σύγχρονης κοινωνίας.

Δεδομένου αὐτοῦ, ἐνθέρμως σᾶς προτρέπω νά ἐξακολουθήσετε νά ἐκφράζετε ἐμπράκτως τή μέριμνα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας καί γιά τή συστηματική ἀνάπτυξη τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας ὑπέρ τῶν εὐαίσθητων κοινωνικῶν ομάδων, τῶν ἀδελφῶν μας μέ εἰδικές ἀνάγκες ἢ δεξιότητες, τῶν καθ' οἷον δίποτε τρόπο ἀναξιοπαθούντων, τῶν ἀνέργων καί τῶν ἡρωικῶν πολυτέκνων οικογενειῶν.

Πρὸ πάντων, ὅμως, παρακαλῶ νά συνεχίσετε νά διατηρεῖτε ἄσβεστο τό ποιμαντικό σας ἐνδιαφέρον γιά τή χριστιανική ἀγωγή τῆς νεολαίας μας, ἡ ὁποία, ὁμολογουμένως, ἀποτελεῖ «τὸ ἄλλας τῆς γῆς» καί «τὸ φῶς τοῦ κόσμου»¹⁰, τή χρυσεῖ ἐλπίδα τοῦ τόπου μας καί τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας μας.

Ἄλλωστε, κύριος ἀποδέκτης τοῦ ἔργου μας εἶναι ὁ ἴδιος ὁ φιλόχριστος λαός μας. Χωρίς τή θεμελίωση σχέσεως ποιμαντικῆς ἀγάπης καί δεσμοῦ πνευματικῆς πατρότητας καί υἱικότητας, βάσει τοῦ ὁποίου οἰκοδομεῖται ἡ ζωή μας, εἶναι βέβαιο ὅτι θά ἦταν ἀδύνατη ἡ πραγμάτωση τῆς θυσιαστικῆς ἀγάπης κάθε κληρικοῦ πρὸς τό ποιμνίό του καί ἡ κατά Χριστόν αὔξηση καί προκοπή ὅλων μας.

Φορέας, λοιπόν, καί ἐνσαρκωτής τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου μας εἴσαστε ἐσεῖς, τίμοι ἀδελφοί μου, ὁ εὐσεβής λαός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παραμυθίας, Φιλιππῶν, Γηρομερίου καί Πάργας. Λαός εὐγενής, φιλότιμος, ἐνάρετος, ἀλλά καί γενναίουψυχος, μέ ἀκλόνητη πίστη καί πλούσια παράδοση, μέ ἀξιοπρέπεια, ὑψηλό φρόνημα καί ἀπαράμιλλο ἦθος.

Ἡγιασμένε λαέ τῆς Ἐπαρχίας μας,

Σήμερα, σέ αὐτή τήν κοινή μας ἀρχή, κατά τήν ὁποία δέχεσθε ἐμέ τόν ἐλάχιστο ὡς πνευματικό σας πατέρα, ποιμένα καί προστάτη, ἴσταμαι ἐνώπιόν σας ὡς οἰκείος πρὸς οἰκείους καί ἀπό τά μύχια τῆς καρδιάς μου σᾶς ἀπευθύνω μέ πολλή στοργή τή φράση τοῦ Εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη: «Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ»¹¹. Εἶστε φίλοι μου καί ἀδελφοί μου πραγματικοί, τούς ὁποίους ἤλθα νά ἀγαπήσω καί νά μέ ἀγαπήσουν, νά σᾶς διακονήσω καί νά κάνω πράξη τήν εὐαγγελική ἐντολή τῆς ἀγάπης.

Γιά ἐσᾶς «ἐγὼ εἶμαι πατέρας, ἐγὼ ἀδελφός, ἐγὼ οἰκία, ἐγὼ τροφή, ἐγὼ ἔνδυμα, ἐγὼ ρίζα, ἐγὼ θεμέλιο, κάθε τι τό ὁποῖο θέλετε ἐγὼ νά μὴν ἔχετε ἀνάγκη ἀπό τίποτε. Ἐγὼ καί θά σᾶς ὑπηρετήσω· ἐγὼ εἶμαι καί φίλος καί μέλος τοῦ σώματος καί κεφαλή καί ἀδελφός, ὅλα ἐγὼ· ἀρκεῖ νά διάκεισθε φιλικά πρὸς ἐμέ. Ὅλα γιά μένα εἴσαστε ἐσεῖς· καί ἀδελφοί καί συγκληρονόμοι καί φίλοι καί μέλη τοῦ σώματος»¹².

Τό μόνο πού σᾶς ζητῶ εἶναι νά μοῦ ἐμπιστευθεῖτε τούς ἑαυτούς σας, ὥστε νά δημιουργήσου-

με ἕνα ἀδιάσπαστο ἐκκλησιαστικό σῶμα, πού θά χαρακτηρίζεται ἀπό σεβασμό, συνεργασία καί προσπάθεια γιά διαρκῆ καλλιέργεια καί πρόοδο, πρὸς δόξα Θεοῦ καί ἔπαινο τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας μας.

Ἐπιπροσθέτως δέ, ἐπειδή ἡ ἐκκλησιαστική κοινότητα διαλέγεται, ἐπικοινωνεῖ καί συνεργάζεται μέ ὅλες τίς δομές τῆς κοινωνίας, ἡ Ἐκκλησία μας προσκαλεῖ καί παρακαλεῖ τίς Ἀρχές καί τούς Φορεῖς τῆς Ἐπαρχίας μας νά συσπειρωθοῦμε πέριξ τοῦ Λυτρωτοῦ μας Χριστοῦ, προκειμένου νά συνδιακονήσουμε μέ προθυμία, σεβασμό, ἀγαθὴ προαίρεση καί διάθεση συνεργασίας τὴν κορωνίδα τῆς Δημιουργίας, τόν ἄνθρωπο, ὡς «*ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμυτα, λόγον ζωῆς ἐπέχοντες εἰς ἡμέραν Χριστοῦ*»¹³.

«*Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνη καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῆ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς*»¹⁴.

Μακαριώτατε,

Κατασπαζόμενος τὴν θεοτίμητη δεξιὰ σας, ἐξαυτούμενος τίς εὐχές τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Μακαριότητος καί ἐπικαλούμενος τίς προσευχές τῶν συμπαρόντων Ἁγίων Ἀρχιερέων, προσέρχομαι σπὴν ἄσκηση τῆς ἐμπιστευθείσης μοι διακονίας, μέ σκοπὸ νά εὐαγγελίζομαι, κατά τό πρότυπό σας, τὴν ἀγάπη, τὴν εἰρήνη, τὴν χαρὰ, τὴν αἰσιοδοξία, τὴν ἐλπίδα, τὴν μακροθυμία, τὴν πραότητα καί τὴν καταλλαγή.

Μέ ἱερό δέος, εὐθύνη καί σεβασμό, παρακαλῶ τίς ἰσαγγελες Μοναστικές Ἀδελφότητες καί τό τίμο Πρεσβυτέριο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας, τὸν εὐλαβῆ λαό καί τίς ἐντιμες Ἀρχές τοῦ τόπου μας νά προσεύχεσθε γιά τὴν ἀναξιοτήτά μου, ὥστε, διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Δονάτου Ἐπισκόπου Εὐροίας, τοῦ Πολιούχου καί Προστάτου μας, τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διαδόχου Ἐπισκόπου Φωτικῆς, τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Πα-

ρασκειῆς τῆς Ἀθληφόρου, τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ ἐκ Παραμυθίας, τοῦ ὁποίου σήμερα τί μνήμη τιμοῦμε καί ἐορτάζουμε, καί ὄλων τῶν τοπικῶν μας Ἁγίων, νά φέρω εἰς αἴσιον πέρας τήν ποιμαντική μου ἀποστολή, εἰς δόξαν τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας.

Παρακαλῶ ὀλοψύχως νά εὐχεσθε, ὥστε, διά τῆς Χάριτος τοῦ ἐν Τριάδι προσκυνουμένου Θε-

οῦ, νά καταστῶ «σκεῦος εἰς τιμὴν, ἡγιασμένον καὶ εὐχρηστον τῷ Δεσπότη»¹⁵, ἀντάξιος τῆς Ἐκκλησίας Του, καί νά ἀναδειχθῶ πιστός τηρητής καί διαπρῦσιος κήρυκας τῆς Ὁρθόδοξης ἀγιοπατερικῆς παράδοσης, «προσέχων παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετό με Ἐπίσκοπον, ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ»¹⁶. Ἀμὴν!

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

* Κολ. 1,3

1. Μ. Βασιλείου, Ὁμιλία εἰς τὴν Ἑξαήμερον, Ὁμιλία 8η «Περὶ πτηνῶν καὶ ἐνύδρων»: “Ἐκεῖνοι τὸν πατέρα ὑπὸ τοῦ γήρως πτερορρητίσαντα περιστάντες ἐν κύκλῳ τοῖς οἰκείοις πτεροῖς διαθάλλουσι, καὶ τὰς τροφὰς ἀφθόνως παρασκευάζοντες, τὴν δυνατὴν καὶ ἐν τῇ πτίσει παρέχονται βοήθειαν, ἡρέμα τῷ πτερῷ κουφίζοντες ἐκατέρωθεν. Καὶ οὕτω τοῦτο παρὰ πᾶσι διαβεβόηται, ὥστε ἥδη τινὲς τὴν τῶν εὐεργετημάτων ἀντίδοσιν ἀντιπελάργωσιν ὀνομάζουσι».

2. Ψαλμ. 115,3.

3. Κολ. 1,16.

4. Μάρκ. 10, 45.

5 Ἰω. 6, 51.

6. Β΄ Κορ. 11, 27.

7. Ματθ. 20, 28.

8. Σοφ. Σολ. 1, 1.

9. Β΄ Κορ. 6, 4.

10. Ματθ. 5, 13-14.

11. Ἰω. 15, 14.

12. Ἁγ. Ἰω. Χρυσοστόμου, Περὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.

13. Φιλιπ. 2, 15-16.

14. Ἰω. 15, 11-13.

15. Β΄ Τιμ. 2, 21.

16. Πράξ. 20, 28.

Ἐνθρονιστήριος Λόγος
τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Φιλοθέου
(Καθηδρικός Ἱερός Ναός τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Θεσσαλονίκης
Σάββατο 25 Νοεμβρίου 2023)

«Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
τῷ τριαδικῷ καὶ ἐνιαίῳ φωτὶ τῆς Θεότητος, τῆς ἐν Τριάδι
μοναδικῶς ὑπαρχούσης καὶ διαιρουμένης ἀδιαιρέτως.
Τριάς γάρ, εἷς Θεός παντοκράτωρ. Οὗ τὴν δόξαν οἱ οὐρανοὶ διηγούνται,
ἡ δὲ γῆ τὴν Αὐτοῦ δεσποτείαν, καὶ ἡ θάλασσα τὸ Αὐτοῦ κράτος,
καὶ πᾶσα αἰσθητὴ καὶ νοητὴ κτίσις τὴν Αὐτοῦ μεγαλειότητα κηρύττει πάντοτε·
ὅτι Αὐτῷ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, κράτος, μεγαλωσύνη τε
καὶ μεγαλοπρέπεια, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων»*

Αἴνος καὶ Δοξολογία πρὸς τὸν Τρισάγιο Θεό
μας, παρ' Οὗ «πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν δῶρημα
τέλειον»¹, ἀρμόζει πρὶν ἀπὸ κάθε ἀνθρώπινο λόγο,

Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πά-
σης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμε, σεπτέ Πρόεδρε τῆς
Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ
Τοποτηρητὰ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσα-
λονίκης,

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Γέρον Χαλκηδόνος
κ. Ἐμμανουὴλ, Ἐκπρόσωπε τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης
Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.
Βαρθολομαίου,

Παναγιώτατε Μητροπολίτα καὶ σεβαστέ μας
Γέροντα κ. Ἄνθιμε,

Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἅγιοι Ἀρχι-
ερεῖς,

Ἐντιμώτατοι ἐκπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερ-
νήσεως, τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων, τῶν Περι-
φερειῶν, τῶν Δήμων, τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων
ὅλων τῶν Σωμάτων, τῶν Δικαστικῶν Ἀρχῶν, τῶν

Θρησκευτικῶν Δογμάτων καὶ Κοινοτήτων, τῶν
τοπικῶν Συλλόγων καὶ Φορέων,

Ἐλλογμώτατοι Πρυτάνεις, Καθηγήτριες καὶ Καθ-
ηγητές τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Ἰδρυμάτων
τῆς Πατρίδος μας,

Ἀγαπητοὶ Πατέρες καὶ ἀδελφοί μου εὐλογημένοι,

καθ' ὅσον ὁ,τι εἴμαστε στὸν Θεό τό ὀφείλουμε καὶ
ὁ,τι ἔχουμε στὸν Θεό ἀνίκη, μόνο στό πλαίσιο τῆς
σχέσης μας μέ Ἐκεῖνον γίνονται ὅλα πραγματικό-
τητα στή ζωὴ μας. Τίποτε δέν εἶναι ἔξω ἀπὸ τό
σχέδιο τοῦ Θεοῦ καὶ γι' αὐτό χρειάζεται, ἀκόμη κι
ὅταν τό θέλημά μας εἶναι διαφορετικό, νά ἔχουμε
ἐμπιστοσύνη στὸν Θεό, ὁ Ὅποιος κυβερνᾷ τά
πάντα μέ τὸν πλοῦτο τῆς πανσοφίας Του.

Τούτη τὴ μεγάλη ὥρα, προσωπικά,
«Δέ θέλω τίποτε ἄλλο παρὰ νά μιλήσω ἀπλά, νά
μοῦ δοθεῖ/ ἐτούτη ἡ χάρις./ Γιατί καὶ τό τραγοῦδι
τό φορτώσαμε μέ τόσες μουσικές/ πού σιγά-
σιγά βουλάζει/ καὶ τὴν τέχνη μας τὴ στολίσουμε
τόσο πολύ πού φαγώθηκε/ ἀπὸ τά μαλάματα τό

πρόσωπό της/ κι είναι καιρός νά ποῦμε τά λιγοστά μας λόγια γιατί ἡ/ ψυχή μας αὔριο κάνει πανιά»².

Ἀδελφοί μου Θεσσαλονικεῖς,
*«Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν
καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ»*³.

Σήμερα πού σᾶς συναντῶ γιά πρώτη φορά ὡς ὁ νέος Ἐπίσκοπός σας, ἐπιτρέψτε μου νά δανειστῶ τά λόγια τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρὸς τοὺς προγόνους σας, ἐπαναλαμβάνοντας ὅτι *«εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν»*⁴.

Ἡ ἀποφινὴ Σύναξί μας ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴ μᾶς νέας σχέσης πού παραπέμπει στὴ ζωὴ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Σᾶς εὐχαριστῶ γ' αὐτὴ τὴ γεμάτη ἀγάπη ὑποδοχὴ σας, τὴν ἀνθοστόλιστη καὶ εὐωδιάζουσα ἀπὸ τά μύρα τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἁγίου μας, τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, καὶ τά ἀρώματα τῶν αἰσθημάτων τῶν καρδιῶν σας. Σᾶς εὐχαριστῶ καὶ σᾶς εὐγνωμονῶ!

Ἦλθατε σήμερα νά μέ συναντήσετε καὶ νά μέ γνωρίσετε καὶ ὁμολογῶ ὅτι θέλω κι ἐγὼ νά σᾶς γνωρίσω. Ἔχω ἀποκτήσει ἐμπειρία ἀπὸ τὴν ἱστορία σας, τά ἔργα τοῦ πολιτισμοῦ σας, τὴν πλούσια ἐκκλησιαστικὴ σας παράδοση, τοὺς Ἁγίους πού σᾶς διαφυλάσσουν μέ πρῶτο τὸν Μεγαλομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ Ἅγιο Δημήτριο, τοὺς ἀγῶνες τοὺς δικούς σας καὶ τῶν ἐνδόξων προσπατόρων σας γιά τὴν Πίστη καὶ τὴν Πατρίδα μας, ἰδιατέρως ὅμως ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες γιά τὴν ἐλευθερία τῆς Μακεδονίας μας, καὶ νιώθω εὐλογημένος πού εἶμαι μαζί σας.

Στὴν ἀρχὴ αὐτῆς τῆς γνωριμίας μας δέν ἐπιθυμῶ νά καταθέσω ἐνώπιόν σας κανένα ὄραμά μου οὔτε νά μακρηγορήσω ἐξαγγέλλοντας μεγαλεπήβολα προγράμματα καὶ ἔργα. Ἄλλωστε, γιά τὸν κάθε Ἐπίσκοπο ἓνα πρόγραμμα ὑπάρχει, τὸ αἰώνιο πρόγραμμα τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἓνα ὄραμα παραμένει πάντα ἐπίκαιρο καὶ δυναμικὸ, τὸ ὄραμα τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας στὴν ἀτελεύτητη κοινωνία τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Κι αὐτὸ ἐλπίζω καὶ ἀγωνιῶ νά ὑπηρετήσω, ὀρθοτομώντας τὸν λόγο τῆς Ἀληθείας.

Τῆς Ἀληθείας τὴν ὁποία διατύπωσε, ἐρμίνευσε, διαφύλαξε, ἀλλὰ καὶ τί ζεῖ στὴν πράξη ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ἡ –κατὰ τὴ γνωστὴ ἔκφραση τοῦ Ἰωσήφ Βρυεννίου– «φιλιτὴν Ὁρθοδοξία» μας, τηρώντας ταυτόχρονα καὶ τοὺς ἱερὺς Κανόνες, τίς ἱερὺς Παραδόσεις καὶ τά ἐκκλησιαστικὰ θέσμιμα, διότι μέσῳ αὐτῶν χαράσσονται τά ὄρια τῆς εὐλογητῆς ὁδοῦ πρὸς τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

Ὅλα αὐτά, ἀδελφοί μου Θεσσαλονικεῖς, μποροῦν νά γίνουν πραγματικότητας μόνο μέσα ἀπὸ τὴ γνωριμία μας. Καλούμαστε νά γνωριστοῦμε καὶ μαζί νά γνωρίσουμε καὶ νά μοιραστοῦμε τὸ κοινὸ τῆς ζωῆς, ὑπὸ τὴ σκέπη τοῦ ἀληθινοῦ Ἐπισκόπου καὶ Ποιμενάρχου ὄλων μας, τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γιατί ὁ Χριστὸς εἶναι *«ὁ ποιμὴν ὁ καλός»* καὶ ἐμεῖς ὅλοι, κληρὸς καὶ λαός, τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας, εἴμαστε τὸ λογικὸ ποίμνιό Του. Ἐκεῖνος εἶναι πού μᾶς καλεῖ σὲ συνάντησι καὶ γνωριμία μαζί Του στό πανάγιο Σῶμα Του, τὴν Ἐκκλησία μας.

Πρότυπο τῆς μεταξὺ μας γνωριμίας καὶ σχέσης εἶναι ἡ σχέση τοῦ Χριστοῦ μέ τὴν Ἐκκλησία Του: *«Ἐγὼ εἶμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν»*⁵. Καὶ ὁ τρόπος διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Χριστὸς γνωρίζεται καὶ γνωρίζει δέν εἶναι συναισθηματικὸς, ἀλλὰ μυστηριακός. Στὰ ἱερά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας ὁ Χριστὸς προσφέρεται καὶ προσφέρει, μετέχεται καὶ μετέχει. Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο γνωρίζομαστε κι ἐμεῖς ὅλοι, διὰ τοῦ Χριστοῦ. Ἐκεῖνος τελεσιουργεῖ τά ἱερά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, τά ὁποία, σύμφωνα μέ τὴν κυριολεκτικὰ συγκλονιστικὴ ἔκφραση τοῦ Θεσσαλονικέως Ἁγίου Νικολάου τοῦ Καβάσιλα, εἶναι οἱ «θυρίδες» διὰ τῶν ὁποίων εἰσέρχεται ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης Χριστὸς στὴ ζωὴ μας⁶ κι ἐμεῖς ὅλοι εἰσερχόμαστε στὴν Ἄνω Ζωὴ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, γνωρίζοντας τὸν Χριστὸ καί, διὰ τοῦ Χριστοῦ, γνωρίζοντας ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, ὀδηγούμενοι στὴν κοινωνία καὶ τὴν κοινότητα, ὥστε μέσα ἀπὸ τὴν πνευματικὴ μας πρόοδο καὶ

ἐνπλικίωση νά φθάσουμε «*εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ*»⁷.

Στή γνωριμία μας αὐτή ιδιαίτερη θέση κατέχουν οἱ Πρεσβύτεροι καί οἱ Διάκονοι τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, μέ τούς ὁποίους ὀφείλουμε νά παραμένουμε ἐνωμένοι, ὅπως οἱ χορδές μέ τήν κιθάρα⁸, σύμφωνα μέ τήν προτροπή τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου. Ἐμεῖς πρῶτοι, πατέρες μου ἀγαπητοί, οἰκοδομώντας τή μεταξύ μας σχέση ἀρμόζει νά καλέσουμε τούς πιστούς νά γνωρίσουν τόν Χριστό, σ' Ἐκεῖνον νά τούς παραπέμπουμε καί ποτέ στους ἑαυτούς μας, παραμένοντας οἱ φλόγες τοῦ καντηλιοῦ πού φωτίζει τό Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ὥστε μόνο Ἐκεῖνον νά βλέπουν οἱ πιστοί. Καί μαζί καλούμαστε νά σηματοδοτήσουμε τήν Ἐκκλησία ὡς μία πραγματικότητα πού μοιράζεται αὐτό πού εἶναι καί μοιράζει αὐτά πού ἔχει, φανερώνοντας ὅτι δέν μᾶς ἐνδιαφέρει περισσότερο ἢ «Ἐκκλησία-ναός», ἀλλά ἢ «Ἐκκλησία-λαός», μέ τόν Χριστό στό κέντρο τῆς ζωῆς καί τῆς διακονίας μας. Μαζί καλούμαστε νά ὑπάρχουμε καί νά συλλειτουργοῦμε μέσα ἀπό τή διακονία τῆς συμπληρωματικότητας, προκειμένου τό περίσσειμα τοῦ ἑνός νά συμπληρώνει τό ὑστέρημα τοῦ ἄλλου καί τό περίσσειμα τοῦ δευτέρου τό ὑστέρημα τοῦ πρώτου⁹, «*μηδέν ἀπελπίζοντες*»¹⁰ ἢ «*βλέποντες εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων*»¹¹, «*ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχη καί δοξάζεται*»¹², γιά νά παραμένει στό κέντρο τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων.

Συμπληρωματικά καλούμαστε νά συλλειτουργοῦμε καί μέ τούς μοναχούς καί τίς μοναχές τῶν ἀδελφοτήτων πού εὐρίσκονται στά ὄρια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Νά συνυπάρχουμε καί νά συζοῦμε στήν «ἐνότητα τῆς πίστεως καί τήν κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος»¹³, γνωριζόμενοι διά τῆς προσευχῆς, ἀσκούμενοι στή διακονία τῆς ἀγάπης, παρθενεύοντες, πτωχεύοντες, κατά τό πρότυπο τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος «*ἐπτώχευσε πλούσιος ὢν, ἵνα ἡμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσωμεν*»¹⁴ καί ἀγωνιζόμενοι νά τηροῦμε μέ ὑπακοή τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ.

ἽΟλοι μαζί, ἱερός κλῆρος, μοναχοί καί μοναχές, ὄλοι οἱ συνεργάτες καί οἱ συνεργάτιδες στά ἔργα

τῆς διοίκησης, τῆς ποιμαντικῆς, τῆς φιλανθρωπίας, ἀλλά καί σέ κάθε ἐργασία γιά τήν πνευματική οἰκοδομή καί κατά Θεόν αὔξηση τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, καί ὅλος ὁ πιστός στόν Κύριο λαός, μέσα ἀπό αὐτήν τή γνωριμία μας καλούμαστε νά πραγματώνουμε τήν Ἐκκλησία, ὄχι μέ τά λόγια μας, ἀλλά κυρίως μέ τόν τρόπο τῆς ζωῆς μας ὡς μέλη ἑνός σώματος πού ἐκφράζει καθημερινά τήν πίστη ὅτι προέρχεται ἀπό Ἐκεῖνον, πού ἀπό ἀγάπη ἔνωσε τά πάντα καί τούς πάντες μέ τόν ἑαυτό Του, πού καλεῖ τούς ἀνθρώπους κάθε ἐποχῆς νά Τόν ἀγαπήσουν καί νά νικήσουν τή μοναξιά τους.

Ἵς μέλη τῆς Ἐκκλησίας, λοιπόν, κατά τό πρότυπο τοῦ Χριστοῦ, καλούμαστε κι ἔμεῖς νά ἀγωνιζόμαστε γιά νά ἀγαπᾶμε καί νά προσλαμβάνουμε τούς ἀνθρώπους. Κι ὅσο περισσότερο γνωριζόμαστε καί ζοῦμε ὡς κοινότητα μεταξύ μας, τόσο περισσότερο ἀγαπᾶμε καί προσλαμβάνουμε ἀκόμη πιό πολλούς ἀνθρώπους. Γιατί ὅσο περισσότερο διευρύνεται διά τῆς ἀγάπης ἡ ἐσωτερική μας κοινότητα, τόσο εὐκολότερα μποροῦμε νά ἀναγνωρίζουμε τούς ἀδελφούς καί τίς ἀδελφές μας καί στους «ἄλλους» ἢ τούς «ξένους» πού εὐρίσκονται τριγύρω μας, στους δυσκολεμένους, στους ἀναγκασμένους, σέ ὄσους ὑποφέρουν ἀπό τή μοναξιά, τήν ἐπιθετικότητα καί τή βιαιότητα, τίς ἐξαρτήσεις, τά πάθη καί τά λάθη, ἀλλά καί σέ ὄσους μᾶς ἐπικρίνουν, ἀκόμη καί σέ ὄσους μᾶς λιθοβολοῦν. Τότε θά μποροῦμε νά βλέπουμε, πίσω ἀπό τά φαινόμενα, στά πρόσωπα ὄλων αὐτῶν τά πρόβατα τοῦ Χριστοῦ, «*ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης*»¹⁵. Καί ἔτσι θά χαίρομαστε τήν παρουσία τους, ἀκόμη καί ὅταν αὐτή ἡ παρουσία δέν θά εἶναι ἡ προσδοκώμενη. Ἵλλωστε, στήν Ἐκκλησία, ἐκτός τῶν ἄλλων, μαθαίνουμε καί νά μῖν ἀπογοητευόμεστε. Εἴμαστε μία κοινότητα τοῦ «σήμερον», ἀλλά ταυτόχρονα καί μία κοινότητα σέ ἀναμονή, πού ὀφείλει νά συνειδητοποιεῖ ὅτι ὁ τελικός προορισμός τῆς εὐρίσκεται πέρα ἀπό τήν κοινή ζωή τοῦ παρόντος κόσμου καί νά προσδοκᾷ «*ἐπ' ἐλπίδι*» τήν ὄντως Ζωή πού μᾶς ἔρχεται ἀπό τό μέλλον.

Γι' αυτό και είναι αναγκαίο να αποθαρρύνουμε κάθε τάση που θέλει την εκκλησιαστική κοινότητα να διαστρέφεται σε περικλειστη ομάδα δήθεν «βολεμένων», επειδή μπορεί να θεωρούν έαυτούς εκ των προτέρων σεσωσμένους, αλλά να εργαζόμαστε ώστε να αποτελούμε μία κοινότητα πιστών που έχουμε επίγνωση της αμαρτωλότητάς μας, που κατανοούμε τις προκλήσεις της ιστορίας, ενώ διαρκώς πασχίζουμε μέσα από τό άθλημα της μετανοίας να υπερβούμε τη φθορά και τον θάνατο του παρόντος κόσμου, συναισθανόμενοι τη διαρκή παρουσία του Ζώντος Θεού στην ιστορία. Ο Θεός μας έκανε περιούσιο Λαό Του, ο Θεός μας έφερε από την «Αίγυπτο» στη «Γη της επαγγελίας», ο Θεός μας οδηγεί από τη σκλαβιά στην ελευθερία και μόνο χάρις σ' Εκείνον και τη δημιουργική Του ενέργεια μέσα στον κόσμο «γενήσεται μία ποιμνή, εἷς ποιμὴν»¹⁴.

Ἀδελφοί Θεσσαλονικεῖς,

Ἐπιτρέψτε μου τούτη τὴν τρισευλόγητη ὥρα, κατὰ τὴν ὁποία σᾶς ἀνοίγω τὴν καρδιά μου, νὰ σᾶς εὐχαριστήσω καὶ πάλι πού μέ συντροφεύετε σὴν εἵσοδο καὶ ἐγκαθίδρυσή μου σὴν τοπικὴ Ἐκκλησία τῆς Θεσσαλονίκης. Παρακαλῶ νὰ προσεύχεσθε γιὰ μένα καὶ νὰ εἴστε βέβαιοι ὅτι τὸ ἴδιο ἦδη πράττω κι ἐγὼ κάθε μέρα γιὰ σᾶς.

Μετά τόν Θεό καί ὄλους σας, τόν εὐλογημένο λαό Του, θεωρῶ χρέος ἀγάπης νὰ εὐχαριστήσω τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο, τόν σεπτό Πρωθιεράρχη τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, πλυσίον τοῦ ὁποίου ἀξιῶθηκα νὰ μαθητεύσω σέ ἕνα τρόπο ἐργασίας οὐσιαστικό καί ἀποδοτικό, πού μπορεί νὰ συναρμῶζει τίς ἀντιθέσεις καί νὰ προσφέρει ἐνότητα. Οἱ παρακαταθῆκες του κατὰ τή σημερινή του προσφώνηση, ὡς Τοποτηρητοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, ἀποτελοῦν πολύτιμο ὁδοδείκτη γιὰ τὴν πορεία καί τὴν πρόοδο ὁλόκληρης τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας. Τόν παρακαλῶ νὰ μὴν παραλείπει ποτέ νὰ εὐχεται γιὰ ὄλους μας καί

τόν διαβεβαιῶ ὅτι καί ἡ δική μας προσευχή θά παραμένει διαρκῆς ὑπὲρ τῆς ὑγείας καί τῆς μακροημερεύσεώς του, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας μας.

Εὐχαριστῶ τόν Σεβασμιώτατο ἐκπρόσωπο τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, Μητροπολίτη Γέροντα Χαλκηδόνας κ. Ἐμμανουὴλ γιὰ τὴν τιμητικὴ του παρουσία καί τίς γεμάτες ἀπό τὴ σοφία τῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας διδαχές του. Τόν παρακαλῶ νὰ ὑποβάλει τίς εὐγνώμονες ταπεινές μου εὐχαριστίες, καθὼς καί τόν βαθύτατο σεβασμό ὅλης τῆς ἐν Θεσσαλονικῇ παροικούσης Ἐκκλησίας, πρὸς τόν Παναγιώτατο καί τόν ἱερότατο θεσμό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τόν ὁποῖο ὑπὲρ τὸ ἥμισυ τοῦ αἰῶνος διακονεῖ.

Ἀσπάζομαι υἱικά τὸ χερὶ τοῦ Προκατόχου μου Μητροπολίτου, Παναγιωτάτου κ. Ἀνθίμου, ὁ ὁποῖος ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τὴν Ἐκκλησία παραιτήθηκε ἀπὸ τὴ διοικητικὴ διακονία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἡ παρουσία του πλυσίον τοῦ νέου Ἐπισκόπου, τῶν κληρικῶν καί τοῦ λαοῦ μας ἀποτελεῖ μεγάλη εὐλογία, τὴν ὁποία δέν ἐπιθυμοῦμε νὰ στερηθοῦμε. Ἡ υἱικὴ μας φροντίδα γιὰ ἐκεῖνον ἀποτελεῖ χρέος, τὸ ὁποῖο ἐπ' οὐδενὶ παραγράφεται. Στόν μόχθο τόν δικό του καί ὄλων ὅσοι μετ' αὐτοῦ καί πρὸ αὐτοῦ διηκόνησαν σὴν Ἱερᾷ Μητρόπολι Θεσσαλονίκης εἰσέρχομαι, στὰ ἴχνη τους καλοῦμαι νὰ βαδίσω καί γι' αὐτὸ ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω καί ἐμπράκτως τὴν εὐγνωμοσύνη μου γι' αὐτὴν τους τὴν προσφορά, μεριμνώντας γιὰ τόν γέροντα Μητροπολίτη μας.

Τὰ σεπτὰ μέλη τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὰ παρόντα καί τὰ ἀπόντα, τοὺς παρόντες ἀδελφούς Ἱεράρχες ἄλλων Πατριαρχείων καί Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καί τοὺς τιμίους συνοδούς τους, θερμότερα εὐχαριστῶ γιὰ τὴν προσευχητικὴ συμμετοχή τους σὴν χαρὰ αὐτὴν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας καί τὴν τιμὴ πού μοῦ περιποιοῦν.

Εὐχαριστῶ ἰδιαίτερος τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβα, τόν ὁποῖο ὁ Μακαριώτατος Ἀρχι-

επίσκοπος κ. Γερώνυμος ως τοποτηρητής ὄρισε νά ἐπιβλέπει ἐκ μέρους του τήν καλή λειτουργία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως κατά τό διάστημα αὐτό. Ὁ Σεβασμιώτατος καί οἱ καλοί του συνεργάτες ἀπό τήν Ἱερά Μητροπόλιν του, σέ ἀγαστή συνεργασία μέ τόν Πρωτοσύγκελλο π. Ἰάκωβο –τόν ὁποῖο ἰδιαίτερος εὐχαριστῶ γιά ὅσα καλά καί ἀγαθά εἶπε καλωσορίζοντάς με–, τόν Γενικό Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο π. Φώτιο, ἀλλά καί ὄλους τούς συνεργάτες τῶν Γραφείων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, κληρικούς καί λαϊκούς, τούς Ἐφημερίους καί τό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, ὅπου εὐρισκόμεθα, τούς καλλίφωνους ἱεροψάλτες, καθώς καί ὅλον τόν ἱερό Κλήρο καί τούς λαϊκούς, τό «βασιλείον ἱεράτευμα» τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, μαζί μέ τίς τοπικές Ἀρχές, τούς τοπικούς φορεῖς καί Συλλόγους καί τά Μέσα Ἐπικοινωνίας ἐργάστηκαν ἀποδοτικά καί μέ ἀγάπη γιά νά φθάσουμε στήν παροῦσα ὥρα. Εὐχόμαι ὁ Θεός νά ἀνταποδώσει σέ ὄλους πολλαπλασίως αὐτήν τήν ἀγάπη καί τή φροντίδα.

Εὐχαριστίες ὀφείλω ἀκόμη στόν ἐκπρόσωπο τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως Ὑπουργό Ἐπικρατείας κ. Μάκη Βορίδη, τόν Περιφερειάρχη Κεντρικῆς Μακεδονίας κ. Απόστολο Τριζικώστα, τόν Δήμαρχο Θεσσαλονίκης κ. Κωνσταντῖνο Ζέρβα γιά τούς καλούς τους λόγους, ὅπως καί σέ ὄλους τούς παρόντες ἐπικεφαλῆς καί ἐκπροσώπους τῶν πάσης φύσεως Ἀρχῶν, πολιτικῶν, δικαστικῶν καί στρατιωτικῶν, εὐχόμενος νά ἔχουν ὅλοι τους τόν Ἄνωθεν φωτισμό στίς ἀποφάσεις τους ὑπέρ τοῦ λαοῦ καί τῆς Πατρίδος μας «*ἵνα καί ἡμεῖς ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἤρεμον καί ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καί σεμνότητι*»¹⁶, προσβλέποντας σέ ἀγαστή συνεργασία, στά ὄρια τῆς διακριτικότητας τῶν ρόλων ἑνός ἐκάστου, μέ γνώμονα τό κοινό συμφέρον τοῦ λαοῦ καί τοῦ τόπου.

Μέ πολλές ἐλπίδες προσβλέπω καί στή γνωριμία καί συνεργασία μέ τούς ἀνθρώπους τῶν ἐπιστημῶν, τῶν τεχνῶν καί τοῦ πολιτισμοῦ, ἀφοῦ ἡ Ἐκκλησία

οὐδέποτε ἀρνήθηκε τήν ἐπικοινωνία καί τόν διάλογο, γιατί ἀνήκει στή ζωὴ τῆς τό ἀγώνισμα τοῦ διαλέγεσθαι καί μαρτυρεῖν «*παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος*»¹⁷.

Ἰδιαίτερος χαίρομαι πού στά ὄρια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως λειτουργεῖ καί ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, τούς ἐκπροσώπους τῆς ὁποίας θερμοτάτα εὐχαριστῶ. Στίς καθηγήτριες καί τούς καθηγητές, στίς φοιτήτριες καί τούς φοιτητές βλέπω τούς ἀνθρώπους ἐκείνους γιά τούς ὁποίους ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ στοιχεῖο τῆς ὑπαρξῆς τους. Ὅλοι μαζί διακονοῦμε τήν «ὁμορφία πού θά σώσει τόν κόσμον», τὴ θεολογία μας, καί τό πραγματικὰ νέο καί «διαφορετικὸ» πού αὐτὴ προσφέρει στόν κόσμο, ὀδηγώντας τον στήν ἴδια τὴ σωτηρία.

Τούς διακονοῦντες στίς ὑπηρεσίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κληρικούς καί λαϊκούς, ὅπως καί τόν εὐαγῆ ἱερό Κλήρο καί τόν φιλόχριστο λαό τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, μνημονεύω εὐχαριστικά γιά τήν ἀγάπη μέ τήν ὁποία πλούτισαν τήν ὑπαρξὴ μου κατά τό διάστημα τῆς διακονίας μου πλυσίον τους.

Μέ ἰδιαίτερη συγκίνηση εὐχαριστῶ ὄλους ἐκείνους πού μέ συνόδευσαν ἀπό τόν γενέθλιο τόπο μου, τὴν Χαλκίδα, στήν ὁμορφὴ Θεσσαλονίκη·

- τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χαλκίδος κ. Χρυσόστομο, τόν διὰ τῆς προσφορᾶς τῆς ἀγάπης ἀναπληρώσαντα τό κενό τοῦ σαρκικοῦ μου πατέρα Δημητρίου, ὁ ὁποῖος ἔφυγε νωρὶς γιά τήν «ἀντίπερα ὄχθη» τῆς ζωῆς, τὴν Οὐράνια Πατρίδα,

- τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Σκοπέλου κ. Νικόδημο, ἀληθινὸ ἀδελφὸ κατὰ πάντα καί διὰ πάντα,

- ὅλον τόν ἱερό κλήρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος μέ τόν ὁποῖο μοιραστήκαμε τὴ χαρὰ τῆς κοινῆς διακονίας,

- τὴ μητέρα μου Παρασκευή, τὴ γιαγιά μου Ἀργυρώ καί ὄλους τούς κατὰ σάρκα συγγενεῖς μου, ἀλλὰ καί τά ἐξόχως ἀγαπητὰ πρόσωπα τῶν πραγματικῶν φίλων πού ἔγιναν γιά μένα περισσότερο οἰκεία ἀπό

πολλούς συγγενείς, προέκταση ἀληθινή τῆς στενῆς οἰκογενείας μου,

- τούς τοπικούς Ἄρχοντες πού μέ πρώτους τούς Βουλευτές Εὐβοίας, τόν Περιφερειάρχη Στερεᾶς Ἑλλάδος καί τή Δήμαρχο Χαλκιδέων ἦλθαν σήμερα ἐδῶ,

- τίς ἀδελφές καί τούς ἀδελφούς μου, τίς φίλες καί τούς φίλους μου ἀπό τήν τοπική Ἐκκλησία πού παροικεῖ στή Χαλκίδα, τήν Ἰστιαία καί τίς Βόρειες Σποράδες.

Ὅλους αὐτούς, μικρούς καί μεγάλους, κοντά στους ὁποίους καί μαζί μέ τούς ὁποίους γεννήθηκα, γνώρισα τή ζωή τῆς Πίστης, ἀνατράφηκα, ἀνδρώθηκα, μπῆκα στά σπίτια τους, ἔφαγα στό τραπέζι τους, ξεδίψασα μέ τό νερό τους, τούς κοινώνησα, τούς βάφτισα, τούς πάντρεψα, τραγουδῆσα καί χάρηκα μαζί τους, ἀλλά καί τούς συμπόνεσα καί μέ συμπόνεσαν στόν ἀποχωρισμό προσφιλῶν προσώπων.

Κοντά τους καί μαζί τους τελεσιουργήθηκε ἡ συναρμογή μου μέ τά Ὑψηλά καί τά θαυμάσια, ἀλλά καί δίπλα τους ἀρρώστησα καί ζορίστηκα καί ἔπεσα καί χτύπησα καί πόνεσα. Καί ἐκεῖνοι μέ βοήθησαν νά σπκωθῶ καί νά μή χαθῶ, νά μή νιώσω ποτέ ἀνέστιος, ἀπάτωρ, ἀμίτωρ καί ἀνάδελφος. Νά μή θεωρήσω ποτέ ὅτι εἶμαι αὐτάρκης, ὅτι μπορῶ νά ζήσω χωρίς τήν παρουσία τῶν ἄλλων. Μέ ἔμαθαν νά μεταλαμβάνω μαζί τους ζωή καί περίσσευμα ζωῆς, νά τούς γνωρίζω καί νά μέ γνωρίζουν. Νά μή μπορῶ οὔτε μιά στιγμή νά κρυφτῶ ἀπό αὐτούς, «ἔτσι κι ἀλλιῶς τά ξέρουν ὅλα», γιατί μέ ἀγαποῦν πολύ καί μάλιστα ἀνεπιφύλακτα, δίχως τόν φόβο τοῦ πόνου πού μπορεῖ νά προκαλέσει ἡ ἀγάπη καί ὁμολογῶ ὅτι κι ἐγώ ἔτσι τούς ἀγαπῶ, ἀφοῦ ἔτσι μ' ἔμαθαν οἱ ἴδιοι. Ὅταν ἀγαπᾶμε, ὅσο κι ἂν πονᾶμε ἐξ αἰτίας τῆς ἀγάπης μας, τόσο περισσότερο ἀφήνουμε τήν καρδιά μας νά πλατύνει καί νά βαθύνει. Κι αὐτοί πού ἀγαπᾶμε δέν μᾶς ἐγκαταλείπουν ποτέ, ἀκόμη κι ὅταν ἡ ἀπόσταση μεταξύ μας μεγαλώνει. Γίνονται ἕνα κομμάτι ἀπό τόν ἑαυτό μας καί μᾶς συντροφεοῦν μέσα ἀπό τή

δύναμη τῆς προσευχῆς καί τῆς ἀγάπης πού μπορεῖ νά ἐνώνει τά διεστῶτα.

Ὅλοκληρῶνω τίς εὐχαριστίες μου, ἀπευθυνόμενος στά περισσότερα ἐλπιδοφόρα πρόσωπα τῆς Θεσσαλονίκης: στίς νέες καί τούς νέους πού μέ τήν ὀλοζώντανη παρουσία τους ὁμορφαίνουν τήν πόλη μας, ἰδιαίτερος δέ τήν παροῦσα σύναξη. Σ' ὅλους ἐκείνους πού διανοῦν γιά ζωή καί ἀγωνίζονται νά ζήσουν αὐθεντικά μέσα ἀπό «νίκες καί ἥττες καί λάθη, σωστά», ὅπως λέει ὁ σύγχρονος τραγουδοποιός¹⁸.

Φίλες καί φίλοι καί παιδιά μου,

Γι' αὐτήν τή ζωή πού διπᾶτε σᾶς ζητῶ νά γνωριστοῦμε. Γιά νά ζήσουμε μαζί αὐτήν τή συναρπαστική περιπέτεια τῆς ἀναζήτησης, τῆς δίψας γιά ζωή, πού πάλι ὁ ποιητής τῶν καιρῶν μας τραγουδᾷ:

«Δέν εἶν' οἱ φίλοι, τά ξενύχτια,
τσιγάρα, ποτά,
οἱ μουσικές, οἱ μουσικές
γύρω ἀπ' τήν ἴδια φωτιά.
Παλιά σου ὄνειρα, ταξίδια
μέ καινούργια πανιά.
Δέν εἶναι τίποτα ἀπ' ὅλα
κι εἶναι ὅλ' αὐτά...»¹⁹.

Εἶναι αὐτή ἡ δίψα γιά ζωή πού μᾶς κρατᾷ ὅλους ζωντανούς, φίλες καί φίλοι, νέοι καί νέες τῆς Θεσσαλονίκης, παρά τούς χαλασμούς τῶν καιρῶν, παρά τούς πειρασμούς τῆς ἱστορίας. Ἡ δίψα καί ἡ ἐλπίδα «γιά καθαρό οὐρανό». Αὐτόν τόν «καθαρό οὐρανό» καί τόν καθάριο ἀέρα τῆς ἀληθινῆς ζωῆς πού μᾶς φέρνει, ὅπως καί πάλι λέει ὁ ἴδιος τραγουδοποιός, «αὐτός ὁ κάποιος πού σοῦ γνέφει ἀπ' τό λυμάνι μακριά»¹⁹. Αὐτός ὁ «κάποιος» δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τόν Χριστό πού μᾶς καλεῖ ὅλους στό ὑπνέμο λυμάνι τῆς Ἐκκλησίας γιά νά ξεδιψάσουμε μέ τό νερό τῆς ζωῆς πού μόνο Ἐκεῖνος μᾶς προσφέρει. Γιά νά νικήσουμε τήν παγωμένη

μοναξιά πού μᾶς κατακλύζει, μέσα ἀπό τί ζεστασιά τῆς ἀγάπης καί τῆς ἀληθινῆς κοινωνίας τὴν ὁποία μόνο μαζί καί σέ σχέση μ' Ἐκεῖνον μποροῦμε νά ζήσουμε.

Ἀδελφοί μου Θεσσαλονικεῖς,

Τίς μέρες αὐτές τῆς προετοιμασίας γιά νά ἔλθω κοντά σας, διάβασα ἀρκετά γιά τὴν πόλη αὐτή, τοὺς Ἁγίους τῆς, τὴν ἱστορία τῆς, τὸν πολιτισμό τῆς, τὰ περίφημα μνημεῖα τῆς. Μέσα σέ ὅλες αὐτές τίς σελίδες, ὁ νοῦς μου ἔμεινε σέ μιά φράση τοῦ Νίκου Γαβριήλ Πεντζίκη ἀπὸ τὸ ἔργο του: *Μπρέρα Θεσσαλονίκη*: «...ἀπ' ὅποια μεριά κι ἂν δεῖτε τὴ Θεσσαλονίκη, γιά νά ἐκτιμῆσετε τὴ γραφικότητα τῆς ἀποψῆς τῆς, πρέπει πάντα ν' ἀφήνετε, δίχως διόλου νά σᾶς φανεῖ ἀφελής ἢ πρόταση, νά συνάψει ἡ ὄρασή σας μὲ τὸν χαρακτήρα τῆς πόλης ἓνα γάμο.

Ὅταν ἀφίνουμε σέ μιά τέτοια σχέση τὴν ὄρασή μας, δεχόμαστε τὸ ἀντικείμενο ὄχι ἀπλῶς ὅπως φαίνεται, ἀλλὰ φορτωμένο ταυτόχρονα μ' ὅλες τίς πάσης φύσεως μνῆμες, πού ἡ αἴσθησή του μπορεῖ νά ξεσπᾶσει μέσα μας»²⁰.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ ἀοίδιμος Πεντζίκης ἤξερε τί ἔγραφε. Αὐτὴν τὴν ἄλλη ματιά, ὅμως, στί

Θεσσαλονίκη καί τοὺς ἀνθρώπους τῆς, δέν εἶμαι ἱκανός μόνος μου νά τὴν ἀποκτίσω. Γι' αὐτὸ καί ἐπαναλαμβάνω: Θέλω νά σᾶς γνωρίσω! Ἡ παρουσία μου ἐδῶ προϋποθέτει τὴ δική σας ἀπολύτως ἀπαραίτητη παρουσία, τῆς Ἐκκλησίας σας, τῶν Ἁγίων σας, τῆς ἱστορίας σας καί τοῦ πολιτισμοῦ σας. Σᾶς ζητῶ, λοιπόν, νά ξεκινήσουμε ἀπὸ σήμερα ὄλοι μαζί αὐτὴν τὴν πορεία τῆς γνωριμίας μας, μὲ κέντρο τῆς τὸν κοινὸ μας Γνώριμο, τὸν Χριστό. Ἐκεῖνον πού παραμένει γνωστός σέ ὄσους Τὸν ἐπιζητοῦν καί χαίρονται τὴν παρουσία Του, ὅπως μᾶς βεβαιώνει καί ὁ ἱερός ψαλμωδὸς Δαυὶδ, μὲ ἐλαφρά παράφραση ἑνὸς στίχου ἀπὸ τὸν 75ο Ψαλμὸ του: «Γνωστὸς ἐν τῇ Θεσσαλονίκη (Ιουδαία) ὁ Θεός, ἐν τῇ Μακεδονία (τῷ Ἰσραὴλ) μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ»²¹.

Ἀδελφοί καί πατέρες,

Κλείνω μὲ τὴν πάντοτε ἐπίκαιρη προτροπή καί εὐχή τοῦ Ἀποστόλου Παύλου πρὸς τοὺς Θεσσαλονικεῖς χριστιανούς:

«*Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν. Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφοὺς πάντας ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν ἀμήν*»²².

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. *Θεία Λειτουργία Ἁγ. Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.*
2. Ὁπισθάμβωνος εὐχή Θ. Λειτουργίας Ἱ. Χρυσοστόμου.
3. Γιώργος Σεφέρης, «Ἐνας γέροντας στὴν ἀκροποταμιά», *Ποιήματα*, ἐκδ. Ἰκαρος, Ἀθῆναι 20200.
4. *Α' Θεσ.* 1, 1.
5. *Α' Θεσ.* 1, 2.
6. *Ἰωάν.* 10, 14.
7. *Περὶ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς. Λόγος Α'*, 21. SC 355, σ. 96.
8. *Ἐφ.* 4, 13
9. Ἰγνατίου Θεοφόρου, *Φιλ.* 1, 2.
10. πρβλ. *Β' Κορ.* 8, 13-14.
11. *Λουκ.* 6, 35.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

12. *Ματθ.* 22, 16.
 13. *Β΄ Θεσ.* 3, 1.
 14. *Αίτηση Διακόνου κατὰ τὴ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου.*
 15. *Β΄ Κορ.* 8, 9.
 16. *Ἰωάν.* 10, 16.
 17. *Εὐχὴ τῆς Ἀναφορᾶς Θ. Λειτουργίας τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου.*
 18. *Α΄ Πέτρ.* 3, 15.
 19. Τραγούδι «Δίψα», στίχοι-μουσική: Νίκος Πορτοκάλογλου.
 20. Νίκου Γαβριὴλ Πεντζίκη, *Μπέρα Θεσσαλονίκη*, ἐκδ. Κέδρος ³1982, σ. 56.
 21. *Ψαλμ.* 75, 2.
 22. *Α΄ Θεσ.* 5, 25, 26 καὶ 28.
-

Λόγος τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν
καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,
ὡς Τοποτηρητοῦ τῆς Ἱ. Μ. Θεσσαλονίκης στήν Ἐνθρόνιση
τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Φιλοθέου
(Καθεδρικός Ἱερός Ναός τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας Θεσσαλονίκης
Σάββατο 25 Νοεμβρίου 2023)

Σεβασμιώτατε Ἐκπρόσωπε τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Πατριάρχου,
Σεβασμιώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί και Πατέρες,
Ἀξιότιμε κύριε Ὑπουργέ
Κύριε Δήμαρχε,
Ἐντιμότατοι ἄρχοντες,
Ἀγαπητοί μου χριστιανοί,

Συναχθήκαμε ὅλοι ἐμεῖς σήμερα, ἄρχοντες καί
λαός, στή συμβασιλεύουσα τῆς Ρωμοσύνης, τή
συμπρωτεύουσα, τή Θεσσαλονίκη, γιά νά ὑπο-
δεχθοῦμε τόν νέο τῆς μητροπολίτη, τόν κύριο Φιλό-
θεο.

Παναγιώτατε,

Ἐδῶ καί κάποιους αἰῶνες, ἡ μητρόπολη τῆς
Θεσσαλονίκης πληροῦται συνήθως διά μεταθέσεως.
Ἡ ἐκλογή σου ἀπ' εὐθείας εἶναι μία ἀπό τίς σπάνιες
ἐξαιρέσεις σ' αὐτήν τήν παράδοση.

Διαδέχεσαι, μάλιστα, τόν Σεβασμιώτατο Ἄνθιμο
τόν ἀπό Ἀλεξανδρουπόλεως, τόν ὁποῖο ὀφείλεις
νά τιμᾶς καί νά φροντίζεις.

Ἦταν μιά δύσκολη ἀπόφαση τῆς Ἱεραρχίας,
στήν ὁποία συνέβαλαν οἱ προσδοκίες πού ἐγείρει
τό πρόσωπό σου καί πού προσευχοῦμαστε νά μί
διαφυστοῦν.

Ἡ ἐπιλογή σου ἀπό τήν Ἱεραρχία δέν εἶχε κριτήρια
μόνον ἡλικιακά ἀλλά, θέλω νά πιστεύω, βαθύτερα
καί οὐσιαστικότερα, κυρίως θεολογικά.

Συνεργαστήκαμε τά τελευταῖα χρόνια ἀπό μιά
νευραλγική θέση, αὐτήν τοῦ ἀρχιγραμματέως
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Μιά θέση μέ πολύπλευρες
διοικητικές ἀπαιτήσεις καί σέ πολλά επίπεδα,
ἐνδοεκκλησιαστικά καί μή.

Ἐπέδειξες ἐξαιρετικές διοικητικές ικανότητες.
Ὅμως, ἄνθρωποι μέ διοικητικές ικανότητες δέν
σπανίζουν στήν ἀνθρώπινη ἱστορία. Καί μόνον
οἱ διοικητικές ικανότητες δέν κάνουν κάποιον
ἐπίσκοπο καί πατέρα.

Αὐτό πού ἐξετίμησα ἦταν τό ἦθος σου καί τό
ἐκκλησιαστικό σου φρόνημα, δηλαδή τή θεολογική
σου σκέψη, παιδεία καί προβληματισμό.

Καί ἐάν κάποιος εἶναι ὄντως θεολόγος, τότε θά
διακονήσει κατὰ Χριστόν καί αὐτό θά τόν βοηθήσει
νά ἀσκήσει μιά διοίκηση κατὰ Χριστόν. Διαφορετικά
ἡ διοίκησή του θά εἶναι σέ κοσμική βάση.

Βρισκόμαστε σέ μιά ἐποχή πού ὁ κόσμος
ἀλλάζει ραγδαῖα μετά ἀπό μακρόχρονες ζυμώσεις.
Ἀντιλήψεις καί νοοτροπίες, νέες συνήθειες καί
ἔθιμα θέτουν ἀκόμα πιό πολύ στό περιθώριο τήν
ἐκκλησιαστική ζωή καί ὄχι μόνον αὐτή.

Πολλές ἀπό αὐτές τίς νέες ἀντιλήψεις τίς
υἱοθετοῦμε, ὡς χρήσιμες, χωρίς καμμία ἐπίγνωση
τῆς οὐσίας καί τῶν συνεπειῶν τους. Ἔτσι μιά διά-
χυτη νέα θρησκευτικότητα εἶναι ἐνώπιόν μας.

Στά νεώτερα χρόνια, ὁ δυτικός κόσμος, τοῦ ὁποίου
γίναμε μέρος, ἐπιχείρησε καί πάλι νά ἀκυρώσει
τήν πραγματικότητα τοῦ θανάτου, βασιζόμενος
ἀποκλειστικά στίς ἀνθρώπινες δυνάμεις καί

δυνατότητες. Αυτή τί φορά, μέ ένα νέο τρόπο: μέ τήν ἀποθέωση τῆς προόδου καί τῆς ἀνάπτυξης.

Ὁ χριστιανικός λόγος στή Δύση, ἄν καί συνέβαλε στήν παραπάνω ἐξέλιξη, ὄλο καί περισσότερο παραγκωνίζεται. Βρίσκεται σέ μειονεκτική καί ἀπολογητική θέση, καί μάλιστα πολυδιασπασμένος μετά τί Μεταρρύθμιση τοῦ Λούθηρου.

Ὅμως, προσπαθώντας νά προλάβει τίς ἐξελίξεις τῶν πραγμάτων ἐντός τῆς ἱστορίας, ὁ δυτικός Χριστιανισμός στράφηκε καί αὐτός σέ ἕναν ἐκσυγχρονισμό, μέ ἀποτέλεσμα τήν ἐκκοσμίκευσή του. Αυτή ἡ ἀλλοίωση, πού ἔλαβε τεράστια ἔκταση καί βάθος, περιγράφεται παραστατικά καί μέ ἐντυπωσιακή ἀκρίβεια στόν διάλογο τοῦ Μεγάλου Ἱεροξεταστῆ μέ τόν Χριστό, στό περίφημο μυθιστόρημα Ἀδελφοί Καραμάζωφ τοῦ Ντοστογιέφσκι.

Ἀπέναντι στίς νέες καί περίπλοκες προκλήσεις, ἡ δυτική Ἐκκλησία ἐστίασε στήν ἐνασχόληση μέ κοινωνικά καί ψυχολογικά ζητήματα. Μάλιστα εὐνόησε τήν ἴδρυση Χριστιανοδημοκρατικῶν κομμάτων, ἐλπίζοντας νά διατηρήσει τήν πολιτική της ἐπιρροή. Αυτή ἡ ἐστιασμένη ἐνασχόληση μέ τίς κοινωνικές καί ψυχολογικές ἀνάγκες πέρασε καί σέ ἐμᾶς.

Ὡστόσο, μέ τήν πείρα τῶν ἐτῶν μου, ἀλλά καί μέ τήν ἐμπειρία ἀπό τί συμμετοχή μου σέ αὐτόν τόν τρόπο διακονίας κατά τί νεότητά μου, εἶμαι πλέον βέβαιος ὅτι ὁ κόσμος δέν ἀλλάζει μέ αὐτόν τόν τρόπο. Τά κοινωνικά προβλήματα εἶναι προϊόντα ἄλλων ἐπιλογῶν, βαθύτερων καί συχνά μή ἀντιληπτῶν.

Ἡ πρόοδος τοῦ δυτικοῦ κόσμου εἶναι ἀπότοκο μᾶς νοοτροπίας καθαρά καπιταλιστικῆς, πού στηρίχθηκε στήν ἠθική τοῦ προτεσταντισμοῦ καί στήν προτεραιότητα τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος.

Μιά πτυχί τῆς ἀποθέωσης τοῦ ἀτομικοῦ συμφέροντος εἶναι ἡ ἀποικιοκρατία, στήν ὁποία πρωτοστάτησαν χριστιανικά κράτη μέ χριστιανούς ἱεραποστόλους.

Εἶναι ἐνδεικτικό ὅτι δυτικοί ἱστορικοί περιέγραψαν τήν ἀποικιακή πολιτική τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν λέγοντας: «πρῶτα πηγαίνει ὁ στρατιώτης,

ἀκολουθεῖ ὁ ἱεραπόστολος, καί τελευταῖος ἔρχεται ὁ ἔμπορος».

Ὁ πλουτισμός τῶν ἀνεπτυγμένων καί ἰσχυρότερων χωρῶν προέρχεται καί ἀπό τήν ἀπομύζηση τῶν πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῶν χωρῶν τοῦ λεγόμενου «Τρίτου Κόσμου», πού μέχρι πρῶν ἀπό μερικά χρόνια χαρακτηρίζονταν «ὑποανάπτυκτες». Τόν πλοῦτο αὐτό ἀπολαμβάνουμε, ἄν καί χριστιανοί, παρ' ὄλο πού βρίσκεται στόν ἀντίποδα τοῦ εὐαγγελικοῦ ἥθους.

Ἡ εἰρήνη πού ἀπολαμβάνουμε δέν εἶναι διά τοῦ Θεοῦ, ἀλλά ἐπιβάλλεται μέσφ τῶν ἐξοπλισμῶν. Οἱ πόλεμοι γίνονται κυρίως γιά τήν πώληση ὀπλων. Καί λαμβάνουν τέλος ὅταν ἐπιτευχθοῦν οἱ οικονομικοί στόχοι τῶν ἐπιχειρήσεων πού ἐμπλέκονται.

Ὁ ὅρος «ἀνεπτυγμένος κόσμος» εἶναι μιά ἀκραία ἀφαιρετική γενίκευση. Διότι σέ ὄλες τίς ἀνεπτυγμένες χώρες, ἡ βιτρίνα τῆς λαμπερῆς ἀνάπτυξης κρύβει τρομακτικές ἀνισότητες.

Μέσα στή φρενίτιδα τῆς προόδου, κάθε λύση πού βρίσκουμε γιά ἕνα πρόβλημα, γεννᾷ καινούργια προβλήματα. Σάν μιά σύγχρονη Λερναία Ὕδρα. Αὐτό ὅμως δέν τό ἔχει καταλάβει ἡ δέν θέλει νά τό καταλάβει ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος. Γιατί ἔχει παγιωθεῖ ἡ στάση του νά ἀντιλαμβάνεται τά πάντα αὐτονομημένα καί ὄχι σέ ἀναφορά μέ κάτι ἄλλο, ἔξω ἀπό τόν ἑαυτό του.

Τή θεραπεία αὐτῆς τῆς κατάστασης δέν μπορεῖ νά μᾶς τί δώσει περισσότερη πολιτική, περισσότερη κοινωνιολογία, περισσότερη ἐπιστήμη, περισσότερη ἠθική, ἀλλά περισσότερη θεολογία.

Ὅμως, γιά ποιά θεολογία μιλάμε; Γιατί καί ἐδῶ ἔχουμε πολλές ἀπόψεις. Ἄλλοι ταυτίζουν τί θεολογία μέ τί γνώση. Ἄλλοι μέ τήν καρδιά καί τό βίωμα. Ἄλλοι μέ τόν ἀκτιβισμό. Ἄλλοι τήν ἀντιλαμβάνονται σχολαστικά ὡς μιά ἐπιστήμη. Ἄλλοι δίνουν προτεραιότητα στήν παράδοση καί ἄλλοι στόν ἐκσυγχρονισμό.

Ὅμως, ἡ θεολογία δέν εἶναι ὑπόθεση ἄποψης. Ὅλα αὐτά εἶναι ψευδο-διλήμματα. Προκύπτουν ἀπό τό γεγονός ὅτι προσεγγίζουμε τί θεολογία ἀποσπασματικά καί ἀπολυτοποιοῦμε τά ἱστορικά της παράγωγα.

Παράγωγα που θα καταργηθούν στά ἔσχατα¹. Κατά βάθος, τά ψευδο-διλήμματα αὐτά συντηροῦν καί κολακεύουν τὴν αὐτοαναφορικότητά μας.

Τί σημαίνει λοιπόν «περισσότερη θεολογία»; Τὴν ἀπάντηση δίνει ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής, ὅταν ἀποσπᾷ τὴν ἀλήθεια ἀπὸ τὴν ἱστορία καί τί συνδέει μὲ «τὴν κατάστασιν τῶν μελλόντων»².

Ἡ ἀλήθεια τῆς θεολογίας καί τῆς Ἐκκλησίας ἔχει ὄντολογικό καί ἐσχατολογικό ὑπόβαθρο. Ταυτίζεται μὲ ὅ,τι «θά ἐπιβιώσει στά ἔσχατα». Οἱ περισσότεροι ὁμως ἀντιλαμβάνονται τὴν ἐσχατολογία ὡς μιὰ ἀπόδραση ἀπὸ τὴν ἱστορία.

Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἰσχύει. Ἡ ἐσχατολογία δὲν εἶναι διέξοδος διαφυγῆς. Ἐρμηνεύει τὴν ἱστορία, χαρίζοντάς της προοπτική καί ἐλπίδα. Καί πρό παντός ὄραμα ἀναστάσιμο. Γιά τὴν Ἐκκλησία, τὸ ὄραμα δὲν μπορεῖ νά τό δώσει ὁ ἄνθρωπος ἀλλὰ μόνον ὁ Χριστός. Αὐτός ὁ ἴδιος εἶναι τὸ ὄραμα γιά κάθε χριστιανό. Καί μόνον Αὐτός ἀκυρώνει τὴν πραγματικότητα τοῦ θανάτου.

Αὐτὴ ἡ θεολογία τῆς ἐσχατολογικῆς βάσης ἀφορᾷ τὴν Ἐκκλησία ὡς κοινότητα, λαϊκούς καί κληρικούς, μὰ πρῶτα τοὺς ἐπισκόπους. Πρέπει νά τὴν ὑπηρετήσῃ ὁ καθένας μας μὲ βάση τὴν δυνατότητες καί τὰ χαρίσματά του. Γιατί, Ἐκκλησία χωρὶς ἐσχατολογικό κριτήριο καταντᾷ ἔρμαιο τῶν σημάτων τοῦ κόσμου τούτου. Καί στό τέλος ἐκκοσμικεύεται.

Παναγιώτατε,

αὐτὴ πρέπει νά εἶναι ἡ βασική σου μέριμνα.

Ἀναλαμβάνεις μιὰ τοπική ἐκκλησία, μιὰ μπρό-πολη πού ἔχει ὅλες τὴς ἱστορικές καί πρακτικές δυνατότητες γιά νά προβάλλῃς στὸν κόσμο περισσότερη θεολογία. Θεολογία μὲ ὄντολογικό καί ἐσχατολογικό ὑπόβαθρο. Ἡ Θεσσαλονίκη εἶναι μιὰ πόλη μὲ τόσες πανεπιστημιακές σχολές. Μὲ τὴ Θεολογική Σχολή της καί μὲ τὴν ἔντονη παρουσία τῆς Ἀγιορειτικῆς φιλοκαλικῆς παράδοσης!

Ἄρκεϊ νά μὴν τὴν προσεγγίσεις ὡς ἰδιοκτίτης ἀλλὰ ὡς οἰκονόμος. Ἄρκεϊ νά λειτουργήσεις ὡς εἰκόνα τοῦ Κυρίου της, καί ὄχι ὡς ἐκπρόσωπος ἢ ἀντιπρόσωπος Του.

Ἡ Θεσσαλονίκη, ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα πολυεθνική, διατηρεῖ νωπὸ καί τὸν πρῶμο χριστιανισμό, ὅπως αὐτὸ φαίνεται καί στά μνημεῖα της. Ἐνα χριστιανισμό ἐνωμένο, πού δὲν ἀντλοῦσε τὴν ταυτότητά του ἀπὸ κοσμικούς θεσμούς καί βιολογικές σχέσεις.

Σήμερα ἔχουν περάσει στή ζωὴ μας αἰρετικές ἀντιλήψεις, ὅπως ὁ ἐθνοφυλετισμός, πού ταλαιπωρεῖ τὴς σχέσεις τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιῶν.

Ὅμως οἱ ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες δὲν ὑφίστανται γιά νά ἐξυπηρετοῦν τὰ νεωτερικά ἔθνη, οὔτε γιά νά ταυτίζονται ἢ νά ἀντιπαράθενται ἰδεολογικά μαζί τους. Ὁ Χριστός δὲν ὑπάρχει γιά νά ὑπηρετῇ τὰ ἔθνη, ἀφοῦ «οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἑλλην»³.

Ὁ Χριστός δὲν ὑπάρχει γιά νά ἀναδεικνύει τὴς φυλετικές διαφορές. Ὑπάρχει γιά νά τὴς καταργεῖ. Ἡ Ἐκκλησία προσλαμβάνει τὸ παρόν γιά νά τό μεταμορφώσει.

Αὐτὸ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀρχαίου χριστιανισμοῦ, τῶν ἀθλοφόρων μαρτύρων τῆς πίστεως μας, ἀλλὰ καί ἁγίων, ὅπως τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, εἶναι ἀκόμη ζωντανό:

στά πιὸ ἀρχαῖα ψηφιδωτά τῆς Ροτόντας,

στὴν Ἀχειροποίητο τοῦ 5ου αἰῶνα,

στὴν πολυπαθὴ βασιλικὴ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, τοῦ προστάτη τῆς πόλης,

ἀλλὰ καί στή Μονὴ Λατόμου, τοῦ 5ου αἰῶνα, μὲ τὴν περίφημη καί μοναδική ψηφιδωτὴ παράσταση μὲ τὸ Ὅραμα τοῦ Ἰεζεκιὴλ.

Τὸ ὄραμα τοῦ Ἰεζεκιὴλ, τὸ ὄραμα τῶν ξηρῶν ὄστων εἶναι πάντα ἐπίκαιρο, ἐπειδὴ εἶναι ἐσχατολογικό. Δείχνει τὸ λαμπρό, τὸ θεωμένο μέλλον τῆς ὕλης, τῆς κτίσης, τοῦ ἀνθρώπου.

Ἐμφύσησον, λοιπόν, Παναγιώτατε, ὅπως ὁ προφήτης, «εἰς τὰ ὅσα τὰ ξηρᾶ, τὰ γεγυμνωμένα». Καί νά εἶσαι σίγουρος ὅτι αὐτὸ τὸ πανάγιο Πνεῦμα θά ἀντιλαλήσῃ ἀναστάσιμα ὄχι μόνον στήν τοπικὴ Ἐκκλησία, ἀλλὰ καί πέραν αὐτῆς. Καί θά

συναντήσει τά αντίστοιχα μηνύματα τῶν ἀδελφῶν σου Ἐπισκόπων ἐντός καί ἐκτός συνόρων.

Καί νά εἶσαι σίγουρος ὅτι θά φθάσει γρήγορα. Γιατί ἡ Θεσσαλονίκη εἶναι μιά πόλη πάντα φιλόξενη καί κοντινή.

Καί ὅλοι μαζί, σάν τόν «μικρό λαό πού πολεμᾷ δίχως σπαθιά καί βόλια», θά τραγουδοῦμε τόν ἀναστάσιμο παιᾶνα γιά ὅλο τόν κόσμο.

Ὑπενθυμίζοντας σέ ὅλους πῶς ὅ,τι εἶναι ἀδύνατο γιά τόν ἄνθρωπο, εἶναι δυνατό γιά τόν Θεό. Ἐκεῖνος θά παραμερίσει τοὺς λίθους καί θά ραγίσει τά μνήματα, γιά νά ἐξέλθουν ζωντανοί καί οἱ νεκροί μας.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις, σοῦ εὐχομαι καλή Διακονία!

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. *Α' πρὸς Κορινθίους*, 13
2. Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής, *Σχόλια εἰς τὸ Περὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας Διονυσίου τοῦ Ἄρεοπαγίτου*, κεφ. Γ' III, παρ. 2 (PG 4, 137D).
3. *Πρὸς Γαλάτας*, 3, 28.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 5270
Αριθ. Αθήναι, 1η Νοεμβρίου 2023
Διεκπ. 2497

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρός
τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ
τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Διαβίβασις Ἐγκυκλίου Ἱερᾶς Συνόδου
“Περὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἡμέρας
τῆς Πολύτεκνης Οἰκογενείας”»

Κοινοποιήσις:

1. Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς καὶ τῆς Νεότητος (διὰ τὴν ἴστοσελίδα www.catichisi.gr)
2. Εἰδικὴν Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν Γάμου, Οἰκογενείας, Προστασίας Παιδιοῦ καὶ Δημογραφικοῦ Προβλήματος
3. Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 1ης μηνός Νοεμβρίου ἐ.ἔ., καὶ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἡμέρας ἑορτῆς τῆς Πολυτέκνου Οἰκογενείας, διαπέμπομεν ὑμῖν, συνημμένως ὧδε, τὴν ὑπ’ ἀριθ. 3080/1.11.2023 Ἐγκύκλιον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μέ θέμα: «Περὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἡμέρας τῆς Πολύτεκνης Οἰκογενείας», παρακαλοῦντες ὅπως ἀναγνωσθῇ ἐπ’ Ἐκκλησίαις τὴν Ἐ Κυριακὴν τοῦ Λουκᾶ, 5ην μηνός Νοεμβρίου ἐ.ἔ., κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Θείας Λειτουργίας ἀντὶ ἄλλου κηρύγματος.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 5270
Αριθ. Αθήναι, 1 Νοεμβρίου 2023
Διεκπ. 2497

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 3080

Πρός
τὸ Εὐσεβὲς Πλήρωμα
τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
(Διὰ τῶν κατὰ τόπους Σεβασμιωτάτων
Μητροπολιτῶν)

Θέμα: «Περὶ τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἡμέρας
τῆς Πολύτεκνης Οἰκογενείας»

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Μέ τὴν παροῦσα Ποιμαντορικὴ Ἐγκύκλιο ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μετὰ πολλῆς ἐν Κυρίῳ ἀγαλλιᾶσεως καὶ χαρᾶς, ἐπικοινωνεῖ σήμερα μέ τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας. Καί τοῦτο, μέ σκοπὸ νά ὑπενθυμίσει τὸν ἑορτασμὸ τῆς Ἡμέρας τῆς Πολύτεκνης Οἰκογενείας, ὁ ὁποῖος ἔχει καθορισθῆ ἀπὸ τὴν Ἀνωτάτη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ἑλλάδος καὶ ἐπιτελεῖται κατὰ τὴν παροῦσα Κυριακὴν.

Ἡ ἐν λόγῳ Συνομοσπονδία ἐκπροσωπεῖ τίς πολυτέκνες οἰκογένειες τῆς Πατρίδος μας, οἱ ὁποῖες εἶναι περισσότερες ἀπὸ διακόσιες χιλιάδες (200.000), καὶ ἀπὸ κοινοῦ μέ τοὺς ἑκατὸ Συλλόγους Πολυτέκνων - Μέλη τῆς Συνομοσπονδίας, ἑορτάζει τὴν προαναφερθεῖσα ἑορτή. Παραλλήλως, τιμᾶ καὶ τοὺς προστάτες Ἁγίους τῆς Συνομοσπονδίας· τοὺς ἁγίους Τερέντιο, Νεονίλλη καὶ τὰ ἑπτὰ τέκνα τους. Τὰ ἑννέα μέλη τῆς θεοσεβοῦς αὐτῆς πολυτέκνης οἰκογενείας, ἑξατίας τῆς βαθείας τους πίστεως στὸν Χριστό, συνελίφθησαν κατὰ τὴν περίοδο τῶν φοβερῶν ἐναντίον τοῦ Χριστιανισμοῦ διωγμῶν, βασανίσθησαν ποικιλοτρόπως καὶ ὑπέστησαν ἅπαντες τὸν διὰ ξίφους θάνατο. Ἔτσι, δόξασαν μέ τὴν ζωὴ καὶ τὸ μαρτύριό

τους τόν Κύριο, ὁ Ὅποιος δοξάζει, κάνει δηλαδή μετόχους τῆς Βασιλείας Του, ὅλους ὅσοι Τόν δοξάζουν μέ ἔργα καί λόγια, μέ τήν μετάνοια καί τό εὐαγγελικό ἦθος, μέ τήν ζωή καί τόν θάνατό τους.

Ὁ σημερινός, λοιπόν, ἑορτασμός τῆς Ἡμέρας τῆς Πολύτεκνης Οἰκογενείας προβάλλει ὡς σημαντική εὐκαιρία προβληματισμοῦ τόσο γιά τήν Ἑλληνική Πολιτεία, ὅσο καί γιά τήν Ἑλληνική Κοινωνία γενικότερα, δεδομένου ὅτι, δυστυχῶς, ἡ Πατρίδα μας βρίσκεται στά πρόθυρα δημογραφικῆς καταρρεύσεως.

Εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστό ὅτι κάθε χρόνο οἱ θάνατοι ὑπερτεροῦν σταθερά τῶν γεννήσεων καί ὁ πληθυσμός τῆς Χώρας μας συνεχῶς γηράσκει. Πολλοί εἰδήμονες, οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀσχοληθεῖ εἰς βάθος μέ τήν ὑπογεννητικότητα καί τό δημογραφικό πρόβλημα ἔχουν καταθέσει διάφορες προτάσεις γιά τήν ὅσον τό δυνατόν ἔγκαιρη καί τελεσφόρο ἐπίλυσή του, σέ προσωπικό καί συλλογικό ἐπίπεδο· Καθότι τό δημογραφικό πρόβλημα ἔχει κοινωνικές, οικονομικές, ἐθνικές καί γεωπολιτικές συνέπειες, ἡ ἀντιμετώπιση τῶν ὁποίων εἶναι ἰδιαίτερος δυσχερής.

Γι' αὐτό καί θεωροῦμε ὅτι ἡ Ἑλληνική Πολιτεία ὀφείλει νά ἀσχοληθεῖ ὅπως ἰδιαίτερος καί ἐπισταμένως μέ τό δημογραφικό καί τήν ὑπογεννητικότητα καί νά δώσει κίνητρα καί εὐεργετικά μέτρα σέ νέους γονεῖς καί πολύτεκνες οἰκογένειες, προκειμένου νά ἀντιμετωπισθοῦν πρακτικές δυσκολίες καί ποικίλα προσκόμματα.

Ἐμεῖς ὡς Ἐκκλησία, ὡς τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ «παρατεινόμενον εἰς τούς αἰῶνας», ἐπιθυμοῦμε νά ἐπισημάνουμε καί μία ἄλλη διάσταση αὐτοῦ τοῦ θέματος, ἡ ὁποία συνδέεται ἄρρηκτα μέ τόν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου καί τήν ἐκκλησιαστική μας Παράδοση. Πρόκειται περί τοῦ χαρίσματος, πού παρέχει ἡ Ἐκκλησία στόν ἄνθρωπο, νά ὑπερβεῖ τήν ἀτομικότητά του καί νά ὀδηγηθεῖ ἀπό τήν ὕπαρξη στήν συνύπαρξη· ἀπό τήν σχάση, τήν διαίρεση, στήν σχέση, στήν κοινωνία δηλαδή μέ τόν Θεό καί τόν συνάνθρωπο. Αὐτή ἀκριβῶς ἡ χαρισματική δυνατότητα ἐμπνέει στόν ἄνθρωπο τήν διάθεση καί

τήν τόλμη νά μή ζεῖ μόνον γιά τόν ἑαυτό του, ἀλλά μέ τήν ἀκατανίκητη δύναμη καί ἔλξη τῆς ἀγάπης νά καλλιεργεῖ τό πνεῦμα τῆς ἐνότητας καί νά δημιουργεῖ οἰκογένεια, ὡς ἐχέγγυο ἀληθινῆς καί σταθερῆς ἀγάπης. Ἔτσι, ἀπό τήν εὐλογημένη κατὰ Θεόν συζυγία θά προκύψουν ὡς καρπός ἀγάπης, ὡς «νεόφυτα ἐλαίων», ὡς νέα ζωή καί ἐλπίδα οἱ νέοι βλαστοί, τά παιδιά. Τά παιδιά, τά ὅποια, ὁμορφαίνουν τόν κόσμο, νοηματοδοτοῦν τήν ζωή τῶν γονέων τους καί ἀξιῶνουν τόν ἄνθρωπο νά γίνεται συνδημιουργός τοῦ Θεοῦ. Μάλιστα, μέ τήν ἀγάπη, τήν στοργή, τήν θυσία καί, γενικότερα, τήν ἀγωγή καί τό ἦθος πού ἀγωνίζονται οἱ γονεῖς νά προσφέρουν στά παιδιά τους γίνονται καί οἱ ἴδιοι καλύτεροι, περισσότερο ἀληθinoί, ἔμπειροι, χαρούμενοι· ἀποκτοῦν τήν αἴσθησι ὅτι ἐκπληρώνουν τόν προορισμό τῆς ἐπί γῆς βιοτῆς τους. Καί ἐκτός τούτου, ὅσο περισσότερο ἀγαπᾶ καί ἐμπιστεύεται κάποιος τόν Θεό, τόσο μεγαλύτερη εὐλογία θεωρεῖ τόν ἐρχομό πολλῶν παιδιῶν στήν ζωή καί τήν οἰκογένειά του.

Γι' αὐτό, εἰλικρινῶς, θαυμάζουμε, ἐπευλογοῦμε, συγχαίρουμε καί εὐχαριστοῦμε ἀπό καρδίας τίς εὐλογημένες πολύτεκνες οἰκογένειες, πού σέ πείσμα τῶν χαλεπῶν καί ἐγωκεντρικῶν καιρῶν μας, ζοῦν τό χάρισμα τῆς συνυπάρξεως καί μέ θυσιαστική ἀγάπη διακονοῦν τό μυστήριο τῆς ζωῆς καί δέχονται μέ χαρά τά παιδιά ὡς δῶρα τοῦ Θεοῦ.

Συγκινούμεθα ὅταν βλέπουμε τά πρόσωπα αὐτῶν τῶν πολυτέκνων οἰκογενειῶν νά ἀκτινοβολοῦν ἀπό χαρά, εἰρήνη, ἀγάπη, καλωσύνη, ἀξιοπρέπεια, εὐγένεια, ἐλπίδα. Καί ὅλα αὐτά παρά τόν ἰσχυρό κλονισμό τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογενείας, παρά τίς κοινωνικές, οικονομικές καί λοιπές δυσκολίες πού ὑφίσταται ὁ Ἑλληνικός λαός μας. Τοιουτοτρόπως, θεωροῦμε ὅτι ἡ ἀποστολή τῆς ὀρθόδοξης πολύτεκνης οἰκογενείας στήν ἐποχή μας εἶναι νά δώσει τήν μαρτυρία ὅτι ἡ ὕπαρξη τοῦ ἀνθρώπου νοηματοδοτεῖται στόν βαθμό πού συνυπάρχει ἐν ἀγάπῃ μέ τόν ἄλλο· στόν βαθμό συναισθήσεως ὅτι ἡ οἰκογένεια, ἡ γέννησι παιδιῶν, ἡ σπουδή καί ὁ ἀγώνας γιά τήν σωστή ἀνατροφή τους ἀποτελοῦν τό πλέον ἀρραγές θεμέλιο

γιά τό μέλλον τῆς κοινωνίας, τῆς Πατρίδας μας, τῆς ζωῆς μας, τῆς ὑποστάσεώς μας.

Ἀγαπητοί, ἡ ἀγία δύας τῶν συζύγων, Τερέντιος καί Νεονίλλη, καί τά ἑπτά τέκνα τους μαρτύρησαν γιά τόν Χριστό καί ὁμολόγησαν τήν καλή ὁμολογία τῆς Πίστεως. Εἴμαστε πεπεισμένοι ὅτι καί κάθε ὀρθόδοξη πολύτεκνη οἰκογένεια μέ τούς ἀγῶνες καί τίς ἀγωνίες τῆς, ὁμολογεῖ μέ ἀκράδαντη ἐμπιστοσύνη τήν πρόνοια, τήν ἀγάπη, τήν μέριμνα τοῦ Θεοῦ γιά τόν ἄνθρωπο. Κατ' αὐτόν τόν τρόπο μαρτυρεῖ ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς εἶναι ὁ χορηγός τοῦ δώρου τῆς ζωῆς, τῆς οἰκογενείας, τῆς πολυτεκνίας, τῆς καλλιτεκνίας καί κάθε εὐλογίας· ἡ ἀρχή καί ἡ ἀτέλεστος τελειότης τῆς ὑπάρξεώς μας.

Μετά πολλῶν πατρικῶν εὐχῶν καί ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
† Ὁ Καρυστίας καί Σκύρου Σεραφεῖμ
† Ὁ Μονεμβασίας καί Σπάρτης Εὐστάθιος
† Ὁ Μαντινείας καί Κυνουρίας Ἀλέξανδρος
† Ὁ Νικοπόλεως καί Πρεβέζης Χρυσόστομος
† Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καί Ἀρδαμερίου
Θεόκλητος
† Ὁ Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς Παντελεήμων
† Ὁ Κίτρους καί Κατερίνης Γεώργιος
† Ὁ Ἰωαννίνων Μάξιμος
† Ὁ Ἐλασσῶνος Χαρίτων
† Ὁ Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων Ἀμφιλόχιος
† Ὁ Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Νικηφόρος
† Ὁ Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας Δαμασκηνός

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 5589
Ἀριθ. Ἀθῆναι, 3 Νοεμβρίου 2023
Διεκπ. 2512

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρός
τήν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καί
τάς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Περιοδωγὴ Δίσκου πρὸς οἰκονομικὴν
ἐνίσχυσιν τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Κοινοποιήσεις:
Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Διὰ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, κοινοποιηθεῖσθαι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2491/22.8.1989 Συνοδικῆς Ἐγκυκλίου, προσδιωρίσθησαν οἱ πόροι τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Μεταξύ αὐτῶν εἶναι καί τό προϊόν ἐράνου διὰ περιοδωμένου δίσκου εἰς ἅπαντας τούς Ἱερούς Ναούς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἅπαξ τοῦ ἔτους κατὰ τήν 14ην τοῦ μηνός Σεπτεμβρίου, ἑορτήν τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ὅθεν, κατόπιν τοῦ ἐκτάκτου ἐπαναπροσδιορισμοῦ, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 4583/2046/11.9.2023 Συνοδικοῦ Ἐγκυκλίου Σημειώματος, τοῦ σκοποῦ περιοδωγῆς δίσκου τῆς 14ης Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ., πρὸς διάθεσιν τοῦ προϊόντος αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν ἀδελφῶν τῆς Θεσσαλίας, Ἐντολῇ καί Ἐξουσιοδοτήσῃ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, παρακαλοῦμεν ὅπως:

α) κατὰ τήν 3ην Δεκεμβρίου 2023 διεξαχθῆ δισκοφορία πρὸς οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ραδιο-

φωνικού Σταθμού της Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος,

β) δοθῶν εἰς τοὺς ὑφ' ἡμῶν Ἐφημερίους αἱ σχετικαὶ ὁδηγίαι ἵνα διὰ θερμῶν λόγων συστήσουν εἰς τοὺς πιστοὺς ὅπως συνεισφέρουν μετὰ φιλοτιμίας ὑπὲρ τοῦ εἰρημένου σκοποῦ, ἐπισημανθῆ δέ ὅτι ὁ Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς ὑπηρετεῖ τὸ Ἱεραποστολικὸν ἔργον τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν,

γ) κατατεθῆ τὸ συλλεγνόμενον ποσὸν εἰς τὸν ὑπ' ἀριθ. 146/55809003 Τραπεζικὸν Λογαριασμὸν τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν παρὰ τῆ Ἐθνικῆ Τραπεζῆ,

IBAN: GR 02 0110 1460 0000 1465 5809 003

ὑπὸ τὴν ἔνδειξιν «ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ», κατὰ δέ τὰ εἰθισμένα ἐνημερώσπε τὴν Ἱεράν Σύνοδον καὶ τὴν Ε.Μ.Υ.Ε.Ε. περὶ τῆς πραγματοποιηθείσης καταθέσεως, ἀποστέλλοντες τὸ σχετικὸν Γραμμάτιον Καταθέσεως τοῦ χρηματικοῦ ποσοῦ τῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τοῦ Λογιστηρίου τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ.

Ἐπειδὴ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρατηρεῖται ὑστέρησις τῶν ἐσόδων τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τόσον ἐκ τῆς ἐτησίας δισκοφορίας, ὅσον καὶ ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ ἀναλογοῦντος ποσοῦ ἐκ τῶν τριμηνιῶν τῶν Ἱερῶν Ναῶν, ἡ Ἱερά Σύνοδος παραγγέλλει τὴν ἄνευ καθυστερήσεων κατάθεσιν τῶν ὡς ἄνω εἰσφορῶν, καθ' ὅτι ἀποτελοῦν καὶ τὸ κατ' οὐσίαν μοναδικὸν ἔσοδον τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Ἐντολῆ καὶ ἐξουσιοδοτήσῃ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 5610
Ἀριθ. Ἀθῆναι, 6 Νοεμβρίου 2023
Διεκπ. 1498

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρὸς
τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ
τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Γ' Πανελλήνιος Μαθητικὸς Διαγωνισμὸς
δημιουργίας ταινίας μικροῦ μήκους μέ θέμα:
"Μνήμες Μικρᾶς Ἀσίας Πόντου: 1922-2022"»

Κοινοποιήσις:

1. Ἀξιότιμον κ. Γεώργιον Καλαντζῆν
Γενικὸν Γραμματέα Ὁρησκευμάτων
τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Ὁρησκευμάτων
καὶ Ἀθλητισμοῦ
Εἰς Ἀμαρούσιον
2. Εἰδικὴν Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν
Πολιτιστικῆς Ταυτότητος
Παρ' ἡμῖν

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 10ης μηνὸς Σεπτεμβρίου 2021, κατόπιν καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 27/3.9.2021 προτάσεως τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἐνεκρίθη ἡ διεξαγωγή τριῶν Πανελληνίων Μαθητικῶν Διαγωνισμῶν διὰ τρία σχολικὰ ἔτη, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 2021-2022. Οἱ ἐν λόγῳ διαγωνισμοὶ συνδιοργανοῦνται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Ὁρησκευμάτων καὶ Ἀθλητισμοῦ διὰ τῆς Γενικῆς Γραμματείας Ὁρησκευμάτων εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ τριετοῦς ἑορτασμοῦ τῶν Ἐκδηλώσεων

Μνήμης επί τη συμπληρώσει 100 ἐτῶν ἀπό τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς. Στόχος εἶναι οἱ μαθηταὶ τῶν Σχολείων νά ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μέ τὴν ἱστορίαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης, νά μελετήσουν καὶ ἀναδιφῆσουν εἰς τὰς σχετικὰς ἱστορικὰς πηγὰς, νά ἐρευνήσουν τὰς δοκιμασίας τῶν προσφύγων καὶ τὴν προσφορὰν τῶν εἰς τὴν Μητροπολιτικὴν Ἑλλάδα, νά ἐνασχοληθοῦν ἐνδεχομένως μέ τὴν ἱστορίαν τῆς τοπικῆς τῶν κοινῶν καὶ νά ἐκφράσουν τὰς σκέψεις καὶ τὰ συναισθήματά τῶν ἐπ' αὐτῶν.

Διὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος 2023 - 2024, ὁ Πανελλήνιος Μαθητικὸς Διαγωνισμὸς ἀφορᾷ εἰς τὴν δημιουργίαν ταινίας μικροῦ μήκους (βίντεο) μεγίστης διαρκείας ἕξ λεπτῶν (06:00'') καὶ ἀπευθύνεται εἰς μαθητὰς τῆς Β' καὶ τῆς Γ' τάξεως Γυμνασίου, οἱ ὅποιοι θὰ ἔχουν ἀπαραιτήτως ὡς ἐπιβλέποντα ἓνα καθηγητὴν τῶν. Πληροφοροῦμεν ὑμᾶς ὅτι ὡς γενικὸν θέμα τῆς τριετίας ὠρίσθη: «Μνήμης Μικρᾶς Ἀσίας καὶ Πόντου: 1922-2022». Κεντρικὸν θεματικὸν πεδίου τοῦ διαγωνισμοῦ ἀποτελεῖ ὁ δημιουργικὸς προβληματισμὸς σχετικῶς πρὸς τὰς Χριστιανικὰς ρίζας καὶ τὴν παρουσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ τὸν Πόντον. Εἰδικώτερον, οἱ μαθηταὶ καλοῦνται νά ἐμπνευσθοῦν ὑπὸ μιᾶς ἐκ τῶν κατωτέρω προσωπικοτήτων, αἱ ὅποια ἐγεννήθησαν ἢ ἀνετράφησαν εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ἦτοι:

- α. Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος
- β. Νεομάρτυς Ἁγία Ἑλένη τῆς Συνώπης
- γ. Ἡλίας Βενέζης
- δ. Φίλων Κτενίδης (Ἴδρυμα Παναγία Σουμελά).

Αἱ συμμετοχαὶ πρέπει νά ὑποβληθοῦν ἕως τῆς 29ης Φεβρουαρίου 2024 καὶ ὥρας 23:59 μέσῳ τοῦ ἠλεκτρονικοῦ ταχυδρομείου τῆς σχολικῆς μονάδος. Ἄπαντες καλοῦνται ὅπως τηρήσουν ἐπακριβῶς τοὺς ὅρους καὶ τὰς ὁδηγίας συμμετοχῆς συμφώνως τῷ ἐπισυναπτομένῳ ἐγγράφῳ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 126187/Θ2/2.11.2023 τῆς Γενικῆς Γραμματείας Ὁρθοσκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Ὁρθοσκευμάτων καὶ Ἀθλητισμοῦ.

Ὅθεν, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως μερμνήσπε διὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ ἐν λόγῳ Διαγωνισμοῦ εἰς τοὺς Ἐκπαιδευτικούς τῆς Β' καὶ Γ' Γυμνασίου τῆς δημοσίας ἢ καὶ ιδιωτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ὑμῶν Ἐπαρχίας, καθὼς καὶ εἰς τὴν καθ' ὑμᾶς Ὑπηρεσίαν Νεότητος, ἵνα ἐν συνεχείᾳ γνωστοποιηθῆ εἰς τὰ στελέχη τῶν ὑμετέρων Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ τοὺς μαθητὰς τῆς Β' καὶ Γ' Γυμνασίου. Ἐφιστᾶται ἡ προσοχή εἰς τὸ ὅτι οἱ μαθηταὶ τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων δέν δύνανται νά συμμετάσχουν ἀνεξαρτήτως, ἀλλὰ μόνον ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἐκπαιδευτικοῦ τοῦ σχολείου εἰς τὸ ὅποιον φοιτοῦν. Οἱ διακριθέντες μαθηταὶ τοῦ Διαγωνισμοῦ θὰ λάβουν Διακρίσεις Ἐπαίνου καὶ θὰ συμμετάσχουν εἰς τριήμερον ἐκπαιδευτικὴν ἐκδρομὴν εἰς τὴν Χαλκίδα καὶ εἰς τελετὴν ἀπονομῆς τῶν τίτλων διακρίσεως.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας, οἱ ὑπεύθυνοι Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, ὡς καὶ οἰοσδήποτε ἐνδιαφερόμενος, δύνανται νά ἀπευθύνωνται εἰς τὸν Γραμματέα τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Θεόκλητον Μέντην (τηλ. 2107272218) καὶ τὸν συνεργάτην τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Κωνσταντῖνον Χολέβαν (τηλ. 2107272255), ἐνῶ δύνανται νά ἐπικοινωνοῦν καὶ ἠλεκτρονικῶς μέσῳ τῆς ἠλεκτρονικῆς διευθύνσεως politistikitaotita@yahoo.gr.

Εὐχαριστοῦμεν ἐκ τῶν προτέρων τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, Ὁρθοσκευμάτων καὶ Ἀθλητισμοῦ, τοὺς ὑπευθύνους Νεότητος τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, τοὺς Διευθυντὰς τῶν Σχολείων, τοὺς ἐκπαιδευτικούς καὶ ὅλους ὅσοι θὰ συμβάλουν, καθ' οἷονδήποτε τρόπον, εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Διαγωνισμοῦ.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 5685
Αριθ. Αθήναι, 9 Νοεμβρίου 2023
Διεκπ. 2610

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρός
τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ
τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Κοινοποιήσις καθαιρέσεως κληρικῶν τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης»

Κοινοποιήσις:

1. Ἀξιότιμον κ. Γεώργιον Καλαντζῆν
Γενικὸν Γραμματέα Θεοσκευμάτων
τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Θεοσκευμάτων
καὶ Ἀθλητισμοῦ
Εἰς Ἀμαρούσιον
2. Εἰδικὴν Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν
Πολιτιστικῆς Ταυτότητος
Παρ' ἡμῖν

Διὰ τοῦ παρόντος καὶ κατόπιν τῶν ὑπ'
ἀριθ. πρωτ. 940/ 30.10.2023, 953/1.11.2023 καὶ
954/1.11.2023 Ἐγκυκλίων Σημειωμάτων τοῦ Προ-
έδρου τῆς Ἱεράς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου τῆς Ἐκ-
κλησίας τῆς Κρήτης, Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπι-
σκόπου Κρήτης κ. Εὐγενίου, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι
οἱ Ἱερομόναχοι Ἰωακείμ (κατὰ κόσμον Ἰωάννης)
Γιακουμάκης, κληρικός τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως
Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου, Ἐμμανουὴλ Σαρρῆς
τοῦ Ἰωάννου, κληρικός τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως
Ρεθύμνης καὶ Αὐλοποτάμου καὶ Δημήτριος Γου-
λερμάκης τοῦ Ἐμμανουὴλ, κληρικός τῆς Ἱεράς
Μητροπόλεως Κισάμου καὶ Σελίνου, διὰ τὰ εἰς
ἃ ὑπέπεσον κανονικὰ παραπτώματα, καθυπεβλή-
θησαν ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς

Κρήτης τῆ ἐσχάτῃ ποινῇ τῆς, ἀπὸ τοῦ ὄν ἔφερον
βαθμοῦ τῆς Ἱερωσύνης, καθαιρέσεως καὶ ἐπανή-
χθησαν εἰς τὰς τάξεις τῶν λαϊκῶν.

Τὴν Κανονικὴν ταύτην Ἀπόφασιν τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν πρὸς
ἐνημέρωσιν ὑμῶν καὶ διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

Ἐντολῇ καὶ ἐξουσιοδοτήσει τῆς Ἱεράς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 5722
Αριθ. Αθήναι, 13 Νοεμβρίου 2023
Διεκπ. 2629

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρός
τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ
τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος
τὴν Ἀποστολικὴν Διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος
τὸ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος καὶ τίς
Ἱερές Συνοδικές Μονές

Θέμα: «Δήλωση στό Ἑλληνικό Κτηματολόγιο
Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ναῶν, ἐχόντων τὴν ιδιότητα
ἀρχαίων μνημείων κατὰ τὸν Ν. 4858/2021»

Κοινοποιήσις:

1. Διεύθυνσιν Προσωπικοῦ Ἱ. Συνόδου
2. Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ Μοναχικοῦ Βίου

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ληφθείσης κατὰ τὴν Συνεδρία τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 2ας μινός Νοεμβρίου ἐ.ἔ., σὰς γνωρίζουμε ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἐν ὄψει τῆς ἀνάγκης προστασίας τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ κατοχυρώσεώς της στό Ἑλληνικό Κτηματολόγιο, ἀποφάσισε ὅπως προτρέψει τὰ ἐκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα νά προβοῦν στίς κατωτέρω ἐνέργειες εἰδικῶς περὶ τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τῶν Ἱερῶν Ναῶν, τῶν ἐχόντων τὴν ιδιότητα ἀρχαίων μνημείων κατὰ τόν ν. 4858/2021, ἥτοι ὅσων χρονολογοῦνται ἕως τό ἔτος 1830:

Ἔχουν παρατηρηθεῖ περιπτώσεις παλαιφάτων Μονῶν, γιά τίς ὁποῖες δέν ἔχουν διλωθεῖ δικαιώματα κυριότητος ἀπό τίς οικείες Μονές ἢ Μητροπόλεις στό Ἑλληνικό Κτηματολόγιο καὶ ἐμφανίζονται στά οἰκεῖα κτηματολογικά φύλλα ὡς «Ἀγνώστου» ιδιοκτίτη.

Σημειώνεται ὅτι οἱ Ἱερές Μονές καὶ Ἱεροί Ναοί πού εἶναι προγενέστεροι τοῦ 1830, παρ' ὅτι ὡς ἀρχαῖα μνημεῖα τελοῦν ὑπὸ τὴν προστασία τῆς ἀρχαιολογικῆς νομοθεσίας (ν. 4858/2021) καὶ τὴν ἐποπτεία τῆς οἰκείας Ἐφορείας Ἀρχαιοτήτων, δέν ἀνήκουν κατὰ κυριότητα στό Ἑλληνικό Δημόσιο, ἀλλά ἀποτελοῦν ἀκίνητα ιδιοκτησίας τοῦ οἰκείου ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου (τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μονῆς γιά λειτουργοῦσες/ἐρημωθεῖσες Μονές ἢ τῆς οἰκείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιά διαλελυμένες Μονές ἀντιστοίχως ἢ τῆς οἰκείας Ἐνορίας γιά κάθε εἶδους Ἱεροῦ Ναοῦ πού δέν εἶναι ιδιοκτησία τρίτων, κατὰ τὰ ἄρθρα 39 παρ. 3, 36 παρ. 1, 47 παρ. 3.β. ν. 590/1977, ὅπως ἰσχύουν).

Κατὰ τό ἄρθρο 73 τοῦ ἰσχύοντος ἀρχαιολογικοῦ νόμου 4858/2021 (ΦΕΚ Α' 220/19.11.2021), τό Ἑλληνικό Δημόσιο δέν ἔχει κυριότητα σέ ἀρχαῖα μνημεῖα θρησκευτικοῦ χαρακτήρα, ἀλλά τό οἰκεῖο ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο: «1. Τά ὑπάρχοντα τὴν 28η.6.2002 δικαιώματα κυριότητος τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, τῶν Μητροπόλεων τῆς

Δωδεκανήσου, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, τῆς Ἱερῆς Μονῆς τοῦ Σινᾶ, τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολύτριας στή Χαλκιδική, τῶν Βλατάδων στή Θεσσαλονίκη καὶ τοῦ Εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη τοῦ Θεολόγου στήν Πάτμο, ἄλλων νομικῶν προσώπων ἢ ἄλλων ἐνώσεων προσώπων πού ἐκπροσωποῦν θρησκείες ἢ δόγματα, σέ ἀρχαῖα μνημεῖα θρησκευτικοῦ χαρακτήρα, ἀκόμη καὶ ἂν χρονολογοῦνται μέχρι καὶ τό 1453, διατηροῦνται». Καὶ ὁ προηγουμένος ἀρχαιολογικός νόμος 3028/2002 (ΦΕΚ Α' 153/28.6.2022) ἐπίσης στό ἄρθρο 73 ὄριξε: «1. Τά ὑπάρχοντα κατὰ τὴν ἐναρξη ἰσχύος τοῦ νόμου αὐτοῦ δικαιώματα κυριότητος τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, τῶν Μητροπόλεων τῆς Δωδεκανήσου, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, τῆς Ἱερῆς Μονῆς τοῦ Σινᾶ, τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους, τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολύτριας στή Χαλκιδική, τῶν Βλατάδων στή Θεσσαλονίκη καὶ τοῦ Εὐαγγελιστῆ Ἰωάννη τοῦ Θεολόγου στήν Πάτμο, ἄλλων νομικῶν προσώπων ἢ ἄλλων ἐνώσεων προσώπων πού ἐκπροσωποῦν θρησκείες ἢ δόγματα, σέ ἀρχαῖα μνημεῖα θρησκευτικοῦ χαρακτήρα, ἀκόμη καὶ ἂν χρονολογοῦνται μέχρι καὶ τό 1453, διατηροῦνται».

Ἡ νομολογία ἐρμηνεύοντας τίς ἀνωτέρω διατάξεις ἔχει παγίως κρίνει ὅτι ἱστορικοί Ναοί, ἱστορικές Μονές καὶ τὰ Μετόχιά τους συνιστοῦν ἀρχαιολογικά μνημεῖα πού ἐξυπηρετοῦν θρησκευτικούς σκοπούς καὶ ἀνήκουν κατὰ κυριότητα στό οἰκεῖο, κατὰ περίπτωσιν, ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (Μητρόπολη, Ἐνορία, Μονή κ.λπ.) καὶ εἶναι πράγματα ἐκτός συναλλαγῆς κατ' ἄρθρο 966 ΑΚ (βλ. ἀποφάσεις Ἐφετείου Πειραιῶς 608/2021 εἰς

www.valsamon.com, Έφετείου Ἀθηνῶν 421/2018 εἰς ἱστοσελίδα Nomos, Εἰρηνοδικείου Αἰγίνης 1/2022, Νομοκανονικά, τ. 1/2023, σελ. 176 ἔπ. καί προσφάτως Μον. Πρωτοδικείου Πειραιῶς 3567/2023 [ἀδημ.]).

Ἐπίσης, εἰδικῶς γιά τίς διαλελυμένες Μονές, ὑπενθυμίζεται ὅτι κατά τό ἄρθρο 39 παρ. 3 ἐδάφιο β τοῦ Ν. 590/1977 (ΦΕΚ Α΄ 146), ὅπως ἀντικαταστάθηκε μέ τό ἄρθρο 51 παρ. 2 τοῦ Ν. 4301/2014 (ΦΕΚ Α΄ 223/7.10.2014), ἰσχύει ὅτι: «Ναοί καί περιουσίες διαλελυμένων ἢ διαλυομένων Μονῶν παραμένουν στην κυριότητα του νομικοῦ προσώπου της οικείας Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἢ περιέρχονται αυτοδίκαια, σε περίπτωση συγχωνεύσεώς τους με ἄλλη Μονή, στην κυρία Μονή ἢ, σε περίπτωση ανασυστάσεως, στην ανασυνιστώμενη Μονή».

Περαιτέρω, οἱ νόμιμες προϋποθέσεις γιά τήν ἀναγνώριση ἰδιωτῶν ὡς κυριῶν ἰδιοκτητῶν Ἱερῶν Ναῶν καί ἰδιωτικῶν Μονῶν τέθηκαν μέ τό ἀπό 26.4/8.5.1834 βασιλικό διάταγμα (ΦΕΚ Α΄ 50), τοῦ ὁποίου τό ἄρθρο 1 ὄρισε ὅτι: «Ὅλα τὰ ἰδιωτικά μοναστήρια καί ναοί, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔχει τις ἀποδεδειγμένα δικαιώματα ἰδιοκτησίας, μένουν εἰς αὐτὸν ἀνενοχλήτως». Ἡ παραπάνω διάταξη κόνοντας λόγο γιά «ἀποδεδειγμένα» δικαιώματα ἐννοεῖ γραπτὸ «τίτλο ἰδιοκτησίας» ὡς λόγο ἀναγνώρισεως τῆς κυριότητος σέ ἰδιώτη ἐπὶ (ἰδιωτικῆς) Ἱερᾶς Μονῆς ἢ (ἰδιωτικοῦ) Ἱεροῦ Ναοῦ.

Τὰ ἴδια ὡς ἄνω ἐπανελήφθησαν καί σέ μεταγενέστερες διατάξεις, ὅπως τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 τοῦ Ν. ΓΦΣΤ/1910 (= Ν. 3596/1910, ΦΕΚ Α΄ 93) καί τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 2 ἀν. νόμου 2200/1940 (ΦΕΚ Α΄ 42), πού ἔκανε λόγο γιά Ναούς «Συναδελφικούς ἢ Κτητορικούς ἢ ἰδιοκτῆτες, δυνάμει τίτλων».

Διπλῶσεις ἰδιωτῶν, πού προβάλλουν δικαιώματα κυριότητος σέ Ναούς καί Μονές, πρέπει νά ἀπορρίπτονται ἀπὸ τὰ κατά τόπον ἀρμόδια Κτηματολογικά Γραφεῖα καί Γραφεῖα Κτηματογραφίσεως ἐάν δέν στηρίζονται σέ

χαρτῶους τίτλους ἰδιοκτησίας, ἀναγόμενους εἴτε ἕως τό ἀπό 26.4/8.5.1834 βασιλικό διάταγμα (ΦΕΚ Α΄ 50), γιά Ναούς καί Μονές πού ἀνεγέρθηκαν ἕως τήν ἐναρξη ἰσχύος τοῦ β.δ/τος, εἴτε, στήν περίπτωση πού κτίσθηκαν μεταγενέστερα τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ β.δ/τος, ἐάν δέν στηρίζονται σέ γραπτούς τίτλους ἰδιοκτησίας τοῦ οἰκείου ἀκινήτου, ἀναγόμενους τουλάχιστον στόν χρόνο ἀνεγέρσεως τοῦ κτιρίου (ἄρθρα 1 παρ. 2 τοῦ Ν. ΓΦΣΤ/ 1910 (= Ν. 3596/1910, ΦΕΚ Α΄ 93), 1 παρ. 2 ἀν. νόμου 2200/1940 [ΦΕΚ Α΄ 42]).

Συνεπῶς, ἰδιώτης πού προβάλλει δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ Ναοῦ ἢ Μονῆς, ὑφισταμένων ὅταν ἄρχισε νά ἰσχύει τό ὡς ἄνω ἀπό 26.4/8.5.1834 βασιλικό διάταγμα, δηλ. Ναοῦ ἢ Μονῆ πού ἀνεγέρθηκε στήν βυζαντινὴ ἢ μεταβυζαντινὴ περίοδο ἢ τήν περίοδο τῆς τουρκοκρατίας, ἢ ὑφισταμένων ὅταν ἄρχισαν νά ἰσχύουν τὰ ἄρθρα 1 παρ. 2 τοῦ Ν. ΓΦΣΤ/1910 (= Ν. 3596/1910, ΦΕΚ Α΄ 93), 1 παρ. 2 ἀν. νόμου 2200/1940 [ΦΕΚ Α΄ 42]) πρέπει νά ἀποδεικνύει: α) ὅτι διαθέτει ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἰδίου ἢ τῶν δικαιοπαρόχων του τίτλους ἰδιοκτησίας ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου πού ἀνεγέρθηκε ὁ Ναός ἢ ἡ Μονή, β) ὅτι ὁ Ναός ἢ ἡ Μονή ἀνεγέρθηκε μέ δαπάνες δικές του ἢ τῶν δικαιοπαρόχων του μέ ἄδεια τοῦ ἐπιχώριου Ἐπισκόπου (καί ὄχι π.χ. ὅτι ὁ δικαιοπάροχος του διέθεσε τό ἀκίνητο καί κτίσθηκε Ναός μέ δαπάνες τῶν κατοίκων τοῦ οἰκισμοῦ γιά τίς λατρευτικὲς ἀνάγκες τους), γ) ὅτι ὁ Ναός ἢ ἡ Μονή δέν ἀνεγέρθηκαν μέ σκοπὸ νά περιέλθουν ἐξ ἀρχῆς σέ δημόσια λατρεία γιά τίς ἀνάγκες τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας π.χ. ἢ τέλεση Ἀκολουθιῶν, Μυστηρίων π.χ. Θείας Εὐχαριστίας, γάμων, βαπτισμάτων γιά τοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς συνιστᾶ δημόσια λατρεία (βλ. ἀποφάσεις Ἀρείου Πάγου 29/2018 εἰς ἱστοσελίδα Nomos, Ἀρείου Πάγου 983/2017, Νομοκανονικά, τεύχ. 2/2018, σελ. 181 ἔπ. (μέ σχόλιο Ἀθ. Κόντη), Έφετείου Πειραιῶς 608/2021, ὅπ.π., Έφετείου Ἀθηνῶν 421/2018, ὅπ.π., Πολ. Πρωτοδικείου Ναυπλίου 698/2020, Νομοκανονικά, τεύχ. 2/2021 σελ. 147

ἐπ., Εἰρηνοδικείου Αἰγίνης 1/2022, ὄπ.π., Μον. Πρωτοδικείου Πειραιῶς 3567/2023, ὄπ.π.). Γενικά ὡς δημόσια λατρεία νοεῖται ὄχι μόνο ἡ τέλεση Ἀκολουθιῶν καί ἐν γένει ἱεροπραξιῶν μέ τή συμμετοχή κληρικοῦ, ἀλλά καί ἡ παραμονή τοῦ Ναοῦ ἀνοικτοῦ στό κοινό γιά προσέλευση καί λατρευτικές πράξεις ἐντός τοῦ Ναοῦ κατά τήν Ἱερά Παράδοση, στίς ὁποῖες μετέχουν μόνον λαϊκοί (ὅπως προσευχή, ἄναμμα κεριῶν, προσκύνηση Ἱερῶν Εἰκόνων κ.λπ.) (βλ. ἐνδεικτικῶς ἀπόφαση ΣτΕ 598/2020 στό www.valsamou.com). Ἡ δέ θέση ἰδιωτικοῦ Ναοῦ σέ δημόσια λατρεία σέ ἀργότερο χρονικό σημεῖο εἶναι λόγος σφραγίσεως, ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἀφαιρέσεως τῆς διοικήσεώς του (βλ. ἄρθρα 6 ἀν. νόμου 2200/1940, 13 Κανονισμοῦ Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 8/1979, ΦΕΚ Α' 1/1980),

Γιά τοὺς ἀνωτέρω λόγους, συμβολαιογραφικά ἔγγραφα οἰασθήποτε φύσεως (γονική παροχή, δωρεά, κληρονομική διαδοχή, πώληση κ.λπ.) μεταξύ ἰδιωτῶν πού συμπεριέλαβαν Ναοὺς ἢ Μονές ὀφείλουν νά μνημονεύουν τόν χρόνο ἀνεγέρσεώς τους καί νά ἐξιστοροῦν πάντοτε σειρά τίτλων ἰδιοκτησίας ἀποδεικνύοντων κυριότητα τῶν δικαιοπαρόχων τους, ἀναγόμενῃ ἕως τοῦ χρόνου ἀνεγέρσεως τοῦ Ναοῦ ἢ τῆς Μονῆς, ὅπως ρητῶς ἐπιβάλλεται ἀπό τὰ ἄρθρα 1 τοῦ ἀπό 26.4/8.5.1834 βασιλικοῦ διατάγματος (ΦΕΚ 50/1834), 1 παρ. 2 τοῦ Ν. ΓΦΣΤ'/1910 (= Ν. 3596/1910, ΦΕΚ Α' 93), 1 παρ. 2 ἀν. νόμου 2200/1940 (ΦΕΚ Α' 42), καί ἀναλόγως τοῦ χρόνου ἀνεγέρσεώς τους. Σέ ἀντίθετη περίπτωσι ἀποιαδήποτε ἐκπομπική δικαιοπραξία μέ ἀντικείμενο Ναοῦ ἢ Μονῆς καθίσταται ἄκυρη (βλ. ἀποφάσεις Ἐφετείου Πειραιῶς 608/2021, ὄπ.π., Πολ. Πρωτοδικείου Πειραιῶς 2927/2016, ὄπ.π., Μον. Πρωτοδικείου Πειραιῶς 3567/2023, ὄπ.π.)

Ἐπιπλέον, ἡ ὑποχρέωση ἀποδείξεως κυριότητος σέ Ναοὺς καί Μονές μόνο μέ χαρτώους τίτλους κυριότητος πρέπει νά συνδυασθεῖ μέ τή βασική ἀπαγόρευση ἀποκτήσεως ἀπό ἰδιώτη κυριότητος δυνάμει χρησικτησίας σέ Μονή ἢ Ναό. Εἰδικότερα,

ναί μέν τὰ ἑλληνικά δικαστήρια δέχονται ὅτι ἰδιώτης μπορεῖ νά θεμελιώσῃ κυριότητα μέ ἔκτακτη χρησικτησία σέ ἀκίνητο ἰδιοκτησίας Μονῆς, ἐάν ἀποδεικνύει ἀδιατάρακτη νομί 40 ἐτῶν ἕως τῆς 12.9.1915 (ἀπόφαση Ἀρείου Πάγου 1799/2006, εἰς www.valsamou.com) καί σέ ἀκίνητο ἰδιοκτησίας Ἐνορίας, ἐάν ἀποδεικνύει νομί 20 ἐτῶν ἕως τῆς 16.8.1969 (ἡμερομηνία πού ἄρχισαν νά ἰσχύουν οἱ ἀπαγορευτικές τῆς χρησικτησίας διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος 4/1969, βλ. ἀπόφαση Ἀρείου Πάγου 1558/2001), ὅμως ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἐπὶ τοῦ ὁποῦοῦ κεῖται Ἱερός Ναός ἢ Ἱερά Μονή δέν νοεῖται χρησικτησία ἰδιώτη, διότι ὡς πράγματα ἀφιερωμένα σέ θρησκευτικό σκοπὸ εἶναι ἐκτός συναλλαγῆς καί συνεπῶς δέν ὑπόκεινται σέ χρησικτησία (ΑΚ 966, 1054). Τὰ πράγματα μέ προορισμὸ τὴν ἐκπλήρωσι θρησκευτικοῦ σκοποῦ ὀρίζονται στό ἄρθρο 966 ΑΚ: «Πράγματα ἐκτός συναλλαγῆς εἶναι τὰ κοινὰ σέ ὄλους, τὰ κοινόχρηστα καί τὰ προορισμένα γιά τὴν ἐξυπηρέτησι δημόσιων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν ἢ θρησκευτικῶν σκοπῶν». Κατὰ δέ τὸ ἄρθρο 1054 ΑΚ προβλέπεται ὅτι: «Ἀνεπίδεκτα χρησικτησίας, τακτικῆς ἢ ἔκτακτης, εἶναι τὰ ἐκτός συναλλαγῆς πράγματα».

Οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ καί οἱ Ἱερές Μονές εἶναι ἀνεπίδεκτοι τακτικῆς ἢ ἔκτακτης χρησικτησίας ὡς ἐκτός συναλλαγῆς πράγματα (1054 ΑΚ), τόσο τὸ οἰκοδόμημα, ὅσο καί τὸ ἀκίνητο ἐπὶ τοῦ ὁποῦοῦ ἔχει κτισθεῖ ὁ Ναός ἢ ἡ Μονή, ἀφοῦ ἐκ τῶν πραγμάτων δέν μπορεῖ νά γίνῃ διαχωρισμός (ἀποφάσεις Ἀρείου Πάγου 983/2017, ὄπ.π., Ἐφετείου Δυτικῆς Στ. Ἑλλάδος 156/2014, εἰς ἴστοσελ. Nomos, Ἀρμενόπουλος 2015, σελ. 220, Ἐφετείου Θεσ/κης 546/2004, Ἑλληνικὴ Δικαιοσύνη τόμος 46, σελ. 913 ἔπ., Ἐφετείου Δωδεκανήσου 82/2007, εἰς Nomos, Νομοκανονικά τεύχ. 1/2009, σελ. 122 ἔπ.). Εἰδικὰ γιά τοὺς Ἱερούς Ναοὺς, στὰ Βασιλικά (βιβλίο 46 Τ.τ.3, θέμα 3 = Νεαρά 6. παρ. 2111.8) ἀναφέρεται ὅτι «Ἱερόν ἐστὶ πρᾶγμα τὸ δημόσια ἀφιερωθέν, τὰ

γάρ ιδιωτικά οὐκ εἰσιν ἱερά, εἶδε καταπέση τό οικοδόμημα, μένει ἱερός ὁ τόπος» (βλ. Ἐξάβιβλο Ἀρμενοπούλου Βιβλίο Δεύτερο, Τίτλο Πρῶτο § 61). Ἄλλωστε, κατά τό Κανονικό Δίκαιο τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ δέν προβλέπεται διαδικασία ἄρσεως τοῦ χαρακτηρισμοῦ πράγματος ὡς ἱεροῦ, ἐξαιρουμένης τῆς βεβηλώσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, συνεπεία τῆς ὁποίας ἀπαγορεύεται προσωρινῶς ἡ τέλεση λατρευτικῶν πράξεων πρὶν ἀπό τὴν ἀνάγνωση τῆς κεκανονισμένης εὐχῆς καθάρσεως (Ἐφετείου Δυτικῆς Στ. Ἑλλάδος 156/2014, ἴστοσελ. Nomos, Ἐφετείου Λαρίσης 845/2003 εἰς www.valsamon.com, ἘφΑΘ 3647/1980, ἙλλΔνη 1982, 484 καὶ www.valsamon.com).

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω, ἀνήκουν στίς Ἐνορίες (ΝΠΔΔ, ἄρθρα 1 παρ. 4 καὶ 36 παρ. 1 ν. 590/1977) ἀκίνητα ἐπὶ τῶν ὁποίων κεῖνται τὰ κτίρια Ἱερῶν Ναῶν κάθε εἶδους (Ἐνοριακοί, Παρεκκλήσια, Ἐξωκκλήσια κ.λπ.) καὶ στίς λειτουργοῦσες ἢ ἐρημωθεῖσες Ἱερές Μονές (ΝΠΔΔ, ἄρθρα 1 παρ. 4 καὶ 39 ν. 590/1977) ἀνήκουν τὰ ἀκίνητα μέ τὰ ἐπ' αὐτῶν μοναστηριακά συγκροτήματα τῶν ἐν λόγῳ Ἱερῶν Μονῶν, περιλαμβανομένων τῶν μετοχιῶν (χῶροι λατρείας κείμενοι ἐκτός περιβόλου Μονῆς, ἄρθρο 4 Κανονισμοῦ 39/1972, ΦΕΚ Α' 103), ἐνῶ στίς Μητροπόλεις ἀνήκουν τὰ ἀκίνητα μέ τὰ οικοδομήματα τῶν διαλελυμένων Ἱερῶν Μονῶν (ἄρθρο 39 παρ. 3 ν. 590/1977, ὅπως ἰσχύει) ἐκτός ἐάν οἱ διαλελυμένες Μονές ἀνασυστάθηκαν ὁπότε *ex lege* ἀνέκτησαν αὐτοδικαίως τὴν περιουσία τους. Τονίζεται ὅτι γιὰ τίς Μονές καὶ Ἐνορίες πού στεροῦνται ἰδρυτικοῦ βασιλικοῦ ἢ προεδρικοῦ διατάγματος ἐκδίδεται καὶ δημοσιεύεται στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως σχετικὴ διαπιστωτικὴ πράξη τῆς Διαρκoῦς Ἱεράς Συνόδου γιὰ τὴν ὑπόστασι τῆς Ἱεράς Μονῆς ἢ Ἐνορίας κατ' ἄρθρο 25 παρ. 1 ν. 4301/2014.

Οἴκοθεν νοεῖται ὅτι τὰ ἀνωτέρω ἀναλόγως ἰσχύουν καὶ γιὰ Μονές καὶ Ναοὺς χρονολογούμενους καὶ μετὰ τό ἔτος 1830, καθ' ὅσον

δικαιώματα κυριότητος ιδιωτῶν ἐπ' αὐτῶν μόνο μέ χαρτῶο τίτλο ἰδιοκτησίας μποροῦν νά ἀποδεικνύονται κατὰ τὰ ἄρθρα 1 τοῦ ἀπό 26.4/8.5.1834 βασιλικοῦ διατάγματος (ΦΕΚ 50), 1 παρ. 2 τοῦ Ν. ΓΦΣΤ'/1910 (= Ν. 3596/1910, ΦΕΚ Α' 93), 1 παρ. 2 ἀν. νόμου 2200/1940 (ΦΕΚ Α' 42).

Ἐντολῆ τῆς Ἱεράς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 5789
Ἀριθ. Ἀθῆναι, 15 Νοεμβρίου 2023
Διεκπ. 2658

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρὸς
τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν καὶ
τὰς Ἱεράς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος

Θέμα: «Περὶ ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας
τῶν Σχολῶν Μαθητείας Ὑποψηφίων Κληρικῶν
Σ.Μ.Υ.Κ.»

Κοινοποιήσις:

1. Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ
2. Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐκκλησιαστικῆς
Ἐκπαιδεύσεως καὶ Ἐπιμορφώσεως
τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου

Διὰ τοῦ παρόντος καὶ κατόπιν συνεννοήσεως
τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκ-

παιδείσεως καί Ἐπιμορφώσεως τοῦ Ἐφημεριακοῦ Κλήρου μετά τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων καί Ἀθλητισμοῦ, ἐπί τῆ βάσει τοῦ Νόμου 4823/2021 (Α' 136), ἀφορῶντος, μεταξύ ἄλλων, εἰς τήν ἴδρυσιν καί λειτουργίαν τῶν Σχολῶν Μαθητείας Ὑποψηφίων Κληρικῶν (Σ.Μ.Υ.Κ.), γνωρίζομεν ὑμῖν τά ὡς κάτωθι, πρὸς ὑμετέραν ἐνημέρωσιν:

α) Αἱ Σχολαί Μαθητείας Ὑποψηφίων Κληρικῶν (Σ.Μ.Υ.Κ.) θά ἀρχίσουν νά λειτουργοῦν κατά τόν προσεχῆ Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 2024.

β) Εἰς τάς ἐν λόγῳ Σχολάς δύνανται νά φοιτήσουν ὑποψήφιοι κληρικοί, ἤτοι λαϊκοί, ἀπόφοιτοι ἐκκλησιαστικοῦ ἢ ἄλλου εἴδους λυκείου.

Μετά τήν λήξιν τοῦ διπλώματος μαθητείας, δίδεται εἰς αὐτούς ἡ δυνατότης νά χειροτονηθοῦν καί νά διορισθοῦν εἰς κενῖν ὀργανικὴν θέσιν, λαμβάνοντες μισθόν ἐκ τοῦ Δημοσίου, τηρουμένων τῶν προβλέψεων τοῦ Νόμου.

γ) Αἱ ὡς ἄνω Σχολαί θά ἔχουν τάς ἑδρας των, εἰς τήν Ἀθήνα μὲν, εἰς τάς ἐγκαταστάσεις τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς, εἰς τὰ Ἰωάννινα δέ, εἰς τάς ἐγκαταστάσεις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βελλᾶ.

δ) Ἡ εἰσαγωγή τῶν ἐχόντων τάς προϋποθέσεις καί ἐπιθυμούντων νά φοιτήσουν εἰς αὐτάς θά γίνηται, ἀρχικῶς μὲν, διὰ προφορικῆς συνεντεύξεως, ἐν συνεχείᾳ δέ, διὰ γραπτῶν ἐξετάσεων. Ὅσοι ἐκ τῶν ὑποψηφίων ἐπιτύχουν εἰς τήν συνέντευξιν, θά ἐξετασθοῦν γραπτῶς εἰς τὰ γνωστικά ἀντικείμενα τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας καί τῶν Θρησκευτικῶν.

Ἐντολῆ καί ἐξουσιοδοτήσει
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Ἀρχιμ. Ἰωάννης Καραμούζης

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ – ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Τροποποίηση καί κωδικοποίηση του Κανονισμού περί διαχείρισεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων, δαπανῶν καί ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων

Ἀριθμ. 3323/2057

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν:

1. τὰ ἄρθρα 1 παρ. 4 καί 46 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Α' 146),

2. τίς ὑποχρεώσεις τῆς ποιμανούσης Ἐκκλησίας πρὸς τό χριστεπώνυμο πλήρωμα, οἱ ὅποιες ἀπορρέουν ἀπό τίς Εὐαγγελικές ἐπιταγές, τούς Ἱερούς Κανόνες καί τούς Νόμους τοῦ Κράτους,

3. τίς ὑφιστάμενες κοινωνικές, ποιμαντικές καί πνευματικές ἀνάγκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων,

4. τήν ὑπ' ἀριθ. 283/85/3.7.2023 πρόταση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων κ. Ἀμφιλοχίου,

5. τήν ὑπ' ἀριθ. 422/5.7.2023 γνωμοδότηση τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί

6. τήν ἀπό 6.9.2023 Ἀπόφαση τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου,

ψηφίζει τήν τροποποίηση καί κωδικοποίηση τοῦ Κανονισμοῦ περί διαχείρισεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων, δαπανῶν καί ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων, ἔχοντα ὡς ἐξῆς:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

«Περί διαχείρισεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων, δαπανῶν καί ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων»

Ἄρθρο 1

Ἀντικείμενο Κανονισμοῦ

1. Ὁ παρών Κανονισμός ρυθμίζει τή διαδικασία πού θά τηρεῖται γιά τήν κατάρτιση συμβάσεων οἰκονομικῆς διαχείρισεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων καί εἰδικότερα: Τή διαδικασία, ἡ ὁποία πρέπει νά τηρεῖται ὑπό τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας Ἀμοργοῦ καί νήσων καί ἀφορᾶ τίς συμβάσεις ἐκμισθώσεων, χρονοεκμισθώσεων (leasing), παραχωρήσεων τῆς χρήσεως, ἐκποιήσεων, ἀγορῶν, ἀνταλλαγῶν καί ἐκποιήσεων ἐπί ἀντιπαροχῆς ἀκινήτων, τῶν ὁποίων ἡ ἰδιοκτησία ἢ ἡ ἐπικαρπία ἀνήκει ἢ ἔχει ἀνατεθεῖ ἡ διαχείριση καί διοίκηση σέ αὐτά μέ διάταξη νόμου ἢ οἰασδῆποτε μορφῆς σύμβαση διαχειρισεῶς τους.

2. Ὡς Ἐκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀρίζονται τὰ ἀναφερόμενα στό ἄρθρο 1 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977, ὅπως ἰσχύει κάθε φορά. Ὡς Ἐκκλησιαστικά Νομικά Πρόσωπα Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) ὀρίζονται τὰ Ἑσυχαστήρια,

τά εκκλησιαστικά Ίδρύματα, τά Ίερά Προσκυνήματα καί τά εκκλησιαστικά Μουσεία.

3. Ός διοικούν ὄργανο γιά τίς ανάγκες τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ νοεῖται τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο γιά τήν Ίερά Μητρόπολη, τό Ἡγουμενοσυμβούλιο γιά τήν Ίερά Μονή, τό Ἐκκλησιαστικό Συμβούλιο γιά τήν Ἐνορία καί τό ἐκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο γιά τά λοιπά εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΜΙΣΘΩΣΕΙΣ

Άρθρο 2

Τρόπος ἐκμισθώσεως

1. Τά εκκλησιαστικά ἀκίνητα ἐκμισθώνονται διά δημοσίου πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ.

2. Κατ' ἐξαίρεση τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο μπορεῖ νά προβαίνει, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ διοικούντος ὄργανου του, σέ ἐκμισθώσεις ἄνευ διαγωνισμοῦ:

α) Ὄταν ἡ ἐτησία πρόσοδος παρά τοῦ ἐκμισθουμένου ἀκινήτου δέν ὑπερβαίνει τό ποσό τῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) εὐρώ.

β) Ὄταν πρόκειται γιά ἐκμίσθωση ἀκινήτων πρὸς ἄλλα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα ἢ σέ Ὁργανισμούς καί εκκλησιαστικά Ίδρύματα κοινωφελούς χαρακτήρα ἰδιωτικοῦ δικαίου, τά ὁποῖα ἐκπληροῦν κοινωφελεῖς σκοπούς, γιά τήν ἱκανοποίηση τῶν στεγαστικῶν ἢ ἄλλων σχετικῶν (πρὸς ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τους) λειτουργικῶν ἀναγκῶν. Κοινωφελῆς σκοπός γιά τήν ἐφαρμογή τῆς παρούσης διατάξεως εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἐνδιαφέρει κατὰ προτεραιότητα καί ἀποδεδειγμένα τό κοινωνικό σύνολο ἢ κοινωνικές ομάδες καί δέν περιορίζεται στά μέλη τοῦ νομικοῦ προσώπου, ἐν πάσῃ δέ περιπτώσει δέν μπορεῖ νά ἀποβλέπει σέ οικονομικῆς φύσεως ἐπιχείρηση. Περιρισμένης ἐκτάσεως οικονομικῆς δραστηριότητες ὡς πηγή προσθέτων πόρων κοινωφελούς ἰδρύματος, ἐφ' ὅσον ἐξυπηρετοῦν τόν σκοπό τῆς παραχωρήσεως, κρίνονται κατὰ περίπτωση ἀπό τό ὄργανο πού διοικεῖ τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο.

γ) Ὄταν πρόκειται γιά ἐκμίσθωση ἀκινήτων πού

προορίζονται γιά ἐντελῶς καθορισμένη εἰδική ἐποχιακή χρήση, καί ἡ ὁποία σέ καμμιά περίπτωση δέν μπορεῖ νά διαρκέσει πλέον τῶν ἐπτὰ (7) μηνῶν.

δ) Ὄταν πρόκειται γιά ἐκμίσθωση μέ σκοπό τήν ἀπόκτηση ἢ διατήρηση τῆς νομῆς ἀκινήτου, ὁπότε ἡ ἐκμίσθωση συνομολογεῖται γιά χρονικό διάστημα μέχρι τριῶν (3) ἐτῶν.

ε) Ὄταν ὁ δεύτερος ἐπαναληπτικός διαγωνισμός ἀποβεῖ ἄγονος ἢ ἀσύμφορος κατὰ τήν αἰτιολογημένη κρίση τοῦ ὄργανου πού διοικεῖ τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο.

στ) Κατ' ἐφαρμογή πάσης ἄλλης εἰδικῆς διατάξεως νόμου, διά τῆς ὁποίας ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ διαγωνισμοῦ ἐκμίσθωση εκκλησιαστικοῦ ἀκινήτου.

3. Πρὸ τῆς ἐκμισθώσεως συντάσσεται ἀπό ἐπιλεγόμενο ἀνεξάρτητο ἐκτιμητή (φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου), ἐγγεγραμμένο στό Μητρώο Πιστοποιημένων ἐκτιμητῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, πού ἀσκεῖ κατ' ἐπάγγελμα τό ἔργο τοῦτο, Ἐκθεση Καταμετρήσεως καθὼς καί Ἐκτιμῆσεως τῆς ἀγοραίας ἀξίας καί τῆς μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ πρὸς ἐκμίσθωση εκκλησιαστικοῦ ἀκινήτου. Σέ καμμιά περίπτωση τό ζητούμενο μίσθωμα δέν δύναται νά ὑπολείπεται τῆς προσδιοριζομένης μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ ἀκινήτου, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐκθέσεως. Σέ περίπτωση ἄκαρπης δημοπρασίας, δύναται νά ἐπαναδημοπρατηθεῖ μέ μείωση κατὰ 10% τῆς τιμῆς τῆς πρώτης προσφοράς. Ἐάν ἀποβεῖ ἄκαρπη καί αὐτή ἡ δημοπρασία δύναται νά ἐκμισθωθεῖ καί μέ ἀπ' εὐθείας σύμβαση.

Στήν Ἐκθεση ἀναφέρονται ὁ Ο.Τ.Α., ὁ οἰκισμός, ἡ θέση, τυχόν ἐπωνυμία, ἡ ἀκριβῆς διεύθυνση, ἡ ὑπάρχουσα χρήση τοῦ ἀκινήτου, ἡ ἀντικειμενική ἀξία, ἡ παλαιότητα, ἡ ἐμπορικότητα τῆς περιοχῆς.

4. Γιά ἀκίνητα ἰδιοκτησίας τῶν Νομικῶν Προσώπων τῆς Ίεράς Μητροπόλεως Θήρας, τά ὁποῖα χρησιμοποιούνται ὡς ἀγροτικά καί καλλιεργήσιμη γῆ (μονοετοῦς ἢ μακροχρόνιας καλλιέργειας, ἀμπελώνες), τό Μητροπολιτικό Συμβούλιο λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν τίς κατ' ἔτος τιμές ἀλλά καί τήν εἰσήγηση ἀνεξάρτητου ἐκτιμητῆ καταρτίζει μέ ἰδιαίτερη πράξη τοῦ πίνακα γιά τίς τιμές ἐνοικίασης ἀνά καλλιεργούμενο στρέμμα καί κατὰ εἶδος καλλιέργειας. Οἱ τιμές αὐτές εἶναι δεσμευτικές γιά ὅλα τά εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα

της Ίερας Μητρόπολης, επέχουν θέση εκτίμησης για τό συγκεκριμένο έτος και θά αποτελούν τήν ελάχιστη τιμή για τήν εκμίσθωση οίουδήποτε άγροτικού άκινήτου.

Άρθρο 3

Χρονική διάρκεια εκμισθώσεως

1. Η διάρκεια τής μισθώσεως τών εκκλησιαστικών άκινήτων καθορίζεται ελεύθερα αναλόγως μέ τήν κατάσταση του άκινήτου, εάν αυτό χρήζει ανακατασκευής, συντηρήσεως, διατηρήσεως. Μπορεί νά καθορισθεϊ και μακροχρόνια μίσθωση αναλόγως μέ τή θέση και κατάσταση του άκινήτου και εάν για τή συντήρησή του ή τήν ανακατασκευή του απαιτούνται ιδιαίτερα ουσιώδεις δαπάνες του μισθωτή και υπό τήν προϋπόθεση ότι τίς έπωμίζεται έξ ολοκλήρου. Εϊδικώς για τά άγροκτήματα, έλαιοκτήματα, ή διάρκεια είναι έξαετής, για δέ τά λιβάδια μονοετής.

2. Σέ κάθε περίπτωση για τή δημοπράτηση εκμισθώσεως άκινήτων που υπάγονται σέ ειδικό καθεστώς προστατευόμενης επαγγελματικής ή άλλης χρήσεως λαμβάνονται υπ' όψιν και οι σχετικές νομοθετικές διατάξεις κατ' εξαίρεση του παρόντος.

Άρθρο 4

Εϊδικές εκμισθώσεις εκμεταλλεύσεως άκινήτων

1. Έπιτρέπεται ή κατάρτιση μακροχρονίου μισθώσεως διάρκειας έως ένενήντα (90) έτών, για περιπτώσεις εκμεταλλεύσεως και αξιοποιήσεως μεγάλων άγόνων έκτάσεων ή γηπέδων, έντός ή έκτός σχεδίου πόλεως ή οικισμού, οι όποιες απαιτούν ιδιαίτερα ουσιώδεις δαπάνες του μισθωτού, όπως κατασκευή κτιρίων, τεχνικων έργων, έγκαταστάσεων και γενικώς τήν έκτέλεση μεγάλου επενδυτικού προγράμματος, μέ αυτοχρηματοδότηση ή όχι.

2. Η έπιλογή του μισθωτή, έφ' όσον δέν είναι δυνατόν ή συμφέρον νά γίνει μέ τή διαδικασία του δημοσίου πλειοδοτικού διαγωνισμού, κατόπιν αίτιολογημένης απόφάσεως του διοικούντος όργάνου του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου, γίνεται διά προσκλήσεως εκδηλώσεως ένδιαφέροντος και αξιολογήσεως προσφορών.

Σέ κάθε περίπτωση οι όροι τής διακηρύξεως πλειοδοτικού διαγωνισμού ή τής προσκλήσεως εκδηλώσεως

ένδιαφέροντος καθορίζονται κατά περίπτωση μέ απόφαση του διοικούντος όργάνου του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου.

3. Στήν κατά τήν προηγουμένη παράγραφο απόφαση θά περιλαμβάνονται ειδικοί όροι για τά οικονομικά, τεχνικά και λοιπά στοιχεία, ως και πιθανά επενδυτικά προγράμματα μελετοκατασκευών ή συμπράξεων δημοσίου και ιδιωτικού τομέως (Σ.Δ.Ι.Τ.) και τά κριτήρια αξιολογήσεως και βαθμολογίας για τήν έπιλογή τών υποψηφίων μισθωτών. Η διατύπωση τών τελικων όρων τής συμβάσεως θά γίνεται έντός του πλαισίου τών όρων τής προσκλήσεως και κατόπιν άπ' ευθείας διαπραγματεύσεων. Η κατάρτιση συμβάσεως εξαρτάται από τήν άπόλυτη κρίση του διοικούντος όργάνου του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου.

4. Έπιτρέπεται ή μίσθωση για πολλαπλές χρήσεις, προσδιοριζομένης όμως έπακριβώς στο κείμενο του αρχικού μισθωτηρίου.

5. Μετά τήν ύπογραφή του αρχικού μισθωτηρίου, έπιτρέπεται ή μετατροπή τής χρήσεως του μισθίου συνολικώς ή έν μέρει, μόνον έφ' όσον τήν έγκρίνει τό διοικούν όργανο του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου, τό όποιο θά όρίσει τούς όρους και προϋποθέσεις αυτής, κατόπιν προηγουμένης έγγράφου αίτήσεως του μισθωτού.

6. Η μακροχρόνια μίσθωση σέ φυσικό πρόσωπο είναι έλευθέρως μεταβιβαστή κατ' αίτηση του καθολικού διαδόχου και κατόπιν έγγράφου άποδοχής του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου.

Άρθρο 5

Προκήρυξη διαγωνισμού εκμισθώσεως

1. Οι όροι πάσης μισθώσεως καθορίζονται υπό του διοικούντος όργάνου του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή του αρμοδίως έξουσιοδοτημένου όργάνου και περιλαμβάνονται στή σχετική διακήρυξη διαγωνισμού.

2. Η διακήρυξη του διαγωνισμού ύπογράφεται για τήν Ίερά Μητρόπολη, Ί. Μονές, Ένορίες υπό του Μητροπολίτου, Ήγουμένου και Προέδρου του Έκκλησιαστικού Συμβουλίου άντιστοιχως και όσον άφορά τά εκκλησιαστικά Ν.Π.Ι.Δ. υπό τών αρμοδίως έξουσιοδοτημένων όργάνων τους, δημοσιεύεται δέ

δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες πρό του διαγωνισμού, δι' αναρτήσεως στην ιστοσελίδα του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή την ιστοσελίδα της Ίερας Μητροπόλεως. Για τις έκμισθώσεις με έτησιο μίσθωμα πού υπερβαίνει τό ποσό τών δεκαοκτώ χιλιάδων (18.000) εύρω δημοσιεύεται περίληψη τής διακηρύξεως καί σέ μιά ή περισσότερες ιστοσελίδες τοπικών μέσων μαζικής ενημερώσεως δέκα ήμέρες πρό του διαγωνισμού ή σέ τουλάχιστον μία τοπική έφημερίδα.

Τό μέγεθος τής δημοσιότητας πρέπει νά είναι ανάλογο τής τιμής έκκινήσεως καί του προσδοκώμενου αποτελέσματος του διαγωνισμού σέ συνάρτηση πρός τό κόστος τής δημοσιότητας.

3. Η διακήρυξη μπορεί νά παραπέμπει στίς ισχύουσες γιά τά εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα διατάξεις του παρόντος Κανονισμού καί νά περιλαμβάνει: τόν χρόνο (ήμερομηνία, ώρα έναρξεως καί λήξεως), τόν τόπο διενεργείας τής δημοπρασίας, τόν τρόπο κατακυρώσεως του αποτελέσματος, τήν περιγραφή του ακινήτου καθ' ό,τι άφορά τό είδος, τή θέση, τίς συγκεκριμένες έπιτρεπτές χρήσεις, τό έμβαδόν, τήν τιμή έκκινήσεως τής δημοπρασίας καί του καταβλητέου μισθώματος, τίς τυχόν σταδιακές άναπροσαρμογές του μισθώματος καί, ιδιαίτερα επί πολυετών μισθώσεων, τόν τρόπο καί τόν τόπο καταβολής του μισθώματος, τή διάρκεια τής μισθώσεως καί τούς λοιπούς όρους μέ τούς όποιους θά συμφωνηθεί ή έκάστοτε συγκεκριμένη μίσθωση.

Άρθρο 6

Χρόνος καί τόπος διεξαγωγής του διαγωνισμού

1. Οί διαγωνισμοί έκμισθώσεων ήδη έκμισθωμένων ακινήτων διενεργούνται έντός του προηγούμενου από τής λήξεως τής ύπαρχούσης μισθώσεως τριμήνου καί πάντως άμελλητί (άνευ ύπαιτίου καθυστερήσεως) γιά αυτές πού ήδη έχουν λήξει.

2. Οί διαγωνισμοί διενεργούνται από έπιτροπές, οί όποιες όρίζονται υπό του διοικούντος όργάνου του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή του άρμοδίου έξουσιοδοτημένου όργάνου ταυτόχρονα μέ τή λήψη άποφάσεως γιά τήν έκμίσθωση του ακινήτου. Αυτό ισχύει καί στους διαγωνισμούς μέ έγγραφες προσφορές ή μέ έγγραφη προσφοράς καί πρόσθετη δυνατότητα βελτιώσεως τής προσφοράς. Τά μέλη τής έπιτροπής καθορίζονται ρητώς από τό διοικούν όργανο

του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου στό πρακτικό, δυνάμει του όποιου θά διενεργηθεί ό διαγωνισμός. Άπαραίτητος είναι δέ καί ό όρισμός έκπροσώπου του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ό όποιος διοριζόμενος δι' άρχιερατικού έγγράφου πρός τουτο θά συμμετάσχει στή διαδικασία του διαγωνισμού καί θά ύπογράψει άπαντα τά σχετικά έγγραφα.

3. Οί διαγωνισμοί διεξάγονται στήν έδρα του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή στά γραφεία τής Ίερας Μητροπόλεως Θήρας, Άμοργού καί Νήσων.

4. Οί προσφορές ύποβάλλονται πρός τήν άρμόδια Έπιτροπή διενέργειας του διαγωνισμού κατά τήν ήμερομηνία καί ώρα πού όρίζεται στή διακήρυξη.

Άρθρο 7

Τρόπος διενέργειας του διαγωνισμού

1. Γιά τή συμμετοχή στον διαγωνισμό άπαιτείται κατάθεση έγγυήσεως είτε δι' έγχειρίσεως χρηματικού ποσού τοίς μετρητοίς στό ταμείο του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή διά καταθέσεως έγγυητικής έπιστολής άνεγνωρισμένης στήν Ελλάδα Τράπεζας. Προσφορές άνευ έγγυήσεως δέν γίνονται δεκτές πρός κατάθεση. Η έγγύηση συμμετοχής όρίζεται κατ' έκτίμηση σέ ποσό ίσο πρός τό ένα δωδέκατο (1/12) τών μισθωμάτων τής έτησίας μισθωτικής περιόδου βάσει του μισθώματος τής τιμής έκκινήσεως, έκτός εάν άλλως όρίζεται στή διακήρυξη.

2. Η έγγυητική έπιστολή συμμετοχής στον διαγωνισμό πρέπει νά είναι τριμήνου διαρκείας, έκτός τυχόν αντίθετης καί αύστηρότερης πρόβλεψης στή διακήρυξη.

3. Μέ τήν έγγυητική έπιστολή, τό Πιστωτικό Ίδρυμα θά αναλαμβάνει τήν ύποχρέωση καταβολής του καθορισμένου ποσού, άνευ δικαιώματος νά έρευνά άν πράγματι ύπάρχει ή άν είναι νόμιμη ή άπαίτηση (κυρία όφειλή) πρός τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, διά μόνης τής δηλώσεως του νομίμου έκπροσώπου του γιά τήν κατάπτωση τής έγγυήσεως.

4. Οί έγγυητικές έπιστολές πρέπει νά περιλαμβάνουν τόν εκδότη υπό πλήρη έπωνυμία καί διεύθυνση, ήμερομηνία έκδόσεως, τόν αριθμό τής έγγυητικής έπιστολής, τό δικαιούχο εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, πρός τό όποίο άπευθύνεται, τό καλυπτόμενο διά τής έγγυήσεως ποσό, τή σχετική διακήρυξη καί

τήν ημερομηνία του διαγωνισμού και τους όρους ότι: καλύπτει εκείνον, ο οποίος θα κάνει χρήση της διά καταθέσεως της προς την Έπιτροπή του διαγωνισμού ασχέτως ονομαστικού προσδιορισμού, ή έγγυηση παρέχεται ανέκκλητα και ανεπιφύλακτα, ο δέ εκδότης παραιτείται της ένστασης της διαιρέσεως και διζήσεως, τό ποσό της έγγυήσεως τηρείται στή διάθεση του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου και θα καταβληθεί όλικώς ή μερικώς έντός τριών (3) ήμερών, κατόπιν άπλης ειδοποιήσεως δι' έγγραφου του νομίμου εκπροσώπου.

5. Η έγγυητική έπιστολή συμμετοχής στόν διαγωνισμό ή τά μετρητά τά όποια κατατέθηκαν, αποδίδονται στόν τελευταίο πλειοδότη (ύπερθεματιστή) κατά την ύπογραφή του μισθωτηρίου ή, κατόπιν της μή έγκρίσεως του άποτελέσματος του διαγωνισμού, στους ύπόλοιπους συμμετέχοντες στό τέλος του διαγωνισμού.

6. Οί προσφορές διατυπώνονται προφορικά, έκτός εάν στή διακήρυξη καθορίζεται ό έγγραφος τύπος ύποβολής τους είτε ό έγγραφος τύπος μέ δυνατότητα βελτιώσεως προφορικά στό επόμενο στάδιο του διαγωνισμού, και όπως ή χρονική στιγμή και ό τόπος ορίζονται από τή διακήρυξη ή προβλέπονται από αυτήν.

7. Κάθε προσφορά πλειοδότη πρέπει νά είναι άνώτερη της άμέσως προηγούμενης κατά ποσό ίσο προς 2% τουλάχιστον της τιμής έκκινήσεως και ή πρώτη προσφορά επίσης κατά ποσοστό 2% άνώτερη της τιμής έκκινήσεως.

8. Προσφορά γιά λογαριασμό άλλου προσώπου δέν αποκλείεται, άρκεί νά παραδίδεται από τόν έμφανιζόμενο, πλήν της έγγυητικής έπιστολής, και σχετικό πληρεξούσιο ιδιωτικό έγγραφο μέ νόμιμη θεώρηση της γνησιότητας της ύπογραφής, κατά την κατάθεση της προσφοράς, ειδάλλως θεωρείται άμάχητα ό συμμετέχων ως πλειοδότης και άτομικώς γιά τόν εαυτό του. Γιά τά νομικά πρόσωπα και τίς εταιρείες τό πληρεξούσιο ιδιωτικό έγγραφο ύπογράφεται από τόν νόμιμο εκπρόσωπο του νομικού προσώπου ή της εταιρείας.

9. Ό διαγωνισμός διεξάγεται και περατώνεται χωρίς διακοπή έντός του καθοριζόμενου από τή διακήρυξη χρόνου. Γιά τή διενέργειά του συντάσσεται πρακτικό,

τό όποιο, μετά τή λήξη του διαγωνισμού και την ανακήρυξη του τελευταίου πλειοδότη, ύπογράφεται από την Έπιτροπή και από τόν τελευταίο πλειοδότη. Παράταση του καθορισμένου χρόνου λήξεως του διαγωνισμού έπιτρέπεται έφ' όσον συνεχίζονται οι προσφορές. Κατόπιν λήξεως του διαγωνισμού καμμία προσφορά δέν γίνεται δεκτή.

10. Η Έπιτροπή διεξαγωγής του διαγωνισμού μετά τό τέλος του συντάσσει έκθεση, διά της οποίας εκφέρει τή γνώμη της γιά τό σύμφορον ή όχι της προσφοράς του πλειοδότη και προτείνει τήν κατακύρωση ή όχι του άποτελέσματος της δημοπρασίας.

11. Στόν διαγωνισμό δι' έγγραφων προσφορών, οι οικονομικές προσφορές πρέπει νά περιέχονται σέ σφραγισμένους φακέλους, κατατίθενται στήν Έπιτροπή διενεργείας του διαγωνισμού, έντός του οριζόμενου από τή διακήρυξη χρονικού διαστήματος, συνοδεύονται από την έγγυηση και τά νομιμοποιητικά και λοιπά έγγραφα πού ορίζονται στή διακήρυξη. Οί προσφορές ύποχρεωτικά αναγράφουν τό ονοματεπώνυμο, τήν έπωνυμία και τή διεύθυνση του προσφέροντος, τό προσφερόμενο μίσθωμα ολογράφως και αριθμητικώς και είναι ύπογεγραμμένες από τόν ύποψήφιο. Μέ την ολοκλήρωση της καταθέσεως των έγγραφων προσφορών και τόν έλεγχο των νομιμοποιητικών και λοιπών δικαιολογητικών έγγραφων, ή Έπιτροπή σέ δημόσια συνεδρίαση άποσφραγίζει τους φακέλους των οικονομικών προσφορών και συντάσσει πρακτικό πού περιέχει τά όνόματα των προσφερόντων και τά αντίστοιχα προσφερόμενα ποσά. "Όταν δέν ακολουθεί στάδιο βελτιώσεως των έγγραφων προσφορών μέ προφορικές βελτιώσεις, τό πρακτικό ολοκληρώνεται μέ την ανακήρυξη ως (προσωρινού) πλειοδότη του προσφέροντος τό μεγαλύτερο μίσθωμα και ύπογράφεται από την Έπιτροπή και τόν πλειοδότη." Έπειτα ή Έπιτροπή συντάσσει έκθεση, διά της οποίας εκφέρει τή γνώμη της γιά τό σύμφορον ή όχι της τελικής προσφοράς και προτείνει τήν κατακύρωση ή όχι του άποτελέσματος.

12. Άλλως, κατά την ίδια ή επομένη δημόσια συνεδρίαση της Έπιτροπής, συνεχίζεται ό διαγωνισμός μέ την ύποβολή προφορικών προσφορών κατά τά προβλεπόμενα στήν παράγραφο 7 του παρόντος, πλήν αντίθετης πρόβλεψης στή διακήρυξη. Η ύποβολή των προφορικών προσφορών διεξάγεται και τελειώνει

χωρίς διακοπή μέσα στον χρόνο, τον οποίο προέβλεψε ή διακήρυξη. Γιά τή διενέργεια τών προφορικών πλειοδοσιών συντάσσεται πρακτικό, τηρείται δέ ή διαδικασία τών τελευταίων περιόδων τής προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 8

Κατακύρωση αποτελέσματος – Έπανάληψη διαγωνισμού

1. Γιά τήν κατακύρωση του αποτελέσματος του διαγωνισμού αποφασίζει, κατ' έλευθερά κρίση, τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο.

2. Σέ κάθε περίπτωση, ή έγκριση ή όχι του αποτελέσματος μπορεί νά γίνει έντός προθεσμίας ένός (1) μήνα από τή διενέργεια του διαγωνισμού.

3. Σέ περίπτωση άρνήσεως του τελευταίου πλειοδότη νά ύπογράψει τό πρακτικό διεξαγωγής τής δημοπρασίας ή τό μισθωτήριο συμβόλαιο ή νά προσκομίσει έγγυηση καλής έκτελέσεως τών όρων τής μισθώσεως έντός τής προθεσμίας που όρίστηκε από τής έγγράφου ειδοποίησέως του, περί τής οποίας γίνεται μνεία στό πρακτικό, καταπίπτει ή έγγυηση συμμετοχής στόν διαγωνισμό, ύπερ του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου λόγω ποινικής ρήτρας, τό δέ άκίνητο έπαναδημοπρατείται σέ βάρος του τελευταίου πλειοδότη, έπιφυλασσομένου του δικαιώματος του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου νά έπιδώξει τήν άποκατάσταση πάσης περαιτέρω θετικής ή άποθετικής ζημίας.

4. Κατά τήν περίπτωση τής άνωτέρω παραγράφου, αντί έπαναλήψεως του διαγωνισμού, έπιτρέπεται κατόπιν αίτιολογημένης άπόφασης του διοικούντος τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανου, όταν συντρέχει λόγος δημοσίου συμφέροντος ή εκκλησιαστικής ώφελείας, ιδίως όταν ή μισθωτική άξια είναι μικρή νά καλείται ό δεύτερος πλειοδότης γιά τήν ύπογραφή μισθωτηρίου, εάν θέλει, μέ τήν τιμή τής προσφοράς του. Στην περίπτωση αυτή, τά δικαιώματα του εκκλησιαστικού νομικού προσώπου γιά κατάπτωση τής έγγυήσεως τής προηγούμενης παραγράφου παραμένουν άναλλοίωτα.

5. Ό κατά τά ως άνω έπαναληπτικός διαγωνισμός σέ βάρος του τελευταίου πλειοδότη διενεργείται έντός είκοσι (20) ήμερών από τής ήμέρας διεξαγωγής του άρχικού διαγωνισμού καί στην περίπτωση τής άρνήσεως

ύπογραφής του πρακτικού διενεργείας αυτού ή από τής λήξεως τής προθεσμίας ύπογραφής του μισθωτηρίου.

6. Κατά τόν έπαναληπτικό διαγωνισμό δέν δικαιούται νά λάβει μέρος ό τελευταίος πλειοδότης σέ βάρος του όποιου γίνεται ή έπαναδημοπράτηση. Κατά τά λοιπά ισχύουν οι όροι του άρχικού διαγωνισμού.

Ός τιμή έκκινήσεως στόν έπαναληπτικό διαγωνισμό όρίζεται ή ίδια τής προηγούμενης δημοπρασίας.

7. Οι έπαναληπτικοί διαγωνισμοί προκηρύσσονται μέ περιληπτική διακήρυξη, άναφερομένη στους όρους τής άρχικής, πραγματοποιούνται κατόπιν είκοσι (20) τουλάχιστον ήμερών από τή δημοσίευση τής περιληπτικής διακήρυξης καί διεξάγονται κατά τήν ίδια διαδικασία του άρχικού διαγωνισμού.

8. Σέ περίπτωση που ό έπαναληπτικός διαγωνισμός άποβεί άγονος ή έπιτευχθεί μικρότερο μίσθωμα, δι' άποφάσεως του διοικούντος τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανου μπορεί νά άποφασιστεί ή προκήρυξη νέου διαγωνισμού μέ διαφορετικούς πλέον όρους, έπέρχεται δέ κατάπτωση τής έγγυήσεως του άρχικού διαγωνισμού.

Άρθρο 9

Σύμβαση μισθώσεως

1. Έντός πέντε (5) ήμερών από τήν κατακύρωση του αποτελέσματος του διαγωνισμού, καλείται έγγράφως ό πλειοδότης που άναδείχθηκε, καί έντός προθεσμίας όχι μακρότερης τών τριάντα (30) ήμερών από τήν παραλαβή τής προσκλήσεως, νά προσέλθει προς ύπογραφή τής μισθωτικής συμβάσεως, προσκομίζοντας τήν προβλεπόμενη έγγυηση σέ μετρητά ή έγγυητική έπιστολή καλής έκτελέσεως τής συμβάσεως, κατά τίς προβλεπόμενες προϋποθέσεις στις παραγράφους 3 καί 4 του άρθρου 7 του παρόντος Κανονισμού, ποσού ίσου τουλάχιστον προς τά μισθώματα δύο μηνών, διαρκείας μεγαλύτερης τουλάχιστον επί τρίμηνο του χρόνου γιά τόν όποιο μισθώνεται τό άκίνητο, πλήν τυχόν αντίθετης καί άυστηρότερης προβλέψεως τής διακηρύξεως. Από τήν κατάθεση τής έγγυήσεως αυτής έπιστρέφεται ή έγγυηση συμμετοχής στόν διαγωνισμό. Η έγγυηση καλής έκτελέσεως έπιστρέφεται άτοκα έντός μηνός από τήν έπιστροφή τής χρήσεως του άκινήτου στό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο καί τή διαπίστωση έκπληρώσεως όλων τών συμβατικών ύποχρεώσεων του μισθωτή.

2. Μέ την υπογραφή της μισθωτικής συμβάσεως, ή οποία καταρτίζεται σύμφωνα με τους όρους της διακηρύξεως ό μισθωτής θεωρείται ότι παραλαμβάνει ταυτόχρονα τή χρήση του μισθίου, τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν υποχρεούται στήν έγκατάσταση καί άρχίζει ή υποχρέωσή του πρός καταβολή του μισθώματος καί πρός τήρηση όλων τών λοιπών όρων τής συμβάσεως. "Όλοι οι όροι τής μισθωτικής σύμβασης είναι ουσιώδεις, ή δέ μή τήρηση έστω καί ένός από αυτούς δημιουργεί νόμιμο λόγο απόδοσης του μισθίου. Ό μισθωτής δέν απαλλάσσεται τής υποχρέωσης καταβολής του μισθώματος σε περίπτωση μή χρήσεως του μισθίου, ή όποία δέν όφείλεται σε άποκλειστική ύπαιτιότητα του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου.

Μεταβολή ή μέ όποιονδήποτε τρόπο επέκταση τής συμφωνημένης χρήσεως του μισθίου άπαγορεύεται άπολύτως.

3. Τά έξοδα δημοπρασίας καί δημοσιεύσεων βαρύνουν τόν μισθωτή καί έξοφλούνται ταυτόχρονα μέ τήν υπογραφή τής μισθωτικής συμβάσεως.

4. Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν φέρει καμμία άπολύτως ύποχρέωση γιά όποιεσδήποτε δαπάνες ούτε τίς πλέον άναγκαίες επί του μισθίου, ούτε ευθύνεται γιά τήν πραγματική ή νομική κατάσταση του μισθίου άπέναντι του μισθωτή.

Θεωρείται ότι ό μισθωτής λαμβάνει γνώση τής καταστάσεως αύτης κατόπιν ύπογραφής του μισθωτηρίου καί δέν δικαιούται από αύτήν τήν αίτία νά απαιτήσει μείωση του μισθώματος ή νά καταγγείλει τήν μίσθωση γιά τούς άνωτέρω λόγους.

5. Ό μισθωτής όφείλει νά διατηρεί σε καλή κατάσταση τό μίσθιο καί δέν μπορεί νά επιφέρει μετατροπές σε τούτο χωρίς προηγουμένη έγγραφη συναίνεση του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου. Όποιαδήποτε προσθήκη, οικόδομημα καί έν γενει βελτίωση του μισθίου από τόν μισθωτή παραμένει μετά τή λήξη τής μισθώσεως σε όφελος του μισθίου, χωρίς καμμία άξίωση άποζημιώσεως από τόν μισθωτή, ό όποιος δέν δικαιούται νά προβεί σε άφαίρεση αύτών ή σε συμψηφισμό τής άξίας τους πρός όποιαδήποτε άλλη χρηματική ύποχρέωσή του έναντι του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου.

"Άρθρο 10

Παράταση – Αναμίσθωση – Λύση τής μισθώσεως

1. Σιωπηρή παράταση τής μισθώσεως ή άναμίσθωση δέν επιτρέπεται. Κατ' έξαίρεση, επιτρέπεται ή έγγραφη παράταση τή μίσθωσης, κατόπιν αίτιολογημένης άποφάσεως του έκκλησιαστικού συμβουλίου του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου καί έγκρίσεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου. Επίσης δέν επιτρέπεται ή ύπεκμίσθωση, όλου ή μέρους του μισθίου, ούτε ή μερική ή όλική παραχώρηση τής χρήσεως του μισθίου, μετά ή άνευ άνταλλάγματος. Κατ' έξαίρεση επιτρέπεται ή ύπεκμίσθωση σε ειδικές περιπτώσεις μισθώσεων, κατόπιν αίτιολογημένης άποφάσεως του έκκλησιαστικού συμβουλίου του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου καί έγκρίσεως του Μητροπολιτικού Συμβουλίου. Ό μισθωτής υποχρεούται μετά τή λήξη τής μισθώσεως νά έκκενώσει καί παραδώσει τό μίσθιο άμέσως καί άπροφασίστως, άλλως ύπόκειται σε έξωση, μέ τίς ισχύουσες κάθε φορά διατάξεις.

2. Κατ' έξαίρεση, επί επαγγελματικών μισθώσεων επιτρέπεται ή παραχώρηση τής χρήσεως του μισθίου, πρός έταιρεία προσωπική ή περιορισμένης ευθύνης, ή όποία θά συσταθεί μέ συμμετοχή του μισθωτού μέ τούς ίδίους -ισχύοντες μετά του άρχικού μισθωτού- συμβατικούς όρους. "Εναντι του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου ευθύνονται άλληλεγγύως καί εις όλόκληρο ό μισθωτής καί ή έταιρεία πρός τήν όποία παραχωρήθηκε ή χρήση του μισθίου. Επιτρέπεται γιά μία φορά συμβατική μεταβολή στά πρόσωπα τής εταιρείας, έφ' όσον δέν άφορά τόν άρχικό μισθωτή. Η παραχώρηση τής χρήσεως του μισθίου κατά τίς περιπτώσεις αυτές γνωστοποιείται πρός τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο έγγράφως έντός τριάντα (30) ήμερών. Η άνωτέρω ύποχρέωση γνωστοποιήσεως περιλαμβάνει καί τό αντίγραφο τής σχετικής συμβάσεως, όσο καί τά στοιχεία εκείνων πρός τούς όποιους γίνεται ή παραχώρηση.

3. Στήν περίπτωση έκποιήσεως έκμισθωμένου ύπό έκκλησιαστικού νομικού προσώπου άκινήτου, ή μίσθωση λύεται άζημίως γιά τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο καί ό μισθωτής υποχρεούται νά άποδώσει τή χρήση του μισθίου μετά πάροδο εύλόγου προθεσμίας δύο έως πέντε μηνών από τής έγγράφου είδοποίησέως του. Σχετικός όρος πρέπει νά περιλαμβάνεται στή διακήρυξη τής μισθώσεως καί στό μισθωτήριο συμ-

βόλαιο. Η παρούσα διάταξη δεν εφαρμόζεται για τίς ειδικές έκμισθώσεις έκμεταλλεύσεως ακινήτων του άρθρου 4 και τίς επαγγελματικές μισθώσεις.

4. Τή λύση τής μισθώσεως για κάθε παράβαση τών ὄρων του μισθωτηρίου, ἀφοῦ ὁ καθένας ἀπό αὐτούς θεωρεῖται οὐσιώδης, ἀποφασίζει τό διοικούν τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὄργανο ἢ τό ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένο ὄργανο. Ἀκολούθως καταπίπτει ἡ ἐγγύηση τής καλῆς ἐκτελέσεως, καταγγέλλεται ἡ μίσθωση καί ὁ μισθωτής ἀποβάλλεται ἀπό τό μίσθιο κατά τίς ἰσχύουσες διατάξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΧΡΗΣΕΩΣ

Ἄρθρο 11

Περιπτώσεις παραχώρησης χρήσεως

1. Ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δύναται νά παραχωρεῖ τή χρήση ἀκινήτων του γιά ὀρισμένο ἢ ἀόριστο χρόνο, δωρεάν ἢ ἐναντί ἀνταλλάγματος, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, σέ Ο.Τ.Α., Ν.Π.Δ.Δ., Δημόσιες Ἐπιχειρήσεις καί ἐν γένει Ν.Π.Ι.Δ., ἐφ' ὅσον ἐκπληροῦν κοινωφελεῖς σκοπούς, γιά τήν ἱκανοποίηση τών στεγαστικῶν καί ἄλλων σχετικῶν λειτουργικῶν ἀναγκῶν γιά τήν ἐκπλήρωση τών σκοπῶν τους. Κοινωφελῆς σκοπός γιά τήν ἐφαρμογή τής παρούσας διατάξεως εἶναι ὁ προσδιοριζόμενος κατ' ἄρθρο 2 του παρόντος.

2. Τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δύναται νά παραχωρεῖ ἀκινήτά του γιά ὀρισμένο ἢ ἀόριστο χρόνο σέ Ο.Τ.Α. ἢ ἄλλους φορεῖς του δημοσίου τομέα μέ δυνατότητα ἀνεγέρσεως κτιρίων ἢ μετατροπῶν στά ὑπάρχοντα κτίρια, μέ δαπάνες του χρησαμένου, κατόπιν ρητῆς προεγκρίσεως ὑπό του ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ/καί τής Ὑπηρεσίας Δομήσεως τής Ἐκκλησίας τής Ἑλλάδος (ὅπου πρέπει) τών σχετικῶν σχεδίων.

Στούς ὅρους τής παραχώρησης θά περιλαμβάνεται ὑποχρεωτικῶς ὅτι τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν στερεῖται του δικαιώματος ἄρσεως τής παραχώρησης, ἄνευ ἀποζημιώσεως του χρησαμένου, ἐκτός ἐάν συνταχθεῖ συμβολαιογραφικό ἔγγραφο γιά τήν παραχώρηση, στό ὅποιο θά ἀναγράφονται ρητά οἱ προϋποθέσεις καί οἱ ὅροι τής ἀποζημιώσεώς του, καθώς καί οἱ ὅροι τής ἀνακλήσεώς της.

3. Οἱ πάσης φύσεως φόροι, δαπάνες, τέλη κ.λπ., τά ὅποια βαρύνουν τό ἀκίνητο, καταβάλλονται ἀποκλειστικά ἀπό τόν χρησάμενο.

Ἄρθρο 12

Διαδικασία παραχώρησης τής χρήσεως – Ἀνάκληση

1. Ἡ παραχώρηση τής χρήσεως ἀκινήτων ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων γίνεται μέ ἀπόφαση του διοικούντος ὄργανου ἢ του ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένου ὄργανου, μέ τήν ὅποια προσδιορίζονται ἀκριβῶς ὁ σκοπός γιά τόν ὅποιον πρόκειται νά χρησιμοποιηθεῖ τό ἀκίνητο, ὁ χρόνος διαρκείας τής παραχώρησης, τό ποσό του τυχόν καταβλητέου ἐφ' ἅπαξ ἢ καταβαλλομένου περιοδικῶς ἀνταλλάγματος, οἱ ὅροι ἀναπροσαρμογῆς του ἀνταλλάγματος καί κάθε ἄλλος ἀναγκαῖος ὅρος, κατά τήν κρίση του διοικούντος ὄργανου ἢ του ἀρμοδίως ἐξουσιοδοτημένου ὄργανου.

2. Τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ἔχει τό δικαίωμα νά ἀνακαλεῖ μονομερῶς κάθε παραχώρηση χρήσεως ἀκινήτου του, ἀνεξαρτήτως πότε ἢ ἀπό ποιόν ἐγινε, γιά ἐγκατάλειψη τής χρήσεως ἢ λόγῳ μῆ τηρήσεως τών ὄρων του παραχωρητηρίου. Κάθε προσθήκη ἢ βελτίωση στό ἀκίνητο παραμένει πρὸς ὄφελος αὐτοῦ, ἄνευ ὑποχρέωσης πρὸς καταβολή ἀποζημιώσεως πρὸς ὅποιονδήποτε, ἐκτός ἐάν ὀρίστηκε διαφορετικὰ στή σύμβαση παραχώρησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΕΚΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἄρθρο 13

Τρόπος ἐκποιήσεων

1. Ἡ ἐκποίηση τών ἀκινήτων τών ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων διενεργεῖται κατά κανόνα μέ δημοσίον πλειοδοτικό διαγωνισμό, του ὁποίου οἱ ὅροι καθορίζονται μέ ἀπόφαση του διοικούντος τό νομικό πρόσωπο ὄργανου καί ἀναφέρονται στή διακήρυξη.

2. Κατ' ἐξαίρεση ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ διαγωνισμοῦ ἐκποίηση ἀκινήτων πρὸς τό Ἑλληνικό Δημόσιο, Ο.Τ.Α., Ν.Π.Δ.Δ., Δημόσιες Ἐπιχειρήσεις καί ἄλλα νομικά πρόσωπα ἰδιωτικοῦ δικαίου τά ὅποια ἐκπληροῦν σκοπούς κοινῆς ὠφελείας, ὅπως νοοῦνται κατά τά ἀναφερόμενα

στό άρθρο 2 του παρόντος Κανονισμού. Έπιπλέον είναι επιτρεπτή ή άνευ διαγωνισμού έκποιηση όταν δεν είναι δυνατόν ή συμφέρον να γίνει διαγωνισμός, όπως π.χ. επί συνιδιόκτητων οικοπέδων ή συνιδιόκτητων παλιών οικήμάτων. Οί απ' ευθείας έκποιήσεις γίνονται κατόπιν απόφασης του διοικούντος όργάνου με την όποία καθορίζονται οι όροι της πωλήσεως και ό τρόπος καταβολής του τιμήματος. Σέ καμμία περίπτωση τό ζητούμενο τίμημα δεν δύναται νά υπολείπεται της προσδιοριζόμενης άγοραίας άξιας από τόν άνεξάρτητο έκτιμητή του άρθρου 2 παρ. 3 του παρόντος.

3. Κατ' έξαιρεση, έφ' όσον επί έκκλησιαστικών άκινήτων δημιουργήθηκαν νομικές και πραγματικές καταστάσεις πού παρακωλύουν την άσκηση νομής και κατοχής και έν γένει την έλεύθερη διαχείρισή τους κατά την κρίση του διοικούντος τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργάνου, επιτρέπεται, έφ' όσον ήθελε κριθεί σύμφωρος από τό διοικούν όργανο, ή προς συμβιβασμό και διακανονισμό της υποθέσεως απ' ευθείας έκποιηση άκινήτου στίς σημερινές τιμές προς ιδιώτες, τηρουμένης της διαδικασίας έπικαίρου έκτιμήσεως της άγοραίας άξιας του πρό της έκποιήσεως κατά τά έν 2 παρ. 3 διαλαμβανόμενα, έφ' όσον όμως ό άγοραστής διατηρεί επί τριάντα (30) έτη άδιατάρακτη νομή και κατοχή του άκινήτου, ό ίδιος ή οι δικαιούχοί του στή νομή του άκινήτου. Η τιμή της έκποιήσεως είναι δυνατόν, κατόπιν απόφασης του διοικούντος όργάνου, νά μειώνεται έναντι της έκτιμηθείσης σημερινής κατά ποσοστό ένα τοίς έκατό (1%) άνά έτος άσκήσεως νομής υπό του άγοραστού ή των δικαιουπαρόχων του για τό πέραν της είκοσαετίας διάστημα παραμονής του στό άκίνητο και πάντως έως ποσοστού μειώσεως τριάντα τοίς έκατό (30%) κατ' άνώτατο όριο.

4. Για περιπτώσεις άκινήτων έκκλησιαστικών νομικών προσώπων πού βρίσκονται στην άλλοδαπή, εφαρμόζονται όσες διατάξεις περί έκποιήσεων των έν τη ήμεδαπή κειμένων άκινήτων είναι δυνατόν νά τύχουν εφαρμογής συμβατώσ κατά περίπτωση, λαμβανομένων υπ' όψιν των έντοπίων πραγματικών και νομικών συνθηκών, δύναμει αίτιολογημένης απόφασεως του διοικούντος όργάνου. Διά της αύτης απόφασεως άνά συγκεκριμένο άκίνητο προσδιορίζονται οι όροι της έκποιήσεως και τά όργανα ή τά πρόσωπα ένώπιον των όποιών θά διενεργηθεί ή έκποίηση.

5. Ειδικές διατάξεις νόμων πού προβλέπουν την άνευ διαγωνισμού έκποίηση έκκλησιαστικών άκινήτων έξακολουθούν νά ισχύουν.

6. Στην έννοια της έκποιήσεως περιλαμβάνεται και ή παραχώρηση κυριότητας άκινήτου με τό σύστημα της άντιπαροχής, ή όποία διενεργείται διά δημοσίου διαγωνισμού, καθώς επίσης και ή παραχώρηση σε τρίτο, για όρισμένο χρονικό διάστημα, «δικαιώματος έπιφανείας» επί έκκλησιαστικού άκινήτου, κατ' άρθρο 47 παρ. 5 του Ν. 590/1977.

7. Πρό πάσης έκποιήσεως συντάσσεται από την άρμόδια Οικονομική Υπηρεσία του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου ή από έπιλεγόμενο άνεξάρτητο έκτιμητή (φυσικού ή νομικού προσώπου) πού άσκει με άδεια και κατ' έπάγγελμα τό έργο τουτο και με τά προσόντα του άρθρου 2 παρ. 3 του παρόντος, Έκθεση Καταμετρήσεως καθώς και Έκτιμήσεως της άγοραίας άξιας του προς έκποίηση έκκλησιαστικού άκινήτου. Στην Έκθεση αναφέρονται ό Ο.Τ.Α., ό οικισμός, ή θέση, ή τυχόν έπωνυμία, ή άκριβής διεύθυνση, ή άντικειμενική άξια και ή ύπάρχουσα χρήση του άκινήτου. Ειδικότερα επί μή οικοδομημένων οικοπέδων, γηπέδων ή έκτάσεων συντάσσεται πλήρες τοπογραφικό διάγραμμα, με πρόσθετες πληροφορίες όδοιορικού προσβάσεως, τοπογραφικής διαμορφώσεως του άκινήτου και της περιοχής στην όποία βρίσκεται, τυχόν καλλιέργεια ή άρδευση. Για οικοδομημένα γήπεδα ή άστικά άκίνητα πέραν του τοπογραφικού, πρέπει νά ύφίστανται και σχέδια κατόψεων όλων των όρόφων, τά όποία έμφανίζουν τή συνολική οικοδομημένη έπιφάνεια και τόν όγκο των κτισμάτων.

Σέ καμμία περίπτωση τό ζητούμενο τίμημα δεν μπορεί νά υπολείπεται της προσδιοριζόμενης άγοραίας άξιας του άκινήτου, όπως προκύπτει από την άνωτέρω έκθεση.

8. Έπιτρέπεται, μετά από αίτιολογημένη κρίση του όργάνου διοίκησης του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου και προηγούμενη έγκριση του άρμοδίου έποπτικού όργάνου, ή δωρεάν παραχώρηση, λόγω προφανούς έκκλησιαστικής ώφελείας, έμπραγμάτου δικαιώματος επί άκινήτου σε Ο.Τ.Α., τό Έλληνικό Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ., Δημόσιες Έπιχειρήσεις και άλλα νομικά πρόσωπα μή κερδοσκοπικού χαρακτήρα, του άρθρου 2 του παρόντος Κανονισμού, τά όποία

έκπληρώνουν κοινωφελείς και ιδίως θρησκευτικούς σκοπούς, πού επικουρούν τό ἔργο ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου καί δέν εἶναι ἀντίθετοι στούς ἱερούς κανόνες καί τίς παραδόσεις τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας, ἀποκλειστικά γιά τήν ἱκανοποίηση τῶν στεγαστικῶν καί λειτουργικῶν ἀναγκῶν τους.

9. Ἡ ἐκποίηση τῶν ἀκινήτων τοῦ ἄρθρου 47 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977 καί τῶν ἀκινήτων τῶν Ἱερῶν Μονῶν ὑπόκειται στή διαδικασία ἐγκρίσεως τῆς προκηρύξεως καί τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας ἀπό τή Διарκή Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Γιά τά ὑπόλοιπα ἀκίνητα ἡ ἐκποίηση ὑπόκειται στήν ἐγκριση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου ἢ τοῦ Μητροπολίτου ἀνάλογα μέ τίς διατάξεις τῶν Κανονισμῶν πού διέπουν τή λειτουργία τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων πού προβαίνουν στή σχετική ἐκποίηση.

10. Ἐπιτρέπεται ἡ λόγῳ δωρεᾶς παραχώρηση ἄνευ ἀνταλλάγματος ἐμπραγμάτου δικαίωματος ἐπί ἀκινήτου ἀπό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο σέ ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο. Ἡ δωρεά ἐνοριακῶν ἀκινήτων ὑπόκειται στήν ἐγκριση τῆς Ἱεράς Συνόδου κατ' ἄρθρο 12 παρ. 4 τοῦ Κανονισμοῦ 8/1979 καί ἄρθρο 5 στοίχ. ιβ' τοῦ Κανονισμοῦ 263/2014.

Ἄρθρο 14

Προκήρυξη, χρόνος, τόπος, τρόπος διενεργείας
διαγωνισμοῦ, κατακύρωση ἀποτελέσματος –
Ἐπαναληπτικός διαγωνισμός

1. Οἱ ἀναφερόμενες στίς ἐκμισθώσεις ρυθμίσεις τῶν ἄρθρων 5, 6, 7 καί 8 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἐφαρμόζονται καί ἐπί τῶν ἐκποιήσεων μέ τήν ἀναγκαία ἀνάλογη ἐφαρμογή τῶν λεκτικῶν προσαρμογῶν.

2. Γιά τίς ἐκποιήσεις ἡ διακήρυξη πρέπει νά παραπέμπει σέ πλήρη τοπογραφική ἀποτύπωση καί ἀκριβές ἐμβαδόν τοῦ ἀκινήτου, γιά οἰκοδομημένα γήπεδα ἢ ἀστικά ἀκίνητα, σχέδια κατόψεων, στά ὁποῖα νά ἐμφαίνεται τό ἐμβαδόν, ὁ ὄγκος τῶν κτισμάτων, ὁ προσδιορισμός τῆς θέσεως, ἔτσι ὥστε νά χωροθετεῖται τό ἀκίνητο πλήρως γιά τούς ἐνδιαφερομένους πλειοδότες.

3. Ἡ ἐξόφληση τοῦ τιμήματος προβλέπεται ἀπό τή διακήρυξη καί μπορεῖ νά γίνει μέ ἐφ' ἅπαξ καταβολή ἢ τμηματικῶς σέ ἄτοκες ἢ ἔντοκες δόσεις. Ἡ μέ ὁποιοδήποτε τρόπο πίστωση μέρους ἢ συνόλου τοῦ

τιμήματος ἐπιτρέπεται μόνο ὑπό τήν ἐξασφάλιση παρακρατήσεως τῆς κυριότητος.

4. Ὁ φόρος μεταβιβάσεως, τά τέλη χαρτοσήμου καί ὅλοι οἱ ἕτεροι συναφεῖς φόροι καί τέλη, τά συμβολαιογραφικά δικαιώματα, δικηγορικές ἀμοιβές, δικαιώματα Ταμείου νομικῶν, δικαιώματα δικηγορικῶν συλλόγων καί ὁποιοδήποτε ἄλλο ἔξοδο, ἀκόμη καί ἐάν δέν ἀναφέρεται στόν παρόντα, ὅπως καί τά ἔξοδα μεταγραφῆς βαρύνουν πάντοτε καί ἀνεξαρτήτως ὕψους τόν ἀγοραστή. Τά ἔξοδα δημοσιεύσεων καί δημοπρασίας, τά ὁποῖα συγκεκριμένα, τό καθένα αὐτοτελῶς, ἀναφέρονται σέ ἀπόλυτο ἀριθμό στή διακήρυξη καί ἀφοροῦν μόνο τό συγκεκριμένο διαγωνισμό, βαρύνουν τόν ἀγοραστή.

Ἄρθρο 15

Σύμβαση ἐκποιήσεως

1. Κατόπιν τῆς κατακυρώσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας, γνωστοποιεῖται ἀμέσως πρὸς τόν πλειοδότη ἡ ἀπόφαση κατακύρωσεως καί καλεῖται ἀμελλητί ἐγγράφως νά προσέλθει ἐντός προθεσμίας δέκα πέντε (15) ἡμερῶν γιά τήν παραλαβή τοῦ χρηματικοῦ καταλόγου ἐξοφλήσεως τοῦ τιμήματος καί ἐτοιμασία τοῦ πωλητηρίου συμβολαίου καί ἐντός προθεσμίας τό ἀργότερο τριάντα (30) ἡμερῶν νά ὑπογράψει τό σχετικό πωλητήριο συμβόλαιο.

2. Τό πωλητήριο συμβόλαιο ἀναλόγως πρὸς τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ὑπογράφεται ὑπό τοῦ ἀρμοδίου ὄργανου τοῦ Μητροπολίτου, Ἡγουμένου ἢ Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου. Ἡ σύμβαση πωλήσεως θεωρεῖται ὀριστικά τελειωμένη ἀπό τήν ὑπογραφή τοῦ συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου καί ἔκτοτε μετατίθεται ὁ κίνδυνος, ἀλλά καί μεταβιβάζονται τά ὀφέλη τοῦ πράγματος πρὸς τόν ἀγοραστή.

3. Τό τίμημα καταβάλλεται ὁλόκληρο πρό τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου μεταβιβάσεως, σέ περίπτωση δέ προβλέψεως τῆς διακηρύξεως περί καταβολῆς του σέ δόσεις, ὁ ἀγοραστής ὑποχρεοῦται νά καταβάλει τήν πρώτη δόση πρό τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου. Στήν περίπτωση αὐτήν εἶναι ὑποχρεωτική ἡ ἀναγραφή διαλυτικῆς αἰρέσεως ὑπέρ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου γιά τήν περίπτωση μὴ ἐμπροθέσμου ἐξοφλήσεως δόσεως.

4. Καθυστέρηση εξοφλήσεως δύο όποιωνδήποτε δόσεων ανεξαρτήτως διαδοχικής ή μόνης τής τελευταίας, συνεπάγεται αυτοδίκαια διάλυση τής συμβάσεως πωλήσεως, όποτε ή μέν κυριότητα του άκινήτου επανέρχεται στο έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, οί δέ δόσεις πού καταβλήθηκαν καταπίπτουν λόγω ποινικής ρήτηρας ύπερ του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου. Μόνο κατόπιν απόφάσεως του διοικούντος όργάνου του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου είναι δυνατόν νά θεωρηθεί ότι δέν εκπληρώθηκε ή αίρεση και νά επιδιωχθεί ή είσπραξη τής ληξιπροθέσμου δόσεως πλέον τόκων υπερημερίας ή και τών άλλικτων δόσεων άκόμη, οί όποίες καθίστανται άμέσως άπαιτητές, σύμφωνα προς τίς σχετικές περί είσπράξεως δημοσίων έσόδων διατάξεις. Σχετικά προς τά άνωτέρω πρέπει νά περιλαμβάνεται σχετικός ρητός όρος στη διακήρυξη και τό περί μεταβίβασεως συμβολαιογραφικό έγγραφο. Κατόπιν τής όλοσχερούς εξοφλήσεως του τιμήματος, ό άγοραστής δύναιται νά ζητήσει τή χορήγηση, δαπάναις του, συμβολαιογραφικής εξοφλητικής αποδείξεως.

5. Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο έχει δικαίωμα έγγραφής ύποθήκης επί του πωλουμένου άκινήτου, στην περίπτωση πού ύπάρχει πίστωση του τιμήματος και δέν έχει παρακρατηθεί ή κυριότητα ανεξαρτήτως εάν αυτό προβλέπεται από τήν Διακήρυξη. Τά έξοδα τής ύποθήκης βαρύνουν σέ κάθε περίπτωση τόν άγοραστή.

6. Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο από τήν ύπογραφή του συμβολαίου πωλήσεως δέν ευθύνεται σέ καμία άπολύτως περίπτωση για πραγματικά και νομικά έλαττώματα του πωληθέντος άκινήτου ή για έπ' αυτού ύπάρχοντα βάρη και δουλειές. Μόνο μέ τή συμμετοχή στον αντίστοιχο διαγωνισμό τεκμαίρεται άμάχητα ότι ό προσφέρων έχει λάβει γνώση ύπ' ευθύνη του και έχει έξετάσει τούς τίτλους ιδιοκτησίας του άκινήτου, ως και τήν πραγματική κατάσταση του άκινήτου.

7. Σέ περίπτωση έκνικήσεως επιστρέφεται τό καταβληθέν τίμημα άτοκα και στην περίπτωση μερικής έκνικήσεως επιστρέφεται στον άγοραστή ανάλογο ποσό, τό όποιο καθορίζεται από τό όργανο πού διοικεί τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο.

8. Η έκποίηση μισθωμένων άκινήτων επιφέρει τίς κατά τήν παράγραφο 3 του άρθρου 10 του παρόντος

συνέπειες. Σχετικός όρος δέν νά αναφέρεται στη διακήρυξη και νά έχει κατοχυρωθεί τό σχετικό δικαίωμα του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου για αυτοδίκαια λύση τής μισθώσεως στο μισθωτήριο του έκποιουμένου μισθωμένου άκινήτου. Η παρούσα διάταξη δέν εφαρμόζεται στις μακροχρόνιες μισθώσεις του άρθρου 4 του παρόντος Κανονισμού και στις επαγγελματικές μισθώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΣ

Άρθρο 16

1. Έπιτρέπεται ή άνταλλαγή έκκλησιαστικού άκινήτου μέ ιδιωτικό ή ιδιωτικά άκίνητα κατόπιν απόφάσεως του διοικούντος τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργάνου, ή όποία αιτιολογεί τήν επιδιωκόμενη άνταλλαγή και καθορίζει τά κριτήρια συγκρισιμότητας των προς άνταλλαγή άκινήτων, τόν τρόπο ύποβολής και τά προβλεπόμενα δικαιολογητικά, τόν έπιμερισμό των έξόδων πραγματοποιήσεως τής άνταλλαγής και τόν τρόπο δημοσιότητας τής μελετουμένης άνταλλαγής. Δύναιται νά προβεί σέ άνταλλαγή άκινήτου τό νομικό πρόσωπο και στην περίπτωση πού εκ των συνθηκών επιβάλλεται ή έχει συμφέρον για τήν πραγματοποίηση των σκοπων του.

2. Τά προς άνταλλαγή άκίνητα δέν όπως είναι ίσης χρηματικής αξίας ή διαφοράς αξίας ύπερ του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου μέχρι 20%, βάσει επικαιροποιημένων εκτιμήσεων τής άντικειμενικής αξίας των προς άνταλλαγή άκινήτων.

3. Στην προκειμένη περίπτωση δέν έχουν εφαρμογή οί διατάξεις του παρόντος Κανονισμού περί διενεργείας δημοσίου πλειοδοτικού διαγωνισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' ΑΓΟΡΕΣ

Άρθρο 17

Σκοπός αγορών

1. Έκκλησιαστικό Ν.Π. δύναιται νά προβαίνει σέ αγορές εντός τής Έλληνικής Έπικράτειας για τήν άπόκτηση κτιρίων, οικόπεδων ή έδαφικών εκτάσεων καταλλήλων

γιά τήν άμεση πραγματοποίηση τών σκοπών του ή πρόσ αξιοποίηση καί έκμετάλλευση τής περιουσίας του.

2. Τό ζητούμενο άκίνητο δύναται νά άγορασθεί, σέ όποια κατάσταση έχει καί εύρίσκεται ή ως μελλοντικό, έτοιμο πρόσ χρήση, συγκεκριμένο τελικό προϊόν, συμφώνως πρόσ τίς ειδικές προδιαγραφές καί τά λοιπά άναφερόμενα στην πρόσκληση έκδηλώσεως ένδιαφέροντος.

3. Έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο μπορεί νά συνάπτει συμβάσεις άποκτήσεως έμπράγματος δικαιωμάτων γιά κτίρια σέ τρίτες χώρες γιά τήν προαγωγή τών κατά τήν παράγραφο 1 σκοπών ή άναγκών καί μέ άγορά μετοχών επί άκινήτων.

Άρθρο 18

Τρόπος άγοράς

1. Η άγορά άκινήτων υπό έκκλησιαστικού νομικού προσώπου πραγματοποιείται κατόπιν άποφάσεως του διοικούντος αυτό όργάνου μετά από δημοσία πρόσκληση έκδηλώσεως ένδιαφέροντος.

2. Κατ' έξαιρεση δύναται νά πραγματοποιηθούν άγορές δι' άπ' εύθείας διαπραγματεύσεων άνάν:

α) δέν είναι δυνατό ή

β) δέν είναι συμφέρον ή

γ) δέν είναι έπιτρεπτό, λόγω του έπείγοντος τής ένεργείας, νά προηγηθεί δημοσίευση προσκλήσεως έκδηλώσεως ένδιαφέροντος ή

δ) τό πρόσ άγορά άκίνητο είναι μοναδικό γιά τήν έξυπηρέτηση του συγκεκριμένου σκοπού γιά τόν όποιον προορίζεται ή

ε) τό άκίνητο άνήκει σέ άλλο έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ή τό Δημόσιο ή Ο.Τ.Α. ή Ν.Π.Δ.Δ. ή Ν.Π.Ι.Δ. του εύρύτερου Δημόσιου Τομέα.

3. Προκειμένης άγοράς δι' άπ' εύθείας διαπραγματεύσεων, ή άπόφαση άγοράς του διοικούντος τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργάνου πρέπει νά είναι ειδικώς αίτιολογημένη κατά τά άνωτέρω.

4. Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο μπορεί νά προβαίνει στις άγορές έκπλειστηριαζόμενων έκουσίως ή άναγκαστικώς άκινήτων, συμμετέχοντας στους άντίστοιχους πλειστηριασμούς κατόπιν άποφάσεως του διοικούντος όργάνου, στην όποία θά καθορίζεται τό άνώτατο ποσό τής προσφοράς, μή

συμπεριλαμβανομένων τών έξόδων τά όποία βαρύνουν τόν υπερθεματιστή. Γιά τή λήψη άποφάσεως άρκεί είσήγηση μετ' έκτιμήσεως τής άξίας του άκινήτου, κατ' άρθρο 2 παρ. 3 του παρόντος.

Άρθρο 19

Πρόσκληση έκδηλώσεως ένδιαφέροντος

1. Η πρόσκληση έκδηλώσεως ένδιαφέροντος εγκρίνεται από τό διοικούν τό έκκλησιαστικό Ν.Π. όργανο καί ένδεικτικώς άναφέρει:

α) Τήν περιοχή έντός τής όποίας δέον νά εύρίσκεται τό άκίνητο.

β) Τήν κατ' έλάχιστον ή τήν κατά τό δυνατόν μέ μεγαλύτερη προσέγγιση έκταση - έμβαδόν γιά γήπεδα ή οικόπεδα καί έμβαδόν ή όγκο γιά κτίσματα, μέ ειδικότερη άναφορά στους χώρους κυρίας χρήσεως καί βοηθητικούς, τίς έπιθυμητές ή κατά τόν νόμο προβλεπόμενες θέσεις σταθμεύσεως, ως καί τυχόν άλλες πρόσθετες έξυπηρετήσεις άναγκαίες γιά τήν προοριζόμενη χρήση του.

γ) Τό άναγκαίο ή έπιθυμητό, επί κτιρίων, γιά πλήρη αυτότέλεια του κτιρίου ή τήν αυτότέλεια τμήματος κτιρίου ή τή διάταξη τών χώρων στό συγκρότημα κτιρίων.

δ) Τό άναγκαίο ή έπιθυμητό τής θέσεως του άκινήτου επί ή πλησίον όδικών άξόνων, κόμβων όδικής κυκλοφορίας καί μέσων μαζικής μεταφοράς.

ε) Τόν έπιθυμητό μέγιστο χρόνο παλαιότητας ή τό καινούργες τής κατασκευής του.

στ) Τήν προθεσμία έντός τής όποίας πρέπει νά υποβληθούν οι προσφορές.

ζ) Τά έγγραφα, σχέδια καί λοιπά στοιχεία, τά όποία πρέπει νά συνοδεύουν τίς προσφορές καί συγκεκριμένα, επί οικόπεδων γηπέδων, τοπογραφικό διάγραμμα, όρους δομήσεως χρήσεις γής καί προβλέψεις γενικών πολεοδομικών σχεδίων καί επί κτιρίων προσθέτως άντίγραφο οικόδομικής άδειας, σχέδια κατόψεων, περιγραφή του κτιρίου μέποιοτικά στοιχεία οικόδομικών καί Η/Υ έγκαταστάσεων.

η) Πρόσφατες φωτογραφίες του άκινήτου.

θ) Τήν οικονομική προσφορά, ή όποία κατατίθεται σέ σφραγισμένο φάκελο, στην όποία έκτός του συνολικού τιμήματος, πρέπει νά άναφέρονται οι τιμές τών χώρων

κυρίας χρήσεως, τών βοηθητικών αποθηκευτικών και κοινόχρηστων χώρων, όπως και τών χώρων σταθμεύσεως.

ι) Υπεύθυνη δήλωση για την εμπρόθεσμη προσκομιδή, όταν ζητηθούν, πάντων τών νομιμοποιητικών στοιχείων του προσφέροντος, τίτλων του ακινήτου, πιστοποιητικού Υποθηκοφυλακείου ή Κτηματολογικού Γραφείου κ.λπ.

ια) Τόν χρόνο και τόν τόπο υποβολής τών προσφορών.

ιβ) Τη χρονική διάρκεια ισχύος της προσφοράς.

ιγ) Τά έξοδα δημοσιότητας της προσκλήσεως, ή τυχόν άμοιβή του εκτιμητή για την εκτίμηση του ακινήτου που θά προκριθεί (τά όποια θά αναφέρονται τό καθένα αύτοτελώς και σέ άπόλυτο άριθμό), ως και τά συμβολαιογραφικά έξοδα ή πάσης φύσεως έξοδα, βαρύνουν μόνο τόν πωλητή.

ιδ) Τόν τρόπο πληρωμής.

ιε) Στο κείμενο της προσκλήσεως ή στο παράρτημα αύτης παρατίθενται οί άπαιτήσεις, τίς όποιες πρέπει νά πληρούν τά ακίνητα, μέ την κατά τό δυνατόν αναλυτικότερη περιγραφή τών ηλεκτρολογικών εγκαταστάσεων, τών εγκαταστάσεων θέρμανσης, κλιματισμού, άερισμού, πυρασφαλείας πυροπροστασίας, φωτισμού, συστημάτων ασφαλείας, άνελκυστήρων κ.λπ.

ιστ) Στο κείμενο της προκλήσεως ή στο παράρτημα αύτης παρατίθενται τά κριτήρια αξιολογήσεως, ό τρόπος βαθμολογίας και προκρίσεως του καταλληλότερου ακινήτου, όπως αναλυτικώς αναφέρονται στο έπόμενο άρθρο.

ιζ) Όσες προσφορές δέν έμφανίζουν ίκανοποιητικό βαθμό πληρότητας ως προς τά προαναφερόμενα άπαραίτητα στοιχεία θά άπορρίπτονται.

ιη) Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν φέρει καμμία εύθύνη στην περίπτωση τυπικής ή ούσιαστικής άπορρίψεως προσφοράς ή λόγω μεταβολής της έκ της προσκλήσεως προβλεπομένης διαδικασίας άγοράς ακινήτου ή λόγω ματαιώσεως της άγοράς σέ όποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας και για όποιοδήποτε λόγο.

ιθ) Κατά τό διάστημα από της προκρίσεως του ακινήτου ή της επικυρώσεως του άποτελέσματος της διαδικασίας

έπιλογής και έως την ύπογραφή του συμβολαίου άγοράς, όλες οί ενέργειες του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου και του ύποψηφίου πωλητή δέν παράγουν καμμία ύποχρέωση του έκκλησιαστικού νομικού προσώπου και κανένα άντίστοιχο δικαίωμα του ύποψηφίου πωλητή.

κ) Για την τελική λήψη άποφάσεως της άγοράς ακινήτου τό διοικούν όργανο άποφασίζει κατ' έλευθέρα κρίση.

κα) Όποιοδήποτε πρόσθετο στοιχείο κριθεί άναγκαίο.

2. Ειδικότερα για άγορές κτιρίων και για την παροχή δυνατότητας στους ενδιαφερομένους νά άνταποκριθούν στην πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος, οί όποιοι δέν διαθέτουν έτοιμο κτίριο κατά τίς άπαιτήσεις της χρήσεως για την όποία θά χρησιμοποιηθεί τό ακίνητο, δύνανται νά ληφθούν προσφορές για ύπό άνέγερση κτίρια ή ύπάρχοντα κτίρια ή κτιριακά συγκροτήματα, στα όποια θά γίνουν μετατροπές ή μετασκευές και θά παραδοθούν, μελλοντικά, έτοιμα προς χρήση, συγκεκριμένα τελικά προϊόντα, κατά τά ζητούμενα ύπό της προσκλήσεως, ζητούνται νά ύποβληθούν πρόσθετα στοιχεία:

α) Είδος και καθεστώς ιδιοκτησίας. Είδος έκπροσωπήσεως προσφέροντος.

β) Κατάσταση παλαιότητας του προσφερομένου κτιρίου, σημερινή χρήση, χρόνος κατασκευής, συνολική νόμιμη δομημένη έπιφάνεια, στοιχεία άδειών άνεγέρσεως, έπιφάνεια οικόπεδου, τεχνική περιγραφή οικοδομικών και Η/Υ εγκαταστάσεων, κτιριοδομικά και δομοστατικά στοιχεία της κατασκευής.

γ) Συνοπτική περιγραφή τών προτεινομένων παρεμβάσεων και διαρρυθμίσεων και τεχνικές προδιαγραφές αυτών.

δ) Αρχιτεκτονικά σχέδια (κατόψεις, όψεις, τομές) τών ύπαρχουσών κτιριακών εγκαταστάσεων.

ε) Φάκελος τεχνικής προσφοράς, ή όποία πρέπει νά περιλαμβάνει, τουλάχιστον ιδέες προτεινομένης λύσεως αξιοποιήσεως του ακινήτου, περιγραφή προτεινομένης λύσεως, αρχιτεκτονική προμελέτη (σέ επίπεδο μελέτης) μέ πλήρη σειρά σχεδίων κατόψεων όλων τών χώρων, όψεων και τομών, προμελέτες κατασκευών, έπισκευών, διαρρυθμίσεων και λοιπών

έργασιων, οι οποίες θα γίνουν στο κτίριο, τεχνική έκθεση με τεύχος υλικών, προδιαγραφών αυτών και τρόπο κατασκευής (ποιοτικά στοιχεία), προμελέτες Η/Υ εγκαταστάσεων με προσεγγιστικό προσδιορισμό των ποσοτικών και ποιοτικών χαρακτηριστικών τους, στοιχεία μελετητικής ομάδος.

στ) Χρόνος παραδόσεως του προσφερομένου κτιρίου με χρονοδιάγραμμα άποπερατώσεως των ενδιάμεσων διακεκριμένων σταδίων και προβλεπομένων εργασιών με άφετηρία την ήμερομηνία εκδόσεως της οικοδομικής άδειας.

3. Παραλείψεις ή τροποποιήσεις των στοιχείων, τα οποία αναγράφονται στις προηγούμενες παραγράφους δεν έπηρεάζει την έγκυρότητα της προσκλήσεως ή του διαγωνισμού.

4. Πρόσθετες διευκρινίσεις επί άμφιβόλων σημείων της προσκλήσεως δύνανται να παρέχει ή Έπιτροπή διεξαγωγής του διαγωνισμού πρό του άνοιγματος των οικονομικών προσφορών άυτεπαγγέλτως ή ως άπάντηση σε έρωτήματα των προτιθεμένων να καταθέσουν προσφορά.

Άρθρο 20

Κριτήρια άξιολόγησης – Βαθμολογία τεχνικής και οικονομικής προφοράς

1. Η πρόσκληση έκδηλώσεως ενδιαφέροντος για άγορά άκινήτου ή στο συνοδευτικό παράρτημα αναφέρει τα κριτήρια άξιολογήσεως των προσφορών, τα όποια αναλυτικώς ή όμαδοποιημένως θα άφορούν:

α) Θέση άκινήτου στην ευρύτερη περιοχή όπου εύρσκεται και προσβασιμότητα από οδικούς άξονες και μέσα μαζικής μεταφοράς.

β) Περιβάλλοντα χώρο και προσπελασιμότητα έγγυτέρας περιοχής (μέσα μαζικών μεταφορών, οδικοί κόμβοι, λεωφόροι κ.λπ.).

γ) Άρχιτεκτονική λύση, λειτουργικότητα, μετατρεψιμότητα.

δ) Υποδομή κτιρίου, ποιότητα κατασκευής.

ε) Έπάρκεια και καταλληλότητα χώρων κύριας χρήσεως.

στ) Έπάρκεια βοηθητικών χώρων.

ζ) Έπάρκεια χώρων στάθμευσης.

η) Διαμόρφωση περιβάλλοντος χώρου.

θ) Χρόνο άνεγέρσεως – Χρόνο διαθέσεως.

2. Αναφέρεται ό συντελεστής βαρύτητας έκάστου κριτηρίου ή όμάδος κριτηρίων.

3. Προσδιορίζεται ή κλίμακα βαθμολογίας και ή έλαχίστη μερική ή συνολική βαθμολογία για την καταλληλότητα ή άπόρριψη κάθε προσφοράς.

4. Προσδιορίζεται ό τρόπος άναγωγής των προσφερομένων έπιφανειών, υπέργειων βοηθητικών χώρων υπόγειων άποθηκών, υπέργειων ή υπόγειων χώρων σταθμεύσεως στους χώρους κύριας χρήσεως.

5. Για την άξιόπιστη συγκριτική άξιολόγηση των προσφορών είναι δυνατόν να προσδιορίζεται ό τρόπος ύπολογισμού συσχετισμού προσφερομένων άνοιγμένων έπιφανειών, τεχνικής βαθμολογίας και οικονομικής προσφοράς, βάσει μαθηματικού τύπου, εκ του όποίου θα προκύπτει ή οικονομικότερη προσφορά.

Άρθρο 21

Διαδικασία άγορών

1. Η έγκεκριμένη από τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο πρόσκληση έκδήλωσης ενδιαφέροντος, δημοσιεύεται είκοσι (20) τουλάχιστον ήμέρες πριν από την ήμερομηνία κατάθεσης των προσφορών, εκτός εάν όρίζεται διαφορετικά στην πρόσκληση με άνάρτηση στα Γραφεία του νομικού προσώπου, στο όποίο θα κατατεθούν οι προσφορές και στα Γραφεία του αντίστοιχου Πρωτοβάθμιου Ο.Τ.Α., μέσα στην περιφέρεια των όποιων άναζητείται τό προς άγορά άκίνητο. Περιλήψη της πρόσκλησης δημοσιεύεται σε δύο ή περισσότερες ήμερήσιες τοπικές Έφημερίδες και στις περιπτώσεις που άπαιτείται και στην Έφημερίδα της Εύρωπαϊκής Ένωσης. Τό μέγεθος της δημοσιότητας πρέπει να είναι άνάλογο του προβλεπομένου τιμήματος άγοράς σε συνάρτηση με τό κόστος δημοσιότητας.

2. Για την άξιολόγηση των προσφορών όρίζεται Έπιτροπή από τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο, ή όποια άποτελείται από μέλη της τεχνικής ύπηρεσίας του και εάν κρίνεται σκόπιμο συμμετέχει και εκπρόσωπος του φορέα για λογαριασμό του όποίου θα άγοραστεί τό άκίνητο.

3. Έργο της Έπιτροπής είναι ή διαπίστωση της πληρότητας των προσφορών, ή τεχνική άξιολόγηση και

βαθμολογία αυτών, ή εξαγωγή της τελικής τεχνικής βαθμολογίας, ή αποσφράγιση των οικονομικών προσφορών και ό συσχετισμός τελικής τεχνικής βαθμολογίας και οικονομικών προσφορών για να προκύψει ή πρόκριση του καταλληλότερου και οικονομικότερου προς αγορά ακινήτου.

4. Τό πόρισμα της Έπιτροπής μέ τυχόν πρόσθετες παρατηρήσεις υποβάλλεται στό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο για λήψη κατ' αρχάς απόφάσεως προκρίσεως και συνεχίσεως της διαδικασίας αγοράς.

5. Τό προκριθέν για αγορά ακίνητο, αποστέλλεται σε ανεξάρτητο εκτιμητή του άρθρου 2 παρ. 3 του παρόντος για εκτίμηση της αξίας του, μετά από όριστικοποίηση όλων των ποσοτικών επί μέρους και στό σύνολό τους μεγεθών, των αναλυτικών ποιοτικών στοιχείων και χαρακτηριστικών του κτιρίου, ή όριστικοποίηση των προθεσμιών σύνταξης όριστικών μελετών, μελετών εφαρμογής, έγκρισης αυτών από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο και έκδοσης οικοδομικής άδειας ως και προσδιορισμού έγγραυτικών έπιστολών, ρητρών.

6. Όλοκληρώνεται ό έλεγχος τίτλων του προσφερομένου ακινήτου και διαπιστώνεται εάν τρίτος, τό Δημόσιο ή έτερο εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο διεκδικεί ή όχι δικαιώματα επ' αυτού.

7. Συμφωνείται ή οποιαδήποτε πρόσθετη υποχρέωση του πωλητή από μή δυναμένη να προβλεφθεί από την πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος ιδιαιτερότητα του προσφερομένου ακινήτου.

8. Διενεργούνται διαπραγματεύσεις από Έπιτροπή ή όποια όρίζεται από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο ή τό άρμοδίως έξουσιοδοτημένο όργανο, όπως στην παρ. 2 του παρόντος άρθρου.

9. Η λήψη τελικής απόφασης από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο για αγορά ακινήτου λαμβάνεται κατ' έλευθέρα αυτού κρίση.

Άρθρο 22

Συμβόλαιο αγοράς

Μετά τη λήψη τελικής απόφάσεως καλείται ό προσφέρων για ύπογραφή του συμβολαίου αγοράς στό όποιο, εκτός από την περιγραφή του ακινήτου ως έχει

και αγοράζεται ή ως μελλοντικό έτοιμο προς χρήση τελικό προϊόν, συμφωνούνται:

1. Τό τίμημα και ό τρόπος καταβολής αυτού. Σε περίπτωση αγοράς μελλοντικού έτοιμου τελικού προϊόντος, για την εκάστοτε καταβολή δόσης όρίζεται ή εκπλήρωση των υποχρεώσεων του πωλητή για την πρόοδο των εργασιών, σε συνάρτηση μέ την εφαρμογή του χρονοδιαγράμματος εκτέλεσης αυτών, ό τρόπος πιστοποίησης της εκτέλεσης αυτών και όποιες άλλες προϋποθέσεις τυχόν συμφωνηθούν.

2. Η προθεσμία παράδοσης του κτιρίου έτοιμου προς χρήση και οι τμηματικές προθεσμίες προόδου των εργασιών. Οι χρόνοι προσωρινής και διοικητικής παραλαβής και όριστικής παραλαβής, ως και ό τρόπος και χρόνος γνωστοποίησης στον πωλητή τυχόν παρατηρήσεων των έπιτροπών παραλαβής και ό χρόνος εκτέλεσης των εργασιών πού δέν έχουν εκτελεσθεί.

3. Οι προθεσμίες εκπόνησης των όριστικών μελετών, έγκρισης αυτών από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο, ύποβολής φακέλου για έκδοση οικοδομικής άδειας, εκπόνησης μελετών εφαρμογής, εκπόνησης κατά περίπτωση ειδικών μελετών και όποιες άλλες ειδικότερες προθεσμίες έχουν συμφωνηθεί για την ολοκλήρωση κατασκευής του κτιρίου.

4. Οι υποχρεώσεις του πωλητή για την παροχή των αναγκαίων πληροφοριών, στοιχείων και διευκολύνσεων προς τό όργανο πού όρίζεται από τό διοικούν τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο για την παρακολούθηση της κατασκευής του κτιρίου.

5. Τό ποσό και ή διάρκεια της έγγραυτικής έπιστολής καλής εκτέλεσης των εργασιών πού συμφωνούνται μέ τό συμβόλαιο, ως και των τμηματικών προθεσμιών και τελικής παράδοσης του κτιρίου κ.λπ. πού θα άποτελέσουν λόγους κατάπτωσης της έγγυησης.

Τό ποσό της έγγραυτικής έπιστολής καλής εκτέλεσης των όρων του συμβολαίου σύμφωνα μέ τά προβλεπόμενα στις παραγράφου 3 και 4 του άρθρου 7 του παρόντος Κανονισμού δέν μπορεί να είναι κατώτερο του 10% του συνολικού τιμήματος αγοράς, εκτός εάν διαφορετικά αναφέρεται στην πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος.

6. Οι ποινικές ρήτρες για μή έγκαιρη περάτωση των τμηματικών προθεσμιών και τελικής παράδοσης του

κτιρίου. Οί ποινικές ρητρες παρακρατούνται από τίς τμηματικές καταβολές καί εάν τό ποσό αὐτῶν δέν ἐπαρκεῖ, εἰσπράττονται ἀπό τίς ἐγγυητικές ἐπιστολές.

7. Σέ περίπτωση παραβίασης συμφωνηθείσας ἡμερομηνίας σταδιακῆς περάτωσης ἐργασιῶν ἢ τμηματικῆς ἢ τελικῆς παράδοσης τοῦ κτιρίου ἀπό ὑπαιτιότητα ἢ ἀδυναμία τοῦ πωλητῆ, δικαιούται αὐτομάτως ὁ ἀγοραστής, χωρίς τήρηση ὁποιουδήποτε ἄλλου ὄρου, νά προβαίνει μέ δαπάνες του, συμψηφιζόμενες στό τίμημα, στή συνέχιση ἐργασιῶν ἀποπεράτωσης τοῦ κτιρίου.

8. Στήν περίπτωση πού καταστρεῖ ἀναγκαία ἡ ἀγορά ἀπό τό ἐκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο νέων, πρόσθετων καί συμπληρωματικῶν ἐργασιῶν ἢ μελετῶν, οἱ ὁποῖες δέν ἦταν δυνατόν νά προβλεφθοῦν μέχρι τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμβολαίου, τότε ἡ ἐνέργεια αὐτή:

α) Εἶναι στή διακριτική εὐχέρεια καί ἐπιλογή τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου.

β) Ἀποτελεῖ ὑποχρέωση ἀνάληψης εὐθύνης πώλησης τοῦ πωλητῆ.

γ) Ἡ ἀγορά τῶν νέων ἐργασιῶν ἢ μελετῶν πραγματοποιεῖται μέ τήν ὑπογραφή νέου συμβολαίου ἀγοράς, νέου ἀντικειμένου, τό ὁποῖο θά ἀποτελεῖ προέκταση τοῦ ἀρχικοῦ συμβολαίου ἀγοράς.

δ) Ἡ ἀνάθεση ἐκτέλεσης ἢ ἐκπόνησης αὐτῶν σέ τρίτη τεχνική Ἑταιρία ἢ Μελετητικό γραφεῖο ἀποτελεῖ δικαίωμα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου καί ὑποχρέωση τοῦ πωλητῆ γιά παροχή τῶν ἀπαραίτητων διευκολύνσεων καί μὴ παρεμβολῆς ὁποιοῦδήποτε ἐμποδίων ἢ κωλυμάτων στόν τρίτο ἀνάδοχο γιά τήν ἐκτέλεση τῶν νέων ἐργασιῶν

ε) Ἡ κοστολόγηση τῶν νέων ἐργασιῶν, οἱ ὁποῖες πιθανόν νά ἀνατεθοῦν στόν πωλητῆ, μπορεῖ νά γίνει μέ κατ' ἀναλογία ἐφαρμογή τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων μέ τιμές ΑΤΟΕ, ΑΤΗΕ καί ΑΤΕΟ κατά τόν χρόνο τῆς νέας συμφωνίας, μέ προσυμφωνημένη μέ τό ἀρχικό συμβόλαιο, ποσοστιαία ἐπ' αὐτῶν ἔκπτωση, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τοῦ ἐμπορικοῦ κέρδους, τῶν γενικῶν ἐξόδων καί τοῦ Φ.Π.Α., ἢ μέ ἄλλο τρόπο ἐπίσης προσυμφωνημένο μέ τό ἀρχικό συμβόλαιο.

στ) Ἡ κοστολόγηση νέων μελετῶν, οἱ ὁποῖες πιθανόν νά ἀνατεθοῦν στόν πωλητῆ, μπορεῖ νά γίνει μέ κατ' ἀναλογία ἐφαρμογή τῶν διατάξεων περὶ

ἀμοιβῶν ἐκποίησης Μελετῶν Δημοσίων Ἔργων μέ προσυμφωνημένη μέ τό ἀρχικό συμβόλαιο ποσοστιαία ἐπ' αὐτῶν ἔκπτωση ἢ μέ ἄλλο τρόπο ἐπίσης προσυμφωνημένο μέ τό ἀρχικό συμβόλαιο.

ζ) Οἱ τυχόν ἀξομειώσεις εἰδῶν, ὑλικῶν ἢ μηχανημάτων, ποιότητας καί ποσότητας ἐργασιῶν, ἀπό αὐτές πού ἔχουν συμφωνηθεῖ μέ τό ἀρχικό συμβόλαιο, συμψηφίζονται στό κόστος τῶν νέων ἐργασιῶν γιά τή διαμόρφωση τοῦ κόστους αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' ΑΝΤΙΠΑΡΟΧΕΣ

Ἄρθρο 23

Τρόποι ἀντιπαροχῶν – Διαδικασία

Τό ἐκκλησιαστικό Ν.Π. μέ ἀπόφαση τοῦ διοικούντος ὄργανου του δύναται νά προβαίνει στήν ἀξιοποίηση τῶν οἰκοπέδων, τῶν ὁποίων εἶναι κύριος ἢ διαχειριστής, μέ ἀνοικοδόμηση αὐτῶν, μέ τό σύστημα ἀντιπαροχῆς ποσοστῶν στό οἰκόπεδο ὁμοῦ μετά τῶν ὀριζοντίων ἰδιοκτησιῶν, οἱ ὁποῖες ἀντιστοιχοῦν σέ αὐτά, λόγω ἐργολαβικοῦ ἀνταλλάγματος. Ἡ ἀνοικοδόμηση μέ ἀντιπαροχή δύναται νά πραγματοποιηθεῖ:

α) Διά δημοσίου πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ, μετά ἀπό σύνταξη, μέ μέριμνα τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ τρίτου, πλήρους μελέτης γιά τήν ἀνοικοδόμηση τοῦ οἰκοπέδου, στήν ὁποία θά περιλαμβάνεται πλήρης ἀρχιτεκτονική, στατική, γεωλογική, ἠλεκτρομηχανολογική καί ὑδραυλική μελέτη, τεχνική περιγραφή, συγγραφή ὑποχρεώσεων, προθεσμία ἀποπερατώσεως, πίνακας ποσοστῶν συν-ἰδιοκτησίας καί κατανομῆς δαπανῶν κοινοχρήστων καί κοινοκτῆτων ἰδιοκτησιῶν, πίνακας ἀποτιμῆσεως τῆς κάθε διηρημένης ἰδιοκτησίας ἢ ὀρόφου, προβλεπομένων νά ἀνεγερθοῦν καί θά εἶναι καθορισμένες καί θά λαμβάνονται ὡς πλήρως ἀποπερατωμένες, καί σχέδιο τῆς καταρτισθησομένης ἐργολαβικῆς συμβάσεως καί προσυμφώνου περὶ τῆς σταδιακῆς μεταβιβάσεως τῶν ποσοστῶν τοῦ οἰκοπέδου περιέχοντος καί διατάξεις γιά τήν καταρτισθησομένη ὀροφότητα, ὅπως καί κάθε ἄλλο στοιχεῖο ἐπιβαλλόμενο ἢ κρινόμενο ὡς σκόπιμο κατά τίς ὑπάρχουσες συνθήκες ἢ ἀπαιτούμενο κατά τήν φύση τοῦ ἔργου. Ἡ ἀποτίμηση τῆς ἀξίας τῶν

άντιπαρεχομένων ιδιοκτησιών και του συνόλου των υπό ανέγερση ιδιοκτησιών θα καθορίζεται συμφώνως προς τους συγκεκριμένους συντελεστές αξίας της κάθε διηρημένης ιδιοκτησίας, θα εκφράζεται σε απόλυτες ή σχετικές τιμές και θα αναφέρεται στον σχετικό πίνακα στη διακήρυξη.

β) Μέ προσκλήσεις έκδηλωσης ενδιαφέροντος, όπου οί ενδιαφερόμενοι καλούνται όπως υποβάλουν, πλήν της προσφοράς ποσοστού αντιπαροχής, ιδέες περί του τρόπου αξιοποίησης του οικοπέδου με αρχιτεκτονική, στατική, ηλεκτρομηχανολογική, γεωλογική, υδραυλική προμελέτη, τεχνική περιγραφή, συγγραφή υποχρεώσεων, πίνακα ποσοστών συνιδιοκτησίας, κατανομή δαπανών, κοινοχρήστων και κοινοκτητών, σχέδιο σταδιακής μεταβίβασης ποσοστών οικοπέδου και κάθε άλλο στοιχείο επιβαλλόμενο εκ της φύσεως του έργου. Στη διακήρυξη θα καθορίζονται τα κριτήρια και ο τρόπος αξιολόγησης προσφορών.

γ) Μέ απ' ευθείας διαπραγματεύσεις, όταν δεν είναι δυνατόν ή συμφέρον να γίνει διαγωνισμός, όπως ιδίως στις περιπτώσεις συνιδιοκτητων οικοπέδων ή συνιδιοκτητων παλαιών οικημάτων.

Άρθρο 24

Πλειοδοτικοί διαγωνισμοί – Πρόσκληση έκδηλωσης ενδιαφέροντος

1. Η διακήρυξη αναρτάται και δημοσιεύεται κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 5 παρ. 2 του παρόντος Κανονισμού, αναφέρει δε και καλεί τους ενδιαφερομένους:

α) Νά υποβάλουν εντός προθεσμίας όχι συντομότερης των είκοσι (20) ημερών από της δημοσίευσης προσφοράς σε άκέραιες μονάδες των προσφερομένων προς τό εκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο ποσοστών αντιπαροχής, σύμφωνα με τον πίνακα αποτιμής της αξίας των διηρημένων ιδιοκτησιών και τον πίνακα, στον όποιον θα εμφαίνονται οι προσφερόμενες επί μέρους ιδιοκτησίες προς τό νομικό πρόσωπο για την κάλυψη του ποσοστού της αντιπαροχής.

β) Νά θέσουν τους βασικούς όρους σχεδίου της καταρτισθησόμενης εργολαβικής συμβάσεως, σχεδίου προσυμφώνου περί σταδιακής μεταβίβασης των ποσοστών του οικοπέδου, στο οποίο θα περιέχονται και

διατάξεις για την καταρτισθησόμενη όροφοκτησία, ως επίσης και κάθε άλλο στοιχείο ανάλογα απαιτούμενο κατά τις συνθήκες και την φύση του έργου.

γ) Τά προσόντα αυτών που δύνανται να λάβουν μέρος στον διαγωνισμό.

δ) Έγγυητική επιστολή σύμφωνη προς τά αναφερόμενα στο άρθρο 7 παρ. 3 και 4 του παρόντος Κανονισμού, ποσού όχι χαμηλότερου του δέκα τοις εκατό (10%) της αξίας του οικοπέδου, όπως αυτή αποτιμάται δυνάμει της Έκτιμητικής Έκθέσεως του άρθρου 2 παρ. 3 του παρόντος.

ε) Έν σχέσει προς τό περιεχόμενο, τον τύπο των προσφορών, τή διαδικασία διεξαγωγής της δημοπρασίας, ανακηρύξεως πλειοδότη, κατακυρώσεως του αποτελέσματος του διαγωνισμού, θα εφαρμόζονται αναλόγως οί διατάξεις του παρόντος Κανονισμού.

2. Η πρόσκληση έκδηλωσης ενδιαφέροντος δημοσιεύεται κατά τά διαλαμβανόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, θα αναφέρει και θα καλεί τους ενδιαφερομένους:

α) Νά υποβάλουν προσφορές εντός προθεσμίας όχι μικρότερης των είκοσι (20) ημερών από της δημοσίευσης, ξεχωριστά για τά αιτούμενα τεχνικά στοιχεία (σχέδια, τεύχη, συγγραφές), όπως αυτά αναλυτικά θα ζητούνται και ξεχωριστά σε σφραγισμένο φάκελο μέ τους οικονομικούς όρους της προσφοράς, ιδίως τό ποσοστό της αντιπαροχής, ολογράφως και αριθμητικώς.

β) Νά υποβάλουν σχέδιο εργολαβικής σύμβασης που θα καταρτισθεί, σχέδιο προσυμφώνου περί σταδιακής μεταβίβασης των ποσοστών του οικοπέδου, στο οποίο θα περιέχονται και διατάξεις για την όροφοκτησία που θα καταρτισθεί, όπως επίσης και κάθε άλλο στοιχείο που απαιτείται ανάλογα μέ τις συνθήκες και την φύση του έργου.

γ) Τά κριτήρια αξιολόγησης των προσφορών, τους συντελεστές βαρύτητας των κριτηρίων, τή βαθμολογία και τον τρόπο υπολογισμού και συσχετισμού της τεχνικής βαθμολογίας μέ την οικονομική προσφορά για τή συγκριτική αξιολόγηση των προσφορών.

δ) Τά προσόντα αυτών που μπορούν να λάβουν μέρος στον διαγωνισμό.

ε) Νά καταθέσουν έγγυητική επιστολή σύμφωνα μέ την προηγούμενη παράγραφο.

στ) Σέ σχέση μέ τίς διαδικασίες του διαγωνισμού, κατακύρωσης αποτελέσματος θά εφαρμόζονται ανάλογες διατάξεις του Κανονισμού.

3. Όλα τά έξοδα του διαγωνισμού καί δημοσιεύσεις, τά όποια τό καθένα χωριστά καί σέ απόλυτες τιμές, αναφέρονται στή διακήρυξη ή πρόσκληση ενδιαφέροντος καί βαρύνουν τόν ανάδοχο, όπως επίσης καί όλα τά έξοδα κατάρτισης τών σχετικών συμβάσεων, τών πράξεων σύστασης όριζόντιας ιδιοκτησίας, συμβολαιογραφικά έξοδα, πάσης φύσεως έξοδα καί έξοδα μεταγραφών βαρύνουν τόν ανάδοχο. Τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο δέν έχει καμία οικονομική υποχρέωση γιά τήν έκτέλεση τής σύμβασης.

4. Τό διοικούν τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο όργανο αποφασίζει κατ' έλευθερά κρίση.

5. Τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο δέν υποχρεούται σέ καμία περίπτωση σέ παροχή αποζημίωσης πρός τούς υποβάλλοντες προσφορά.

Άρθρο 25

Σύμβαση αντιπαροχής

Η σύμβαση αντιπαροχής καταρτίζεται σύμφωνα μέ τά όριζόμενα από τή διακήρυξη του διαγωνισμού ή τήν πρόσκληση έκδηλωσης ενδιαφέροντος καί ανάλογα μέ τίς σχετικές διατάξεις του Άστικού Δικαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

Άρθρο 26

Διαδικασίες έγκρίσεως καί χρηματικά όρια τών δικαιοπραξιών καί λοιπών δαπανών

1. Γιά κάθε δικαιοπραξία, καθώς καί κάθε δαπάνη, τών όποιων ή προϋπολογιζόμενη αξία δέν υπερβαίνει τίς τρείς χιλιάδες ευρώ (3.000 €) ανά σύμβαση, είναι απαραίτητη ή έγκριση του Μητροπολίτου. Σέ περίπτωση άπρακτης παρέλευσης 5 ήμερών από τήν υποβολή θεωρείται ότι ή υπό εξέταση δικαιοπραξία ή δαπάνη έγκρίθηκε σιωπηρώς. Διενεργούνται δέ μέ άπ' εύθειας ανάθεση τών οικείων συμβάσεων.

2. Γιά κάθε δικαιοπραξία καθώς καί κάθε δαπάνη, τών όποιων ή προϋπολογιζόμενη αξία κυμαίνεται μεταξύ τών τριών χιλιάδων ευρώ (3.000 €) καί τριάντα χιλιάδων ευρώ (30.000 €) ανά σύμβαση, είναι απαραίτητη ή έγκριση

του Μητροπολιτικού Συμβουλίου καί γιά τίς Ίερές Μονές ή έγκριση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου. Διενεργούνται δέ μέ άπ' εύθειας ανάθεση τών οικείων συμβάσεων.

3. Γιά κάθε δικαιοπραξία καθώς καί κάθε δαπάνη, τών όποιων ή προϋπολογιζόμενη αξία κυμαίνεται μεταξύ τών τριάντα χιλιάδων ευρώ (30.000 €) καί έξήντα χιλιάδων ευρώ (60.000 €) ανά σύμβαση, είναι απαραίτητη ή έγκριση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου καί γιά τίς Ίερές Μονές του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου. Διενεργούνται δέ μέ τή διαδικασία του πρόχειρου διαγωνισμού, στό πλαίσιο του όποιου, τό έκκλησιαστικό νομικό πρόσωπο, είτε μετά από άτυπη έρευνα αγοράς άπευθύνεται σέ τρείς (3) κατ' ελάχιστον ύποψηφίους τής έπιλογής του πού δραστηριοποιούνται σέ τομείς συναφείς μέ τό δημοπρατούμενο αντικείμενο, είτε μετά από δημοσίευση προσκλήσεως ενδιαφέροντος συλλέγονται προσφορές από ενδιαφερομένους. Η σύναψη τής σύμβασης γίνεται μέ εκείνα τά φυσικά ή νομικά πρόσωπα πού θά επιλέξει τό διοικούν όργανο μεταξύ τών προσφερόντων.

4. Γιά κάθε δικαιοπραξία καθώς καί κάθε δαπάνη, τών όποιων ή προϋπολογιζόμενη αξία υπερβαίνει τίς έξήντα χιλιάδες ευρώ (60.000€) ανά σύμβαση, είναι απαραίτητη ή έγκριση του Μητροπολιτικού Συμβουλίου καί γιά τίς Ίερές Μονές του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου. Διενεργούνται δέ μέ τή διαδικασία του τακτικού διαγωνισμού, στό πλαίσιο του όποιου κάθε ενδιαφερόμενος οικονομικός φορέας δύναται νά υποβάλει προσφορά σύμφωνα μέ τούς όρους πού θά αποφασίσει τό διοικούν όργανο καί τήν προκήρυξη πού θά δημοσιευθεί κατά τό άρθρο 5 του παρόντος.

5. Γιά κάθε ως άνω δικαιοπραξία καθώς καί κάθε δαπάνη, τών όποιων ή προϋπολογιζόμενη αξία υπερβαίνει τίς διακόσιες χιλιάδες ευρώ (200.000 €) ανά σύμβαση, είναι απαραίτητη ή έγκριση τής Ίεράς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Ελλάδος, κατόπιν προτάσεως πρός αυτήν εκ του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θήρας, Αμοργού καί Νήσων.

6. Τυχόν μή παροχή τών ως άνω απαιτούμενων έγκρίσεων καθιστά τή δικαιοπραξία άκυρη.

7. Κατ' εξαίρεση απαιτείται, άσχετως τής αξίας του άκινήτου, ή έγκριση τής Δ.Ι.Σ. έκδομένη τή προτάσει του οικείου Αρχιερέως γιά τήν εκποίηση καί δωρεά

άκινήτων εκ τῶν ἀναφερομένων στήν παρ. 9 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος.

8. Σέ εἰδικές περιπτώσεις, πού σχετίζονται ἀποκλειστικά καί μόνον μέ τήν ἀνάθεση μελετῶν καί ἔργων, ἡ ἀνάθεση μπορεῖ νά γίνει ἀπ' εὐθείας ὅταν γιά λόγους καλλιτεχνικῆς φύσεως ἡ ἐκτέλεση τοῦ ἔργου ἢ τῆς μελέτης πρέπει νά ἀνατεθεῖ σέ συγκεκριμένο-ἐξειδικεύμενο πρόσωπο, σύμφωνα μέ τήν ἔννοια τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου ὅπως αὐτό ὀρίζεται στό ἄρθρο 1 του Καν. 55/1974 (ΦΕΚ Α' 185/1.7.1974).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η' ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρο 27

Διατάξεις νόμων

Ἀπό τίς διατάξεις τοῦ παρόντος δέν θίγονται οἱ προβλεπόμενες στόν Καταστατικό Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ν. 590/1977) καί στόν Κανονισμό 263/2014 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί συγκροτήσεως, ἀρμοδιοτήτων καί λειτουργίας τῶν Μητροπολιτικῶν Συμβουλίων τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» διατάξεις περί τῆς ἐγκριτικῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καί τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων, ὡς καί κάθε ἄλλη εἰδική διάταξη περί ἐγκριτικῆς ἀρμοδιότητος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρο 28

Τροποποίηση διατάξεων – Ἐναρξη ἰσχύος

1. Οἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ τροποποιούνται ἢ συμπληρώνονται ἢ καταργούνται δι' ἀποφάσεως τῆς Δ.Ι.Σ., ἡ ὁποία δημοσιεύεται στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, κατόπιν προτάσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

2. Ὁ παρών Κανονισμός δέν προκαλεῖ δαπάνη σέ βάρος τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ ἢ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων.

3. Οἱ διατάξεις τοῦ παρόντος καταλαμβάνουν τίς ἐκκρεμεῖς διαδικασίες ἢ συμβάσεις μισθώσεων, ἐκποιήσεων, ἀγορῶν, ἀνταλλαγῶν καί ἀντιπαροχῶν.

4. Πᾶσα εἰδική κανονιστική διάταξη τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καί Νήσων, ἡ ὁποία ἀντιβαίνει στίς διατάξεις τοῦ παρόντος ἢ ἀφορᾶ σέ θέματα πού ρυθμίζονται διὰ τοῦ παρόντος, καταργεῖται ἀπό τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος αὐτοῦ.

5. Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχεται ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Κανονισμός αὐτός νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καί τό Περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήνα, 6.9.2023

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Ὁρεῶν Φιλόθεος

Τροποποίηση - διόρθωση τῆς ὑπ' ἀριθ. 1087/862/2.4.2019 Ἀποφάσεως τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου (Α' 1713)

Ἀριθμ. 4808/2278

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

- 1) τὸ ἄρθρο 29 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»,
- 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 858/20.9.2023 πρόταση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών,
- 3) τὸ ἀπὸ 31.12.1911 Βασιλικὸ Διάταγμα (Α' 28/1912),
- 4) τὴν ἀπὸ 4.10.2023 Ἀπόφασί τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ
- 5) τὸ γεγονός ὅτι ἐκ τῆς παρουσίας ἀποφάσεως δέν προκαλεῖται δαπάνη, ἀποφασίζουμε:

Α'. Στόν πίνακα τοῦ ἄρθρου 1 τῆς Διαπιστωτικῆς Πράξεως τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου ὑπ' ἀριθ. 1087/862: «Ὁργάνωση καὶ διάρθρωση τῶν Ἐνοριῶν καὶ τῶν θρησκευτικῶν λειτουργῶν τῆς Ἱερᾶς Μητρο-

πόλεως Φθιώτιδος», ἡ ὁποία δημοσιεύθηκε στό ΦΕΚ Β' 1713/16.5.2019, καί εἰδικότερα στήν σελίδα 19786 αὐτοῦ, ἡ ἐπωνυμία τῆς Ἐνορίας Παλαιοχωρίου τῆς σειρᾶς μέ αὐξοντα ἀριθμό 215, ἀπό τὸ ἐσφαλμένο «ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ» διορθώνεται στό ὀρθό «ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ».

Β'. Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἔχει ἀναδρομική ἰσχὺ ἀπὸ 16.5.2019.

Γ'. Ἡ παρούσα ἀπόφαση νά δημοσιευθεῖ στήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ στό ἐπίσημο δελτίο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ἀθήναι, 4.10.2023

†Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, Πρόεδρος
Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
†Ὁ Ὠρεῶν Φιλόθεος

Ἀναρτήθηκε στήν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 15.11.2023

«Διοίκηση καί διαχείριση τμήματος τής ρευστοποιητέας περιουσίας τής 'Ιερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη τής 'Ιερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν»

Ἀριθμ. 350/2023

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

Ἔχουσα ὑπ' ὄψιν:

1) τίς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 παρ. 4, 9 παρ. 4, 39 παρ. 1, 46 παρ. 2 ἔδαφ. α' τοῦ Ν. 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. Α' 146), ὅπως ἰσχύουν,

2) τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 4684/1930 (ΦΕΚ Α' 150/10.5.1930), ὅπως κωδικοποιήθηκε ὡς ἄρθρο 8 τοῦ Π.Δ. τῆς 14/22.4.1931 (ΦΕΚ Α' 328),

3) τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 51 παρ. 7 τοῦ Ν. 4301/2014 (ΦΕΚ Α' 223/7.10.2014),

4) τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 2 τῆς ἀπό 11.5.1988 Συμβάσεως Ἐκκλησίας καί Πολιτείας, πού κυρώθηκε μέ τό ἄρθρο πρῶτο τοῦ Ν. 1811/1988 (ΦΕΚ Α' 231/13.10.1988),

5) τίς διατάξεις τοῦ ἀπό 25.1.1933 Π.Δ. «Περί διαχωρισμοῦ τῆς ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πετράκη Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν» (ΦΕΚ Α' 39/14.2.1933),

6) τό ἀπό 12.6.2023 πρακτικό - αἴτημα τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη πρὸς τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος (περί ἐπιστροφῆς στήν Ἱερά Μονή τῆς διοικήσεως καί διαχειρίσεως ἀκινήτου τῆς ρευστοποιητέας περιουσίας τῆς), πού διαβιβάσθηκε μέ τό ὑπ' ἀριθμ. 355/16.6.2023 ἔγγραφο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς πρὸς τήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν,

7) τή σχετική θετική εἰσήγηση ὑπ' ἀριθμ. 4527/14.6.2023 τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Ἱερωνύμου Β' (ὡς ἐπιχώριου Μητροπολίτη στόν ὁποῖο ὑπάγεται ἡ Ἱερά Μονή Ἀσωμάτων Πετράκη), μέ τήν ὁποία ἐπίσης διαβιβάσθηκε τό ἀνωτέρω ἀπό 12.6.2023 πρακτικό τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη πρὸς τή Διαρκή Ἱερά Σύνοδο τῆς

Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατ' ἄρθρον 46 παρ. 2 ἔδαφ. α τοῦ Ν. 590/1977,

8) τήν ἀρνητική εἰσήγηση - πρακτικό τῆς ὑπ' ἀριθμ. Ι'/21.9.2023 Συνεδρίας (θέμα 2ο) τῆς Διοικούσας Ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Κ.Υ.Ο. (κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. 2968/1422/20.6.2023 ἐντολῆς τῆς Διαρκούς Ἱερᾶς Συνόδου), ἀπό τήν ὁποία ἀπεξέκλινε μέ εἰδική αἰτιολογία ἡ ἀπό 4.10.2023 ἀπόφαση τῆς Διαρκούς Ἱερᾶς Συνόδου

9) Τήν ἀπό 4.10.2023 ἀπόφαση τῆς Διαρκούς Ἱερᾶς Συνόδου περί ἐγκρίσεως τοῦ ἀνωτέρω ἀπό 12.6.2023 αἰτήματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη μέ εἰδική αἰτιολογία, ψηφίζει τόν Κανονισμό 350/2023, ἔχοντα οὕτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 350/2023

«Διοίκηση καί διαχείριση τμήματος
τῆς ρευστοποιητέας περιουσίας
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη
τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν»

Ἄρθρο 1

Διοίκηση καί διαχείριση τμήματος
ρευστοποιητέας περιουσίας

1. Ἡ ἀκίνητη περιουσία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἀναγνωρίσθηκε καί διαχωρίσθηκε σέ διατηρουμένη περιουσία καί σέ ρευστοποιητέα περιουσία μέ τό ἀπό 25.1.1933 Π.Δ. (ΦΕΚ Α' 39/14.2.1933), ἡ δέ τελευταία ὑπήχθη κατά τά ἄρθρα 7 καί 8 τοῦ Ν. 4684/1930 (Α' 150) στήν ἀρμοδιότητα διοικήσεως καί διαχειρίσεως τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 4684/1930 (Α' 150). Μετά τήν κατάργηση τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ἡ διοίκηση καί διαχείριση τῆς ρευστοποιητέας περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη περιήλθε στήν ἀρμοδιότητα διοικήσεως καί διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς

Ἑλλάδος δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 παρ. 2 τῆς ἀπό 11.5.1988 Συμβάσεως Ἐκκλησίας καί Πολιτείας (κυρωθεῖσας μέ τό ἄρθρο πρῶτο Ν. 1811/1988, Α' 231), ἡ ὁποία τή διοικεῖ καί διαχειρίζεται μέσφ ὑπηρεσίας (τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν - ΕΚΥΟ) κατά τό ἄρθρο 1 τοῦ Κανονισμοῦ 324/2020 (Α' 249), ὅπως ἰσχύει.

2. Ἀπό τή δημοσίευση τοῦ παρόντος μεταβάλλεται τό καθεστῶς διοικήσεως καί διαχειρίσεως μοναστηριακῆς ἐκτάσεως ἐμβαδοῦ σαράντα τεσσάρων χιλιάδων ἐννιακοσίων ὀγδόντα ἐννέα τετραγωνικῶν μέτρων (44.989,00 τ.μ.) μέ Κωδικό Ἀριθμό Ἐθνικοῦ Κτηματολογίου (ΚΑΕΚ) 050341501009/0/0 κείμενης ἐπί τῶν ὁδῶν Ἀκτῆς καί Ἀρχιμήδους (θέση Μεγάλο Καβούρι) στό Ο.Τ. 100-101 τοῦ ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου Δήμου Βουλιαγμένης Ἀττικῆς, πλήρους κυριότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, πού εἶχε προσδιορισθεῖ καί διαχωρισθεῖ ὡς ρευστοποιητέα περιουσία μέ τό ἀπό 25.1.1933 Π.Δ. (ΦΕΚ Α' 39/14.2.1933) καί παύει ὡς πρὸς τήν ἀνωτέρω ἔκταση ἡ ἀρμοδιότητα διοικήσεως καί διαχειρίσεως (τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Οἰκονομικῶν) τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

3. Ἀπό τή δημοσίευση τοῦ παρόντος ἀποδίδεται ἄνευ ἐτέρου ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἡ διοίκηση καί

διαχείριση τοῦ παραπάνω ἀκινήτου στήν ἰδιοκτήτριά του Ἱερά Μονή Ἀσωμάτων Πετράκη ὡς τμήματος πλέον τῆς διατηρουμένης περιουσίας τῆς.

4. Ἀπό τή δημοσίευση τοῦ παρόντος τυχόν ἔνδικες ἐνέργειες, ἐν γένει διαδικαστικές πράξεις, ἐξώδικες ἐνέργειες καί δικαιοπραξίες σχετικά μέ τή διοίκηση καί διαχείριση τοῦ ἀνωτέρω ἀκινήτου πού εἶχαν διενεργηθεῖ ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συνεχίζονται ἀπό τήν ἰδιοκτήτρια Ἱερά Μονή Ἀσωμάτων Πετράκη.

Ἄρθρο 2

1. Ὁ παρῶν Κανονισμός δέν προκαλεῖ δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

2. Ὁ παρῶν Κανονισμός ἰσχύει ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του διά τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δημοσιεύεται δέ καί διά τοῦ ἐπίσημου δελτίου «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀθήναι, 4.10.2023

†Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερώνυμος, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
†Ὁ Ὁρεῶν Φιλόθεος

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Ἱερά Μητρόπολις Καστορίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις 1) τοῦ ἄρθρου 38, παράγραφος 2, τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», καί, 2) τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/20218 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» (Φ.Ε.Κ. 153 Α'), τήν ὑπ' ἀριθμ. 235/2023 Διαπιστωτικήν Πρᾶξιν κατατάξεως τῶν μισθοδοτούμεων ὑπό τοῦ Δημοσίου κληρικῶν καί ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας σέ ὀργανικές θέσεις τοῦ Π.Δ. 14/2023 καί προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικές θέσεις τακτικῶν Διακόνων τῶν Ἱερῶν Ἐνοριακῶν Ναῶν Ἁγίου Γεωργίου Καστορίας, Ἁγίας Παρασκευῆς Ἄργους Ὁρειοτικοῦ καί τήν κενήν ὀργανικήν θέσιν τακτικοῦ Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου Δισπηλιοῦ.

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ ὑπό τῶν ἄρθρων 5, 6, καί 7 τοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης Προκηρύξεως ἐν τῷ Περιοδικῷ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλλωσι τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Καστορία τῇ 20ῇ Ὀκτωβρίου 2023

† Ὁ Καστορίας ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 7.11.2023

Ἱερά Μητρόπολις Φθιώτιδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 § 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικές θέσεις τακτικῶν Ἱεροδιακόνων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Ἀθανασίου (Γαλανείκων) Λαμίας

Ἁγίων Θεοδώρων Ἀταλάντης
Ἁγίας Παρασκευῆς (Νέας Ἀμπλιανῆς) Λαμίας
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Λαμία τῇ 31ῇ Ὀκτωβρίου 2023

† Ὁ Φθιώτιδος ΣΥΜΕΩΝ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τίν 7.11.2023

Ἱερά Μητρόπολις Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 37, παρ. 2, τοῦ Ν. 590/1977, «Περί τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικές θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἁγίου Νικολάου Γροῦ
Ἁγίου Γεωργίου Αὐγωνύμων
Ταξιαρχῶν Ἀναβάτου
Ἁγίας Κυριακῆς Ἀμάδων
Προφήτου Ἡλία Σπαρτοῦντος
Ἁγίας Ματρῶνης Καταβάσεως
Ἁγίας Παρασκευῆς Φυτῶν
Ἁγίου Γεωργίου Βολισσοῦ
Κοιμήσεως Θεοτόκου Βολισσοῦ
Ἁγίου Γεωργίου Σιδηροῦντος
Ἁγίων Ἀναργύρων Ποταμιᾶς
Ἁγίου Ἰωάννου Πυραμᾶς
Ἁγίου Κωνσταντίνου Πισπιλοῦντος
Ἁγίου Μάμαντος Ἀφροδισίων
Ἁγίας Παρασκευῆς Χαλάνδρων
Ἁγίου Παντελεήμονος Κεράμου
Ἁγίου Παντελεήμονος Κηπουριῶν
Γενεσίου Θεοτόκου Λεπτοπόδων
Μεταμορφώσεως Σωτήρος Χριστοῦ Ἐγρηγόρου

Ἁγίας Παρασκευῆς Ἁγίου Γάλακτος
Ταξιάρχων Μελανιοῦς
Ταξιάρχων Νενητουρίων
Ταξιάρχων Τρυπῶν
Μεταμορφώσεως Σωτήρος Διευχῶν
Ταξιάρχων Παγίδος
Ἁγίου Ἰωάννου Καταρράκτου
Ἁγίου Γεωργίου Πατρικῶν
Ἁγίας Μαρίνης Μυρμηγκίου
Ἁγίων Ἀποστόλων Φλασίων

ὡς καί τās κενάς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Διακόνων
τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Εὐαγγελιστρίας πόλεως Χίου
Ἁγίου Γεωργίου Βροντάδου καί
Ἁγίου Εὐστρατίου Θυμιανῶν

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ
κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό
τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ
ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν
ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Χίῳ τῆ 31ῆ Ὀκτωβρίου 2023

† Ὁ Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν ΜΑΡΚΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 7.11.2023*

Ἱερά Μητρόπολις Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τās διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ.
2, τοῦ Ν. 590/1977, «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20
τοῦ ὑπ' ἀριθ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
«Περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά
πληρώσωμεν τās κενάς ὀργανικὰς θέσεις Διακόνων
τῶν Ἐνοριακῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἰ. Ν. Ἀγ. Νικολάου Μεγαλοπόλεως
Ἰ. Ν. Ἀγ. Κυριακῆς Δημητσάνης
Ἰ. Ν. Ἀγ. Τρύφωνος Βυτίνης

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανο-
νικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό

τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ἐν τῷ περιοδικῷ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ, ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιο-
λογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω θέσεων.

Ἐν Μεγαλοπόλει τῆ 1ῆ Νοεμβρίου 2023

† Ὁ Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 7.11.2023*

Ἱερά Μητρόπολις Μονεμβασίας καί Σπάρτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τās διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38
παραγρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20
τοῦ ὑπ' ἀριθ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
«περὶ Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά
πληρώσωμεν τās κενάς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν
Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Ἐνορίας Ἀγόριανης
Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀμυκλῶν
Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Ἐνορίας Βελανιδιῶν,
Προφήτου Ἡλιοῦ Ἐνορίας Λευκοχώματος
Ἰταπαντῆς τοῦ Κυρίου Ἐνορίας Πλατάνας,

τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καί
Σπάρτης, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ
κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό
τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας, ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ
ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν
ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Σπάρτῃ τῆ 3ῆ Νοεμβρίου 2023

† Ὁ Μονεμβασίας καί Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

*Ἀναρτήθηκε στὴν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 7.11.2023*

Ἱερά Μητρόπολις Ἐλευθερουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου, «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Παραλίας Ὁφρυνίου Ἀγίας Βαρβάρας Μεσιᾶς,
ἀλλά καί τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις Διακόνων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἀγίου Νικολάου Ἐλευθερουπόλεως
Ἀγίου Νικολάου Νέας Περάμου
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τήν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἐλευθερουπόλει τῆ 1ῃ Νοεμβρίου 2023

† Ὁ Ἐλευθερουπόλεως ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 30.11.2023

Ἱερά Μητρόπολις Χαλκίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38, παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) καί τῶν ἄρθρων 4, 5, 7 καί 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου καί προκειμένου νά προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς κήρυξιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ:

Ἀγίου Δημητρίου Χαλκίδος
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τήν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων» προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως, ἐντός μηνός ἀπό τῆς

δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω
Ἐν Χαλκίδι τῆ 17ῃ Νοεμβρίου 2023

† Ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἀναρτήθηκε στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν 30.11.2023

Ἱερά Μητρόπολις Χαλκίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περί Ἐφημερίων καί Διακόνων», προκειμένου νά πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν:

Ἀγ. Ἰωάννου Θεολόγου Ἀγιδιῶν
Ἀγ. Νικολάου Ἀγ. Σοφίας
Ἀγ. Παρασκευῆς Αὐγαριάς
Κοιμήσεως Θεοτόκου Βασιλικῆ (β' θέσις)
Ὁσ. Ἰωάννου Ρώσσου Βασιλικῆ (β' θέσις)
Τιμίου Προδρόμου Βασιλικῶν
Τιμίου Προδρόμου Γαλατσῶνας
Ἀγ. Ἀθανασίου Γαλατσάδων
Ἀγ. Ἰωάννου Θεολόγου Γλυφάδας
Ἀγ. Δημητρίου Δάφνης
Ἀγίου Νικολάου Ἐρετρίας
Ἀγ. Παντελεήμονος Καμματριᾶδων
Ἀγ. Ταξιαρχῶν Κοκκινομηλιάς
Κοιμήσεως Θεοτόκου Κοντοδεσποτίου
Ἀγ. Ἰωάννου Κοτσικιάς
Προφήτου Ἡλιοῦ Κοτσικίων
Ἀγ. Δημητρίου Κούτουρλου
Κοιμήσεως Θεοτόκου Κυπαρισσίου
Ἀγ. Ταξιαρχῶν Λάμαρης
Γενεθλίου Θεοτόκου Λίμνης (β' θέσις)
Κοιμήσεως Θεοτόκου Λιχάδος
Γενεθλίου Θεοτόκου Λούτσης
Ἀγ. Ἰωάν. Θεολόγου Μαντουδίου (β' θέσις)
Ἀγ. Ἰωάννου Μετοχίου Διρφύων
Ἀγ. Παρασκευῆς Σέττας
Ἀγ. Τριάδος Σίμιας
Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἴανω Στενῆς

Άγ. Τριάδος Στροπώνων
Άγ. Παρασκευής Χαλκίδος (γ' θέσις)
Άγ. Ιωάννου Χαλκίδος (γ' θέσις)
Άγ. Νεκταρίου Χαλκίδος (β' θέσις)
Άγ. Σπυρίδωνος Χαλκίδος (β' θέσις)
Άγ. Ταξιάρχων Χαλκίδος (γ' θέσις)
Άγ. Ταξιάρχων Χαλκίδος (δ' θέσις)

Έν Χαλκίδι τῇ 17ῃ Νοεμβρίου 2023

† Ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

*Αναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 30.11.2023*

Ἱερά Μητρόπολις Λευκάδος καὶ Ἱθάκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ διακόνου τοῦ ἐν Λευκάδι:

τοῦ Ἱεροῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Εὐαγγελιστρίας καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κάλυψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Έν Λευκάδι τῇ 15ῃ Νοεμβρίου 2023

† Ὁ Λευκάδος καὶ Ἱθάκης ΘΕΟΦΙΛΟΣ

*Αναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 30.11.2023*

Ἱερά Μητρόπολις Λευκάδος καὶ Ἱθάκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38, παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 4-7 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 305/2018 Κανονισμοῦ τῆς Ἱεράς Συνόδου «Περὶ Ἐφημερίων καὶ Διακόνων», προκειμένου νὰ

πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν Ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν»

Γενεσίου Θεοτόκου (Παναγίας τῶν Ξένων) πόλεως Λευκάδος,
Ἁγίου Ἀθανασίου κόμης Ἁγίου Ἡλία
Ἁγίου Νικήτα κόμης Ἁγίου Νικήτα Λευκάδος,
Ἁγίου Ἀθανασίου κόμης Ἁγίου Πέτρου Λευκάδος
Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀθανίου Λευκάδος,
Ἁγίου Σπυρίδωνος Ἀλεξάνδρου Λευκάδος,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀνωγῆς Ἱθάκης,
Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου Ἀσπρογερακάτων
Λευκάδος,

Ἁγίου Βησσαρίωνος Βαθέος Μεγανησίου,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Βασιλικῆς Λευκάδος,
Ἁγίου Σπυρίδωνος Βλυχοῦ Λευκάδος,
Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου Δρυμῶνος Λευκάδος,
Ἁγίου Στεφάνου Ἐξανθείας Λευκάδος,
Ἁγίας Μαρίνης Ἐξωγῆς Ἱθάκης,
Ἁγίας Τριάδος Καλλιγονίου Λευκάδος,
Ἁγίων Ἀποστόλων Κατωμερίου Μεγανησίου,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Κονταραίνης Λευκάδος,
Εἰσοδίων Θεοτόκου Λεύκης Ἱθάκης
Παμμεγίστων Ταξιάρχων Μαραντοχωρίου Λευκάδος,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Περαχωρίου Ἱθάκης,
Ἁγίων Ἀναργύρων Πηγαδησάνων Λευκάδος,
Ἁγίου Γεωργίου Πινακοχωρίου Λευκάδος
Γενεσίου Θεοτόκου Σύβρου Λευκάδος,
Παμμεγίστων Ταξιάρχων Πλατρεϊθιά Ἱθάκης,
Ἁγίου Γεωργίου Ρουπακιά Λευκάδος,
Ἁγίων Ἀποστόλων Φρυνίου Λευκάδος,
Ἁγίου Νικολάου Φτερνοῦ Λευκάδος,
Ἱεροῦ Προσκυνηματικοῦ Ναοῦ Ἁγ. Βησσαρίωνος
Λευκάδος («Ἁγία Κάρα»)

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικά καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων, ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ περιοδικὸν «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Έν Λευκάδι τῇ 15ῃ Νοεμβρίου 2023

† Ὁ Λευκάδος καὶ Ἱθάκης ΘΕΟΦΙΛΟΣ

*Αναρτήθηκε στὴν ἰστοσελίδα τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος τὴν 30.11.2023*

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οί εργασίες της Δ.Ι.Σ. της 1.11.-2.11.2023

Συνήλθε χθές την Τετάρτη 1 και Πέμπτη 2 Νοεμβρίου 2023, η Διαρκής Ίερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος της 167ης Συνοδικής Περιόδου, υπό την Προεδρία του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Γερωνύμου.

Η Δ.Ι.Σ., συμμετέχοντας στον φετινό έορτασμό της Ημέρας της Πολύτεκνης Οικογένειας, αποφάσισε την έκδοση σχετικής Έγκυκλίου, η οποία όριστηκε να αναγνωσθεί στους Ίερούς Ναούς την Κυριακή 5 Νοεμβρίου. Ο εν λόγω έορτασμός έχει καθορισθεί από την Ανωτάτη Συνομοσπονδία Πολυτέκνων Ελλάδος, η οποία εκπροσωπεί τις 200.000 πολύτεκνες οικογένειες της πατρίδας μας.

Κατά τις δύο Συνεδρίες Αυτής η Δ.Ι.Σ.:

Ασχολήθηκε με τό πρό δεκαπενθημέρου διεξαχθέν στην Αθήνα Διεθνές Ήπιστημονικό Συνέδριο της Ήρας Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος για την συμπλήρωση 100 έτων από την έκδοση του περιοδικού ΘΕΟΛΟΓΙΑ, με θέμα: «Η όρθόδοξη Θεολογία εν πορεία στην “αυλη πραγματικότητα” της ύστερης νεωτερικότητας». Ο Μακαριώτατος και οί Σεβασμιώτατοι Συνοδικοί εξέφρασαν την ευαρέσκειά τους στην Όργανωτική και την Ήπιστημονική Ήπιτροπή του Συνεδρίου για τή μεγάλη έπιτυχία του και αποφάσισαν την άποστολή ευχαριστηρίων έπιστολών στους Προκαθημένους των Αυτόκεφάλων Όρθοδόξων Εκκλησιών πού συμμετείχαν αυτοπροσώπως ή μέσω Έκπροσώπων τους σέ αυτό, στην Πρόεδρο της Έλληνικής Δημοκρατίας κ. Αικατερίνη Σακελλαροπούλου, ή οποία τό στήριξε με την παρουσία της, σέ όλους τούς χορηγούς, καθώς και

σέ όσους συνέβαλαν στην πανθομολογουμένως έπιτυχή έκβασή του.

Ένημερώθηκε από τή Συνοδική Ήπιτροπή έπί της Εκκλησιαστικής Έκπαιδύσεως και Ήπιμορφώσεως του Έφημεριακού Κλήρου περί: α) των στατιστικών στοιχείων των Εκκλησιαστικών Σχολείων της Δευτεροβάθμιας Έκπαίδευσης, τά όποια άπεστάλησαν από τή Διεύθυνση Όρησκευτικής Έκπαιδύσεως του Ήπουργείου Παιδείας, Όρησκευμάτων και Άθλητισμού, β) του πίνακα με τις βάσεις εισαγωγής και τον αριθμό των έπιτυχόντων στις Θεολογικές Σχολές και γ) της αναφοράς σχετικά με την κοινή σύσκεψη της Συνοδικής Ήπιτροπής μετά του Έποπτικού Συμβουλίου Εκκλησιαστικής Έκπαίδευσης περί των Σχολών Μαθητείας Ήποψηφίων Κληρικών, ή οποία πραγματοποιήθηκε την 16η Όκτωβρίου 2023.

Ένημερώθηκε από την Εϊδική Συνοδική Ήπιτροπή Άκαδημίας Εκκλησιαστικών Τεχνών περί της διοργάνωσης της Εϊκαστικής Έκθεσης «ΕΙΚΟΝΩΝ ΤΕΧΝΗ», με θέμα «Άγιοι της Μικρής Άσίας και σκηνές του βίου τους», ή οποία θα πραγματοποιηθεί κατά τούς μήνες Δεκέμβριο 2023 και Ήανουάριο 2024.

Ένημερώθηκε από την Εϊδική Συνοδική Ήπιτροπή Λειτουργικής Άναγεννήσεως περί του προγράμματος του ΙΘ΄ Λειτουργικού Συμποσίου Στελεχών Ήρών Μητροπόλεων με κεντρικό θέμα: «Η ιερότητα της Θείας Λατρείας στην έποχή της έκκοσμικεύσεως».

Ένημερώθηκε από την Εϊδική Συνοδική Ήπιτροπή Εϊδικών Ποιμαντικών Ήποθέσεων περί κοινών δράσεων με τό Οικουμενικό Πατριαρχείο για θέματα πού άφορούν την έμπορία ανθρωπών (trafficking).

Ένέκρινε τό αίτημα της Εϊδικής Συνοδικής Ήπιτροπής Μεταναστών, Προσφύγων και Παλιννοστούντων περί της διεξαγωγής μελέτης με άντικείμενο την καταγραφή της άρωγής, την όποια λαμβάνουν οί μετανάστες στις Ήνορίες της Ήρας Μητροπόλεως Περιστερίου.

Ἐνημερώθηκε περὶ τῆς εὐχαριστήριας ἐπιστολῆς τῆς Πανελληνίας Ἐνώσης Γονέων πρὸς τὴν Ἱερά Σύνοδο γιὰ τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυση τῶν 5.000 εὐρώ γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν ποικίλων αἰρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας.

Ἐνέκρινε τὸν διορισμὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου π. Νήφωνος Συριανοῦ, ὡς Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καὶ Βάρης.

Ὅρισε, κατόπιν προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου, τοὺς ἐκ τῶν συνοδικῶν ὑπαλλήλων, Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτη κ. Θεόκλητο Μέντη, Διευθυντὴ τοῦ Γραφείου Συντονισμοῦ Ὑποθέσεων, καὶ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερο κ. Ἐμμανουὶλ Παπαμικρούλη, Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ τῶν Διαχριστιανικῶν Σχέσεων.

Τέλος, ἡ Δ.Ι.Σ. ἀσχολήθηκε μὲ θέματα Ἱερῶν Μητροπόλεων, Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα

*Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Τύπου, Δημοσίων
Σχέσεων καὶ Διαφωτίσεως

*Δελτίον τύπου τῆς 1.11.2023
περὶ τῆς Α' ἡμέρας ΔΓ' Πανορθόδοξης
Συνδιάσκεψης Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων
Ἐκκλησιῶν καὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων
γιὰ θέματα αἰρέσεων καὶ
παραθρησκείας*

Ἄρχισαν χθές, 31 Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ., στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Νέου Φαλίου, οἱ ἐργασίες τῆς «ΔΓ' Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων

Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων διὰ θέματα αἰρέσεων καὶ παραθρησκείας», μὲ θέμα: «Παλαιὰ Διαθήκη: Ἀμφισβητήσεις, παρερμηνεῖς, πολεμική».

Οἱ ἐργασίες τῆς Συνδιασκέψεως τελοῦν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου. Συμμετέχουν Ἐντεταλμένοι ἑννέα Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ ἑβδομήντα ἑννέα Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς Κρήτης καὶ τῆς Δωδεκανήσου. Ἡ Συνδιάσκεψη διεξάγεται ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων, καὶ φιλοξενεῖται στὴν Ἱερά Μητρόπολη Πειραιῶς.

Στὴν ἀρχὴ ἐτελέσθη Ἁγιασμός ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πτολεμαῖδος κ. Ἐμμανουὶλ καὶ ἀκολούθως ἀνεγνώσθησαν τὰ μνημόματα τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Στὴν ἐναρκτήρια τελετὴ παρέστησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Κυθωνίας καὶ Ἀποκορώνου κ. Δαμασκηνός (Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο), Πτολεμαῖδος κ. Ἐμμανουὶλ (Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας), Βράτσης κ. Γρηγόριος (Πατριαρχεῖο Βουλγαρίας), Χίου κ. Μᾶρκος, καθὼς καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Στρατοικείας κ. Στέφανος.

Ἐπίσης, παρέστησαν καὶ ἀνέγνωσαν μνημόματα οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν: Ἱεροσολύμων, ὁ ἐν Ἀθήναις Ἐξαρχος τοῦ Παναγίου Τάφου Ἀρχιμ. κ. Ραφαὴλ, Σερβίας, Πρωτοπρ. κ. Βλαντισλάβ Τοπάλοβιτς, Κύπρου, Πρωτοπρ. κ. Παναγιώτης Πίπης, Πολωνίας, Δρ. Γεώργιος Μπετλέικο καὶ Ἀλβανίας, Πρωτοπρ. κ. Ἰωάννης Μερκούρης.

Στὸ μῆνυμά του ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, μεταξύ τῶν ἄλλων, ὑπογράμμισε: «Διαχρονικά, στή συνείδηση τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ἔχει ὡς ἐπίκεντρο τὸ πρόσωπο τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου, καταγράφοντας ὄψεις τοῦ μυστηρίου τῆς θείας Οἰκονομίας (Λουκ. 24,

27). Οί τύποι, τά σύμβολα, οί θεοφάνειες τοῦ ἄσαρκου Λόγου, ὁ προφητικός λόγος, ἀποτελοῦν ἀναμφισβήτητα γεγονότα καί ὑπομνήματα τοῦ ἀποκλειστικῶς χριστολογικοῦ χαρακτῆρα της, τόσο ὡς πρὸς τό περιεχόμενο καί τόν σκοπό της, ὅσο καί ὡς πρὸς τήν πρόσληψη καί ἐρμηνεία της».

Ἀκολουθῶς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ κήρυξε τήν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνδιασκέψεως.

Στή συνέχεια, τόν λόγο ἔλαβε ὁ πρῶτος Εἰσηγητής κ. Βασίλειος Τζέρπος, Ἐπίκουρος Καθηγητής Καινῆς Διαθήκης, τοῦ Τμήματος Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ., μέ θέμα: «Ἡ Χριστολογική πρόσληψη καί ἐρμηνεία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης στά βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης». Ὁ Ἐλλογιώτατος κ. Καθηγητής μέ σαφήνεια κατέδειξε τήν ἐνότητα ἀμφοτέρων τῶν Διαθηκῶν. Μεταξύ τῶν ἄλλων ἀνέφερε: «Ἡ Παλαιά Διαθήκη εἶναι ἡ “Γραφή”, στήν ὁποία ἀναφέρονται καί συχνά χρησιμοποιοῦν τόσο ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς, ὅσο καί οἱ μαθητές καί Ἀπόστολοί Του στά βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης, εἴτε ὡς πρωταγωνιστές τῶν γεγονότων πού ἐκεῖ ἐξιστοροῦνται, εἴτε ὡς συγγραφεῖς τῶν βιβλίων της. Οἱ ἀναφορές σέ γεγονότα, πρόσωπα καί καταστάσεις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἱστορικά ἔχουν σταθερή θέση στό πρωτοχριστιανικό κήρυγμα ἀπό τήν ἔναρξη τῆς δημόσιας δράσης καί διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ στή Ναζαρέτ, ἕως τό κήρυγμα τῶν μαθητῶν καί Ἀποστόλων Του στό πλαίσιο τῆς ἱεραποστολικῆς τους δραστηριότητος σέ Ἰουδαίους καί ἐθνικούς». Δέν παρέλειψε νά ἀναδείξει τό χριστολογικό ὑπόβαθρο τῆς ἐνότητος τῶν δύο Διαθηκῶν καί στήν ἐρμηνεία τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ὑπογραμμίζοντας τή συσχέτιση τῶν δύο Διαθηκῶν, βάσει τοῦ σχήματος «ὑπόσχεση – ἐκπλήρωση».

Οἱ ἐργασίες τῆς Συνδιασκέψεως συνεχίζονται τήν 1η Νοεμβρίου 2023.

*Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνοδική Ἐπιτροπή Τύπου, Δημοσίων
Σχέσεων καί Διαφωτίσεως

*Δελτίον Τύπου τῆς 2.11.2023
περί τῆς Α΄ ἡμέρας ΔΓ΄ Πανορθόδοξης
Συνδιάσκεψης Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων
Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων
γιά θέματα αἰρέσεων καί παραθρησκείας*

Συνεχίσθηκαν χθές, 1η Νοεμβρίου ἐ.ἔ., οἱ ἐργασίες τῆς «ΔΓ΄ Πανορθόδοξου Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων διά θέματα αἰρέσεων καί παραθρησκείας».

Τήν πρώτη εἰσήγηση πραγματοποίησε ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερος κ. Βασίλειος Γεωργόπουλος, Ἀναπληρωτής Καθηγητής τοῦ Τμήμ. Κοινωνικῆς Θεολογίας καί Χριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ., μέ θέμα: «Ἡ πολεμική τῶν Ναζι κατά τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης». Στήν Εἰσήγησή του παρουσίασε τίς θέσεις τῆς Ναζιστικῆς ἰδεολογίας, τῶν Γερμανῶν Χριστιανῶν καί τῆς Κίνησης τῆς Γερμανικῆς πίστεως ὡς τούς κύριους πολέμιους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης στή Ναζιστική Γερμανία. Κοινό στοιχεῖο τῆς πολεμικῆς τους, τό ὁποῖο ἐνσωματώθηκε στήν κριτική τους, ὑπῆρξε ὁ ρατσιστικός ἀντισημιτισμός τους. Ὁ Εἰσηγητής δέν παρέλειψε νά ἐπισημάνει ἐπαναλήψεις τῆς ναζιστικῆς ἐπιχειρηματολογίας κατά τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης σέ σύγχρονα πολιτικά φιλοναζιστικά μορφώματα στόν γερμανικό καί τόν ἑλληνικό χῶρο.

Τή δεύτερη Εἰσήγηση πραγματοποίησε ὁ Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρ. κ. Δημήτριος Ἀβδελαῆς, Δρ Θεολογίας καί Κοινωνιολόγος, μέ θέμα: «Ἡ παρουσία τοῦ Ἄσαρκου Λόγου στήν Παλαιά Διαθήκη καί οἱ “Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά”». Μέ σαφῆ τρόπο ἀνέδειξε μέ συγκεκριμένες βιβλικές

μαρτυρίες τίς θεοφάνειες τοῦ Ἄσαρκου Λόγου στήν Παλαιά Διαθήκη. Οἱ παλαιοδιαθηκικές θεοφάνειες τοῦ Ἄσαρκου Λόγου «ὡς Ἄγγελος τοῦ Κυρίου», ἐπεσήμανε ὁ εἰσηγητής, ἀφ' ἑνός μὲν ἀναδεικνύουν τό Μυστήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος καί τῆς Θεότητος τοῦ Χριστοῦ, καθὼς δὲν πρόκειται γιὰ ἀπλό ἀγγελικό δημιούργημα, ἀφ' ἑτέρου δὲν ἀποδεικνύουν ὡς κακόδοξη τὴ θέση τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά» νὰ ταυτίζον τόν Θεό Λόγο μέ τόν Ἀρχάγγελο Μιχαήλ καί νὰ τόν παρουσιάζουν ὡς κτιστό δημιούργημα. Ὁ Εἰσηγητής, ἐπιπροσθέτως, συνδύασε τίς βιβλικές μαρτυρίες περὶ τῆς ἀσάρκου παρουσίας τοῦ Θεοῦ Λόγου ὡς «Ἀγγέλου τοῦ Κυρίου» μέ τὴν ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας καί τὴ χριστιανικὴ τέχνη.

Στὴ συνέχεια πραγματοποιοῦντο ἡ τρίτη Εἰσήγησις ἀπὸ τόν Αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβύτερο κ. Κωνσταντῖνο Παπαθανασίου, Δρα Θεολογίας, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τό θέμα: «Ἡ ἐρμηνεία τοῦ Σαββάτου καί ἡ παρερμηνεία του ἀπὸ τοὺς Ἀντβεντιστές τῆς Ἐβδόμης Ἡμέρας».

Ὁ Εἰσηγητής σημείωσε χαρακτηριστικά ὅτι τό Σάββατο, κατὰ τὴν Παλαιά Διαθήκη, συνιστᾶ μία ἐβδομαδιαία ἡμέρα ἀνάπαυσης καί λατρείας, καθὼς ὁ Θεός τὴν ἔβδομη ἡμέρα ὀλοκλήρωσε τὴ δημιουργία Του καί ἀναπαύθηκε, τὴν εὐλόγησε καί τὴν καθάγιασε. Οἱ Ἀντβεντιστές τῆς Ἐβδόμης Ἡμέρας ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ 4η ἐντολή τοῦ Δεκαλόγου ἀπαιτεῖ τὴν τήρησις τοῦ Σαββάτου ὡς ἡμέρα ἀνάπαυσης, λατρείας καί σημείο ἁγιασμοῦ, παρερμηνεύοντας καί παραθεωρῶντας ὅτι, στή νέα ἐν Χριστῷ Οἰκονομία, τό μόνιμο καί ἀμετάβλητο κέντρο τῆς Πίστεως εἶναι ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ καί ὁ ἑορτασμός της τὴν ἡμέρα τῆς Κυριακῆς. Ἡ τήρησις τοῦ Σαββάτου ἀντὶ τῆς Κυριακῆς καθιστᾶ τὴν ἐν λόγῳ κίνησι σαφῶς αἰρετικὴ καί ἀπολύτως ἀσυμβίβαστη μέ τὴ χριστιανικὴ πίστι.

Τὴν τέταρτη Εἰσήγησις πραγματοποίησε ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Γρηγόριος Κωνσταντίνου, Δρ Θεολογίας, μέ θέμα: «Ἡ Παλαιά Διαθήκη καί ἡ

χρῆσις της ἀπὸ τοὺς Μορμόνους». Ὁ Εἰσηγητής ἀνέφερε ὅτι ἡ αἰρετικὴ καί παραχριστιανικὴ κίνησις τῆς «Ἐκκλησίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῶν Ἁγίων τῶν Τελευταίων Ἡμερῶν» ἢ Μορμόνων, ὅπως εἶναι εὐρύτερα γνωστοί, ἀποτελεῖ ἓνα χῶρο ὅπου οἱ διαστρεβλώσεις καί οἱ παρερμηνείες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἶναι ἐκτεταμένες. Στὰ μορμονικά «ἱερά» βιβλία ἡ χρῆσις προσώπων, γεγονότων καί διδασκαλιῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης συνδέεται μέ ἐξωβιβλικές «ἀποκαλύψεις».

Παλαιοδιαθηκικά δεδομένα συνδέονται κατὰ τρόπο ἀνορθολογικό καί ἀνιστόρητο μέ φαντασιακά ὀνόματα μὴ βιβλικῶν ἀρχαίων προφητῶν, γεγονότων καί λαῶν. Ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω, ἐπεσήμανε ὁ Εἰσηγητής, καθίσταται ἀντιληπτό τό εὐρύτατο πεδίο παρερμηνείας καί διαστρέβλωσης τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἀπὸ τοὺς Μορμόνους.

Εἰσηγητής τῆς πρώτης ἀπογευματινῆς συνεδρίας ἦταν ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Ἐφραίμ Τριανταφυλλόπουλος, Δρ Θεολογίας, Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φθιώτιδος, μέ θέμα: «Ἡ νεοπαγανιστικὴ πολεμικὴ κατὰ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης». Ὁ Εἰσηγητής, ἀναφερόμενος στό φαινόμενο τῆς ἀναβίωσης τοῦ ἀρχαίου παγανισμοῦ στὸν ἑλληνικό χῶρο, ὑπογράμμισε ὅτι ἡ νεοπαγανιστικὴ πολεμικὴ ἐνσωματώνει ὑβριστικὲς ἀναφορές, ἀντιστορικὲς προσεγγίσεις, παραποιήσεις βιβλικῶν δεδομένων ἐκτὸς τοῦ ἱστορικοῦ τους πλαισίου καί τῆς νοηματικῆς τους συνάφειας. Παράλλιλως, ἀποσιωπᾶ νοσηρὰ φαινόμενα τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς θρησκείας, τὰ ὁποῖα, ὅπως εἶναι γνωστό, εἶχαν καταστῆ ἀντικείμενο κριτικῆς καί στοὺς ἀρχαίους χρόνους ἀπὸ Ἑλλήνες φιλοσόφους.

Ὁ δεύτερος Εἰσηγητής τῆς ἀπογευματινῆς συνεδρίας ἦταν ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Θεόφιλος Λεμοντζῆς, Δρ Θεολογίας, μέ θέμα: «Ἡ παρερμηνεία τοῦ παλαιοδιαθηκικοῦ μυνύματος στό φιλοσοφικό καί θρησκευτικό σύστημα τῆς Καμπαλά ἐξ ἐπόψεως Ὁρθόδοξου θεολογίας». Στὴν εἰσήγησί του ἀναδείχθηκε μία ξεχωριστὴ

περίπτωση πλήρους διαστρέβλωσης και αποκρυφιστικής προσέγγισης, πού αφορά την προσέγγιση της Παλαιᾶς Διαθήκης ἀπό τήν Ἰουδαϊκή Καμπυλά.

Ὁ εἰσηγητής ὑπογράμμισε ὅτι ἡ Καμπυλά (παράδοση), ἀναδύθηκε κατά τόν Μεσαίωνα καί περιέχει ἐρμηνεία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὑπό τό πρῖσμα τῆς ἀποκρυφιστικῆς ἰουδαϊκῆς παράδοσης, ἐνῶ ἀπό μελετητές καί ὁπαδούς της προβάλλεται ὡς φιλοσοφικό σύστημα πού ἐμπεριέχει ἀυθεντική σύνθεση ἀρχαίων μυστικῶν ἐσωτερικῶν διδασκαλιῶν, μεταφυσικῶν ἀρχῶν καί ἀλληγορικῶν ἐρμηνειῶν.

Στή συνέχεια κατέδειξε ὅτι ἡ Καμπυλά ἀποτελεῖ πλήρη παρερμηνεία καί διαστρέβλωση τῆς παλαιοδιαθηκικῆς διδασκαλίας σέ θεολογικό, ἀνθρωπολογικό καί κοσμολογικό ἐπίπεδο.

Σήμερα ὀλοκληρώνονται οἱ ἐργασίες τῆς Συνδιασκέψεως μέ τή σύνταξη, τή συζήτηση καί τήν ὑπογραφή τῶν Πορισμάτων.

*Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή
Πολιτιστικῆς Ταυτότητας

*Δελτίον τύπου τῆς 7.11.2023
περί τῆς προκηρύξεως
τοῦ Γ' Πανελληνίου Μαθητικοῦ
Διαγωνισμοῦ μέ γενικό θέμα:
«Μνήμες Μ. Ἀσίας-Πόντου»*

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διά τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος, καί ἡ Γενική Γραμματεία Ὁρθοσκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας,

Ὁρθοσκευμάτων καί Ἀθλητισμοῦ προκηρύσσουν τόν Γ' Πανελλήνιο Μαθητικό Διαγωνισμό δημιουργίας ταινίας μικροῦ μήκους μέ γενικό θέμα: «Μνήμες Μικρᾶς Ἀσίας-Πόντου 1922-2022».

Ὁ Διαγωνισμός ἀπευθύνεται σέ μαθητές καί μαθήτριες τῆς Β' καί Γ' Γυμνασίου, οἱ ὅποιοι καλοῦνται νά δημιουργήσουν πρωτότυπη ταινία (βίντεο) μικροῦ μήκους διάρκειας μέχρι 6', μέ θέμα σχετικό μέ μία ἀπό τίς ἀκόλουθες προσωπικότητες:

Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος
Νεομάρτυς Ἁγία Ἐλένη τῆς Σινώπης
Ἡλίας Βενέζης
Φίλων Κτενίδης (Ἰδρυμα Παναγία Σουμελά).

Στόχος τοῦ Διαγωνισμοῦ εἶναι οἱ συμμετέχοντες νά μελετήσουν καί νά γνωρίσουν μέσῳ τῆς ἔρευνας τήν ἱστορική παρουσία τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καί τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ στή Μικρά Ἀσία καί στόν Πόντο μέχρι τό 1922.

Οἱ ὁμάδες μαθητῶν καί μαθητριῶν, πού θά βραβευθοῦν ἀπό τήν Ἐπιτροπή Ἀξιολόγησης, μαζί μέ τούς συνοδούς Ἐκπαιδευτικούς θά μετάσχουν σέ μία τριήμερη ἐκπαιδευτική ἐκδρομή στή Χαλκίδα, τόν Ἀπρίλιο τοῦ 2024.

*Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνοδική Έπιτροπή Τύπου, Δημοσίων
Σχέσεων και Διαφωτίσεως

*Δελτίον τύπου τῆς 10.11.2023
περί τῆς ἔλευσης τῆς Ἀντιπροσωπείας
τοῦ Παν. Θρησκευτῶν & Δογματῶν τοῦ Ἰράν
στό Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος*

Σέ συνέχεια τῆς συνάντησης μέ τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερώνυμο Β΄, ἡ ἀντιπροσωπεία τοῦ Πανεπιστημίου Θρησκευτῶν & Δογμάτων τοῦ Ἰράν, πού ἐδρεύει στήν πόλη Qom, ἐπισκέφθηκε τήν Τετάρτη 8 Νοεμβρίου 2023 τό Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ Ἰρανικοῦ Πανεπιστημιακοῦ Ἰδρύματος ἐξέφρασαν ἐνδιαφέρον γιά τίς δράσεις τοῦ Κέντρου, τή λειτουργία τῆς βιβλιοθήκης καί τίς προοπτικές ἐπιστημονικῆς συνεργασίας. Ὁ Πρύτανης τοῦ Ἰδρύματος Dr. Seyed Abdolhassan Navab ἀναφέρθηκε στίς ἱστορικές σχέσεις Χριστιανῶν καί Μουσουλμάνων σέ ὁλόκληρη τή Μέση Ἀνατολή καί τόνισε τήν ἀγωνία του γιά τή συνεχιζόμενη ἔκρυθμη κατάσταση στήν περιοχὴ τῆς Γάζας.

Οἱ Ἐπιστημονικοὶ Συνεργάτες τοῦ Κέντρου κ. Χρῆστος Νάσιος, Σέργιος Βοΐλας καί Καλλιόπη Μαυραγκά τόνισαν τίς ἀκαδημαϊκές καί πολιτιστικές σχέσεις τῶν δύο παραδόσεων, ἐξέφρασαν τήν ἐλπίδα τους γιά τήν κατάπαυση τοῦ πυρός στήν πολύπαθη περιοχὴ καί τήν ἄμεση ἐπιστροφή τῶν αἰχμαλώτων στίς οἰκογένειές τους, ἐνῶ σημείωσαν ὅτι ἡ προσευχὴ περὶ εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου εἶναι ἡ μόνη ἀσφαλὴς ὁδὸς διαλόγου.

Ἀκολούθως, ἡ ἀντιπροσωπεία ξεναγήθηκε καί στή βιβλιοθήκη τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου ἀπὸ τήν ὑπεύθυνη βιβλιοθηκονόμο κ. Εἰρήνη Γρυπταίου.

Τόν Πρύτανη τοῦ Ἰδρύματος συνόδευαν οἱ: Dr Rahman Bolhassani, Ἀντιπρύτανης, Dr Hamed Shah Rafati, Γενικός Διευθυντής τῶν Διεθνῶν Σχέσεων, Dr Gholi Tabar, Διευθυντής τμήματος Ἀμερικῆς καί Εὐρώπης, Dr Mohammad Hossein Navab, Μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου, Dr Mohammad Hossein Taskhiri Ὑπεύθυνος Διεθνῶν Σχέσεων, Δρ Μαχντί Κομί, Μορφωτικός Σύμβουλος τῆς Ἰρανικῆς Πρεσβείας στήν Ἑλλάδα καί ὁ διερμηνέας κ. Ἀλί Καρατζί. Τήν ἀντιπροσωπεία συνόδευε ὁ π. Ἀντώνιος Μαλούφ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

*Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Δελτίον τύπου τῆς 13.11.2023
περί τῆς διαβεβαίωσης
τῶν Μητροπολιτῶν*

Τὴ διαβεβαίωση ἐνώπιον τῆς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Αἰκατερίνης Σακελλαροπούλου ἔδωσαν σήμερα τό μεσημέρι οἱ νέοι Σεβ. Μητροπολιτεῖς Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεος, Παραμυθίας κ. Σεραπίων καί Φλωρῆνης κ. Εἰρηναῖος, παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμου καί τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας, Θρησκευμάτων καί Ἀθλητισμοῦ κ. Κυριάκου Πιερρακάκη στό Προεδρικό Μέγαρο.

Σύμφωνα μέ τόν καταστατικό Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 9ης Ἰουλίου 1852 καθιερώθηκε οἱ κληρικοὶ νά δίνουν διαβεβαίωση, οἱ μὲν Ἀρχιερεῖς στήν ἀρχιερωσύνη τους οἱ δὲ ἄλλοι κληρικοὶ στήν ἱερωσύνη τους.

Κατά τή Διαβεβαίωση ἐνώπιον τῆς Προέδρου τῆς Δημοκρατίας ὁ Ἀρχιερεὺς θέτει τὸ δεξιὸν χεῖρ σὺν τῆσιν ἁγίοις καὶ δίνει τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ τηρεῖ τοὺς «Ἱεροὺς Κανόνες» καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους. Ἡ διαβεβαίωση, ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Διαβεβαιοῦμαι ἐπὶ τῇ Ἀρχιερωσύνῃ μου ὅτι θὰ ἐκπληρῶ τῇ θείᾳ χάριτι τὰ ἀρχιερατικά μου καθήκοντα μετὰ πάσης σπουδῆς καὶ δυνάμεως, τηρῶν ἀπαρασαλεύτως τοὺς ἱεροὺς ἀποστολικοὺς καὶ συνοδικοὺς Κανόνας καὶ τὰς ἱεράς Παραδόσεις, διαδηλῶ δὲ ὑπακοὴν εἰς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους»

*Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

Ἡ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Συνοδική Ἐπιτροπή Τύπου,
Δημοσίων Σχέσεων καὶ Διαφωτίσεων

*Δελτίον τύπου τῆς 14.11.2023
περὶ τῶν χειροτονιῶν
γιά τοὺς βοηθοὺς ἐπισκόπους*

Κατόπιν τῆς ἐκλογῆς τῶν 10 Βοηθῶν Ἐπισκόπων κατὰ τὴν τακτικὴ σύγκλησιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν 9ῃ καὶ τὴν 10ῃ Ὀκτωβρίου 2023, τελέσθησαν οἱ χειροτονίες αὐτῶν, σύμφωνα μὲ τὸ ὀρισθὲν πρόγραμμα, ἀπὸ τὴν 23ῃ Ὀκτωβρίου ἕως καὶ τὴν 12 Νοεμβρίου ἐ.ἔ.

Τὴν 23ῃ Ὀκτωβρίου τελέσθηκε ἡ χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Λακεδαιμονίας κ. Θεοφίλου στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίου Νίκωνος Σπάρτης ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιο.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Λακεδαιμονίας κ. Θεόφιλος χειροτονήθηκε Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη

Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης κ. Εὐστάθιο. Τὸ 2018 διορίσθηκε Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης.

Τὴν 26ῃ Ὀκτωβρίου τελέσθηκε ἡ χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Σκοπέλου κ. Νικοδήμου στὸν Ἱερό Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἁγίου Δημητρίου Χαλκίδος ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Σκοπέλου κ. Νικοδήμος χειροτονήθηκε Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Μητροπολίτη Χαλκίδος κυρὸ Χρυσόστομο Α΄. Τὸ 2006 διορίσθηκε Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.

Τὴν 29ῃ Ὀκτωβρίου τελέσθηκε ἡ χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Ἐπιφανίου στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱερό Ναὸ Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταλαντίου κ. Ἐπιφάνιος χειροτονήθηκε Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Μητροπολίτη Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας κυρὸ Θεόκλητο. Ἀπὸ τὸ 2012 ἕως τὸ 2023 διετέλεσε Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

Τὴν 30ῃ Ὀκτωβρίου τελέσθηκε ἡ χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀμφιπόλεως κ. Χριστοφόρου στὸν Ἱερό Ναὸ Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Κοζάνης ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλο.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀμφιπόλεως κ. Χριστοφόρος χειροτονήθηκε Διάκονος καὶ Πρεσβύτερος ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Νικαίας κ. Ἀλέξιο. Τὸ 2014 διορίσθηκε Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης.

Τὴν 3ῃ Νοεμβρίου τελέσθηκε ἡ χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Σαλῶνων κ. Ἰγνατίου στὸν Μητροπολιτικὸ Ἱερό Ναὸ Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου Κατερίνης ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ κ. Ἰγνάτιο.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Σαλώνων κ. Ἰγνάτιος χειροτονήθηκε Διάκονος καί Πρεσβύτερος ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη πρῶν Κίτρους καί Κατερίνης Ἀγαθόνικο. Ἀπό τό 1998 διετέλεσε Ἱεροκῆρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καί Κατερίνης καί ἀπό τό 2009 Γραμματεὺς τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Διορθοδόξων καί τῶν Διαχριστιανικῶν Σχέσεων.

Τὴν 4η Νοεμβρίου τελέσθηκε ἡ χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Σταυροπηγίου κ. Ἀλεξίου στὸν Ἱερό Ναό Ἁγίας Τριάδος Γλυφάδας ἀπὸ τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης κ. Ἀντώνιο.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Σταυροπηγίου κ. Ἀλέξιος χειροτονήθηκε Διάκονος ἀπὸ τόν μακαριστό Μητροπολίτη Περιστερίου κυρὸ Χρυσόστομο καί Πρεσβύτερος ἀπὸ τόν μακαριστό Μητροπολίτη Νέας Σμύρνης κυρὸ Ἀγαθάγγελο. Ἀπὸ τό 2002 ἕως τῆς ἐκλογῆς του διετέλεσε Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας, Ἑλληνικοῦ, Βούλας, Βουλιαγμένης καί Βάρης καί ἀπὸ τό 2006 ὑπηρετεῖ στὴ θέση τοῦ Διευθυντῆ τῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τὴν 5η Νοεμβρίου τελέσθηκε ἡ χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Φωτικῆς κ. Νεκταρίου στὸν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἀθηνῶν ἀπὸ τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Φωτικῆς κ. Νεκτᾶριος χειροτονήθηκε Διάκονος ἀπὸ τόν μακαριστό Μητροπολίτη Τρίκκης καί Σταγῶν κυρὸ Διονύσιο καί Πρεσβύτερος ἀπὸ τόν μακαριστό Μητροπολίτη Τρίκκης καί Σταγῶν κυρὸ Σεραφεῖμ. Ἀπὸ τό 1970 ὑπηρέτησε ὡς Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἀντικαρκινικοῦ Νοσοκομείου Ἀθηνῶν.

Τὴν 9η Νοεμβρίου τελέσθηκε ἡ χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Θεσπιῶν κ. Παύλου στὸν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἀθηνῶν ἀπὸ τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Θεσπιῶν κ. Παῦλος χειροτονήθηκε Διάκονος καί Πρεσβύτερος ἀπὸ τόν μακαριστό Μητροπολίτη Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κυρὸ Προκόπιο. Ἀπὸ τό 1996 διετέλεσε Ἱεροκῆρυξ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου.

Τὴν 11η Νοεμβρίου τελέσθηκε ἡ χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Τανάγρας κ. Ἀποστόλου στὸν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἀθηνῶν ἀπὸ τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Τανάγρας κ. Ἀπόστολος χειροτονήθηκε Διάκονος καί Πρεσβύτερος ἀπὸ τόν μακαριστό Μητροπολίτη Ἐλευθερουπόλεως κυρὸ Εὐδόκιμο. Ἀπὸ τό 2022 εἶναι Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στίς Βρυξέλλες.

Τὴν 12η Νοεμβρίου τελέσθηκε ἡ χειροτονία τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Καρουυπόλεως κ. Νεκταρίου στὸν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἀθηνῶν ἀπὸ τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο.

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Καρουυπόλεως κ. Νεκτᾶριος χειροτονήθηκε Διάκονος καί Πρεσβύτερος ἀπὸ τόν μακαριστό Μητροπολίτη Πειραιῶς κυρὸ Καλλίνικο. Ἀπὸ τό 1999 διετέλεσε Ὑπεύθυνος τοῦ Γραφείου Συντονισμοῦ Ὑποθέσεων τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί Γραμματεὺς τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων.

*Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*